

СВЕТА ГОРА

СА СТРАНЕ

Р 201.

ВЕРЕ, ХУДОЖЕСТВА И ПОВЕСТНИЦЕ

описана

ПОКЛОН
Јоце Вујића
Септембра 1921 г.

Димитријем Авраамовићемъ,

живописцемъ.

у БЕОГРАДУ,

у Княжеско-Србской Книгопечатни.

1848.

КЊИЖНИЦА
Философског Факултета
у Скопљу

Народна библиотека

Инв. № 401/49

Ту се деси Немањићу Саво,
„Па говѣрь господи ришћанској:
„Не лудуйте, господо ришћанска!
„Ніе бабо расковао благо
„На наџаве ни на буздоване,
„Ни добріємъ коњма на ратове,
„Већъ в бабо похарчю благо
„Све градећи млоге задушбине:
„Докъ в Свету Гору подигао
„И Валиндаръ цркву начинјо,
„Ту је дао двје куле блага;

Србска Нар. Песма.

АДРИЈАНДЖИЋ
БИБЛІОТЕЧКИ СФЕРНО-ФОТОГРАФИЈА

www.dlib.mk

**БЛАГОРОДНОМЪ ГОСПОДИНУ
УЗУН-МИРКУ АПОСТОЛОВІШУ
СЛАВНОМЪ СРБСКОМЪ ВИТЕЗУ , КОИ СЕ
У ОСЛОВОЂАВАНИЮ ПРЕМИЛОГЪ ОТЕЧЕ-
СТВА ЮНАЧЕСТВОМЪ СВОИМЪ ПРИМЪР-
НО ОДЛИКОВО ,**

ИЗЪ ПОЧИТАНІЯ

ПОСВЕЋУЄ

СПИСАТЕЛЬ.

— — . Даймо честь человѣчеству.
Юнакомъ храбрымъ вѣнце безсмертія ,
Свободе сладкое, вы, подъ щитомъ,
Плетите поздни потомцы наши.

Владика Лукіянъ Мушицкій.

ПРЕДГОВОРЪ.

Іоптиъ докъ самъ се учіо у царской академіи художества у Бечу, осетіо самъ у себи велику желю и природанъ позывъ за живописанѣ дивне и дичне наше Србске народне Повестнице. Таки има у ньой красны и за живописанѣ згодны до-гађая, да бы и Рафаило, и Мияило Анцело и Корреціо и Тнціянъ и Рубенсъ и сви после ньи найвећи повестнички живописцы радо были Срби, само да су за ове догађає дознати могли. Одъ како самъ у Србію дошао и пишући велику Митрополитску цркву у Београду за дуже време уверіо се, да бы овде было право полѣ, на комъ бы Србинъ искусство свое показати могао, прећашня є моя желя оживи-

ла и я самъ се одважјо ма и найтежимъ и найопаснімъ путемъ доћи до тога, да могу народне догађаје безъ главне недоскудице, покрай кое они нису и немогу быти никако народни, једанпутъ започети писати. Главна недоскудица при живописаню народне повестнице за свакогъ живописца была бы непознавање народногъ ношива, безъ когъ живописаный Србинъ као годъ и безъ србскогъ лица нје никако Србинъ ма и да буде трипутъ око нѣга написано, да је Србинъ. Познати народно ношиво и то свекупно, то је и оно, у кое су владаоцы Србски и господа уразнымъ приликама облачили се, пакъ и друго, кое је народъ носио или и данасъ у разнимъ предѣлима носи, нје тако лако као што се у првый ма помислити може. Што се првогъ тиче, я самъ то највише надао се наћи у старымъ србскимъ монастырима како у Србији тако и изванъ Србије. Одважностъ моя на овай предузетакъ, да је и највећа была, сама по себи не бы могла ни-

шта учинити , да ми ће Высоко-
 славно Княжеско-Србско Правитель-
 ство нуждне новчане помоћи дало.
 Само съ томъ и ако самъ предви-
 діо , да нећу моћи много учинити
 збогъ велики трошкова , кои су ми
 на момъ путу испытывания предсто-
 яли: опетъ нисамъ пропустіо учи-
 нити онолико , колико ми се дало,
 И тако самъ све , што самъ како у оте-
 чествена два монастыра Раваницы
 и Манастири тако и у Светогорскимъ
 и Србскимъ и остальнымъ монасты-
 рима одъ Стары Србски живописа
 нашао , верно сниміо и Высокосла-
 вномъ Попечительству Просвеще-
 нія съ описаніемъ у повратку съ
 пута предао. Успевши по могућ-
 ству у главной намери , кое самъ
 ради и у Србійске монастыре и у
 Свету Гору ишао , нисамъ изоста-
 віо и друге осимъ живописа т мо
 налазеће се и на Србску Повестни-
 цу односеће се книжевне а одъ
 части и друге споменике скupити
 и снимити , кое самъ као и прве пре-
 дао Предхвалѣномъ Попечитель-
 ству и одъ кои еданъ као найглав-

ніи дао самъ за мое читателъ као прилогъ ове књиге на камену точно изрезати. Найпосле као Србинъ Православне вере нисамъ могао жељу мою и у томъ не испунѣну оставити, да и светынѣ у светогорскими монастырима виђене не опишемъ. Цело мое описаніе свю на предузетомъ путу прегледаны предмета ніе принадлежало у оно, кое самъ Высокославномъ Попечительству Просвѣштенія по дужности поднео, и кое и кадъ печатано буде, задовољиће понайвише само књижевнике и учене испытатель наши старина; а я самъ желio да и остали Срби имаю што ползе одъ мога доста теготнога путована. Зато самъ у овој књиги описао виђена света места не само са стране учене него и са стране народногъ живота али не сва него као што насловъ књиге гласи само Светогорска светилишта.

Да самъ имао више средства, могао бы био и више у истраживању и испитивању наши старина учинити и то не само у Светой Го-

ри него и на целомъ пути, на комѣ збогъ недостатка трошка и гдисамъ видіо важны за нашу народну повестницу Споменика нисамъ се мogaо ради ныногъ испытываня дуже задржавати, а камо ли да друге невиђене и више скривене истражуемъ. Тако самъ готово неотице Грбъ Србскій т. е. крѣсть са четври оцила на беломъ мермеру лепо изрезанъ видіо у Цариграду на једной капицѣ названой Азап-капи у Галати, тако самъ исто у Солуну на Вардар-капи, на Јл-капи и на Ђелемер-капи, видіо кости Србскогъ Дойчина*) войводе и друге знатности, и морао самъ ій са стране повестне неиспытане оставити. Свами с накнада ако и по себи найманя за оно, што ми се ніє дало учинити, была у томъ, што самъ се уверіо, да ніє све изгубљено, и да нису све, као што се гласало, наше повестне у Светой Гори драгоце-

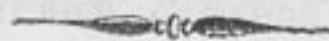
*) О комъ се у народнымъ песмама налази измену осталогъ овай споменъ:
 „На Солуну граду бівоме,
 „Овђе бівше войвода Дойчине;“

ности странни развуки, него да и-
ла юштъ доста скривеногъ и це-
момъ свету непознатога нашегъ ста-
ринскогъ книжевногъ блага, кое ће
заръ срећніи и имућніи Србииъ по-
казанымъ му путемъ идући прона-
ћи, изъ tame за времена изнети и
роду своме поклонити.

Разговоръ овай мой са милымъ
Србствоиъ завршуемъ съ тымъ у-
вераванѣмъ, да самъ я све, што се
у овој книги као и садъ суште-
ствуюће описано налази, самъ сво-
имъ очима видіо, и само оно, што
е повестословно и временомъ уда-
љно, описао самъ по казиваню Све-
тогорца одъ части на повестници
а одъ части на преданију основа-
номъ, кое ће Повестницы и безъ
мои приметба знати и сами, коло-
ко ће ценити.

У Београду
На Сретеніе 1848.

ДМИТРИЈ АВРААМОВИЋ,
Живописацъ.

СВЕТА (АТОНСКА) ГОРА.

Кој Гдѣ је хваленъ земља, во градѣ
Бога нашега, въ горѣ сватѣй Ёгѡ.

Кад. З. Уламъ Мз.

ОБИШТИЙ ПРЕГЛЕДЪ.

Атонска є Гора полуостровъ на бе-
ломъ*) мору (архипелагу) у Македоніи.
Одъ съвера граничи са сувомъ семльомъ;
где јој є граница означена једнимъ јиде-
комъ, кој обично зову провлака или

*) Тако га Славени на месту зову; а у старо се
време звало Егейско море. Егей је био Князъ
у Ативи, и нужда му беше да свогъ сына Тे-
зеа у Критъ пошлъ, но наложи му, ако бу-
де срећанъ повратакъ имао, да на галіј као
знакъ радости бело платно разапне. Кадъ се
векъ приближило време његовомъ повратку,
онда се отацъ са некима великашима на ку-

штиларъ иначе кумица; а одъ истока, юга и запада обколѣна є моремъ Целый є предѣль каменитъ и бреговитъ. Дужина Свете Горе пружа се къ югу у море, на којој є страни на краю не башь свимъ и найвышій брегъ Атось, којега є връ готово свагда облакомъ покривенъ. Славени га зову Атонъ. Име „Атось“ дано му є одъ некаквогъ идола, којега су јоштъ стари Елини на самомъ връту тога брега одъ злата начинили были, те се издалека као сунце блистао, и одъ нѣговогъ имена буде цела Гора „Атонска“ названа. „Света“ пакъ назвала се и постала є, што є по Вознесеню Христовомъ на небо Пресвета Богородица у Атонску Гору дошла, и Слово Божје проповѣдала, у кое се време съ мѣста сви идоли одъ нѣне Светынѣ и силе Слова Божјегъ срушили, а Христіянство се разпрострло

лу коя въ край мора была попео разматрајући пловеће галіје. Но Тезей ако ће въ срећанъ повратакъ изъ Крита имао, заборави на отчинъ налогъ, те ће са старимъ парусима пловио. Егей ће добро упозно галіју сыновљву, и види ће безъ белогъ знака, уверавајући се да му ће сынъ мртавъ, и одъ жалости обнесвесћенъ съ буле уморе падне и утопи се. Одъ нїга се по томъ ово море Егейскимъ назове.

и подигло. Пресвета Богородица возлюби ову Гору , и назове е своіомъ гради-
номъ (баштомъ) , па постане нѣномъ по-
бровительницомъ за свагда , пакъ в мло-
гимъ своимъ чудесима прослави , збогъ
кои е и данъ данашній славна. Покло-
ника (ацію), кои бы у Єрусалимъ на Све-
тый Христовъ Гробъ одлазіо , а не бы
Свету Атонску Гору , као градину Пре-
свете Богородице, поодіо, и Светымъ се
Монастырима поклоніо , несматраю као
савришено гъ ацію. Кадъ су се Калуђери у
Свету Гору населили, подигну они цркву
Преображенія Христова на връ Атона, на
ономъ истомъ месту, где є идолъ елинскій
быо. Поднебіє у Светой Гори одвећъ є
тошно ; кипе у летнъ време врло редко
иша, но роса яка преко ноћи пада. Зи-
мињ є време кишовито ; снега слабо иша,
а и кадъ падне, одма се истопи , а мраза
и леда никадъ нема; зато се дрова и траве
преко целе године зеленѣ , само віново,
ораово и юштъ съ неки дрова лишће о-
пада. Одъ плодоносны дрова понайвише
иша: маслина, смокава, лимунова , бадема,
шипови (нарова Granatäpfel), орая, лешници-
ка, кестена и т. д. Одъ оны, коя се кодъ-
нась много наоде , овде врло мало , ил'

одвећь редко има, као: крушака, ябука, шљива и т. д. Одъ безплодны налазе се: кипариси, ёле, борови и велики платани. Птица одъ млоги родова нема; по-найвише има врабаца, кои се у густымъ кипариса гранама легу; ластавице преко лета баве се и легу се по монастыри, а преко зиме одлазе; шеве, чворцы, славуи и друге птице манъ се виђаю. Одъ животыня, котесе и живе: ёлени, срне, зечови, дивљи вепрови (свинѣ), лисице и шакали, кои последни чопоромъ иду и страовито вођу урлаю, и найвише се налазе около монастыра Хилендара. Змјя има разногъ рода и величине. Тако се виђаю одъ четыръ до петъ фатій дугачке. Корњаче млоге по путовы пузе. Други вредоносны зверыня нема. — У Светой Гори, а и по оближнимъ местима наоде се развалине стары елински градова. Тако се виде и кодъ найближегъ до Свете Горе лежећегъ села названогъ Херсовъ, за кое причаю, да је то у старо време великий градъ био, кои се истымъ именомъ звао, и да је ту Светый Апостолъ Павле Слово Божје проповѣдао. Света Гора садъ подпада подъ власть Турску. На најужемъ месту ове Горе може се за

три часа преко одъ истока къ западу , а дужиномъ одъ съвера къ югу за два да-на пешице ; ил' на мазги прећи . У Све-той Гори има 20. самовластны монасты-ра, све источно-православногъ вероиспо-веданія , надъ коима се Џариградскій Па-тріархъ као найвыша црковна власть сма-тра . Десетъ монастыра леже одъ источ-не , а десетъ одъ западне стране , и то, кадъ се сувимъ у Свету Гору улази, одъ ясточне в стране на реду првый

МОНАСТЫРЬ ХИЛЕНДАРЪ.

„Да видите чудо невиђено ,
„Біја' Виландаръ у сред' Горе Свете,
„Задушбину Саве Светитеља
„И вѣгова оца Симеуна ;“

Србска Нар. Песма.

Главный Светогорскій и при томъ най-главніи Србскій у Светой Гори монастырь Хилендаръ или што се у писмама назы-ва Хиландаръ сазидао је првый Србскій Краљ Стефанъ Неманя (у црквенимъ књи-гама и у Календару подъ монашескимъ име-вомъ Светогъ Симеона Мироточивогъ по-знатый), отацъ Св. Саве , као што све-дочи и ниже стављена нѣгова диплома (хри-

совуль) изъ кое се види , да е онъ ово место , названо Хиландаръ , храмъ Воведенія Пресвете Богородице, порушено нашао, и на иѣму цркву сазидао. Ову є цркву после краль Милутинъ срушio и веђу начинio, којој є Кнезъ Лазаръ юшть једну паперту одъ западне стране дозидао , као што и једна и друга и данасъ стоје. Хиландаръ одстои одъ найближегъ Светой Гори села 7. часова , одъ мора са источне стране по часа , а одъ Кареа 5. часова. Лежи на лепомъ месту , и одсвуда є планинама не одвећъ высокима обколънъ и обграђенъ высокимъ зидомъ. Надъ овымъ су зидомъ ћелiе споля на два спрата , а изнутра на петъ и шесть спратова подијнуте , и тако могу у овомъ монастыру до преко две стотине калуђера живити. Одъ источне стране зданiя , има высокакула (столпъ или пиргъ) , за обрану одъ непрjателя , кои су у старо време врло често на Свету Гору нападали , и старе калуђере секли , а младе у робљ одводили , монастыре плячкали и разоравали. Одъ стране пакъ съверо-источне има две гвоздене капiе , кое близу једна за другомъ стоје. Црква є на средъ авлiе , и свудъ се около и ће обићи може , а зидана є одъ

тесаногъ камена и печене цыглъ, и покривена в оловомъ; има четыри кубета (трула), и на свакомъ крстъ. Ёдно кубе стои надъ самимъ храмомъ, и то є найвеће, два надъ првомъ, а ёдно надъ другомъ папертомъ. Дужина олтара съ остальнымъ храмомъ има 9. фатій и 2. стопе, а дужина сваке паперте 4. фата, дакле дугачка є свега 17. фатій и 2. стопе. Ширина є (изузимаюћи место гди су певнице, кое є шире) свудъ једнака т. є. 5. фатій изнутра. Изнутра има у храму четыръ мермерна ступа, кои велико кубе држе; патољ є шаренъ, одъ разне боје мермера художествено израђенъ, и заиста одъ нѣга лепшихъ и художественијехъ у светогорскимъ монастырима нема. Иконостасъ є старогъ створа, но чистъ и лепо позлаћенъ; целый є храмъ изнутра живописанъ Светымъ Образыма. Надъ средњимъ или царскимъ дверма на иконостасу стои једна чудотворна Богородичина икона, величиномъ одъ једне стопе, сва сребромъ окована, на којој се съ налича по сребру између прочегъ изрезано види, да є ову икону са супругомъ својомъ Еленомъ даровао: „кнезъ и господарь бъсопи земли Ѹгревла-Хискијш мадєи, Басараба војвода, Зрна.“¹⁾)

¹⁾ Одъ Рож. Хр. 1643.

У овой икони , коя се одоздо може и отворити и затворити , стое и до дана съ неке увінене артіє , на коима су млога имена можно родбине вышереченогъ войводе написана , да бы ій калуђери о літургії споминяли . Съ десне стране између велики и малы двери у реду остали престолны на иконостасу икона стой сва у сребро окована велика чудотворна икона Богородичина , кою є Светый Сава изъ Єрусалима донео , и коя му є , као што преданія гласе , на сну явила , гди зима блага , те га є ископао и на славу Божію употребіо . На десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона Свете Троице ; на левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои велика чудотворна икона Богородичина , кою су обично , кадъ се літія на море носила , свагда по два калуђера на рукама носила . Еданпуть се догодило , да є икона ова једногъ одъ оне двоице , што су є носилие у море бацыла , те се утопіо ; будући еретикъ быо , а братія нису то знала . Одъ тогъ времена више є нигда съ нѣногъ места некрећу . На овой икони има ѡерданъ одъ разны стары сребрны новаца , а понайвише одъ Великогъ Александра .

дра Цара Македонскогъ. Съ десне стра-
не на другомъ стубу , (где є обычно по
свима светогорскимъ монастырима игуман-
скій столъ) , стои престолъ и велика чу-
дотворна икона Богородичина , названа
Троручица ; будући є ово она иста ико-
на, коя є Светомъ Јоану Дамаскину одсе-
чену десну руку изцѣлила . Найпре є бы-
ла као обычно съ две руке живописана,
но по учинѣномъ чуду появисе сама и
третја рука, нерукотворна . И ову є ико-
ну Светый Сава изъ Єрусалима донео .
Она є сребромъ окована и златомъ укра-
шена; на Ѣердану има разны стары грчки
и римски новаца , и неколико златны пе-
чата Душановы са диплома скинути . Ка-
зую , да є Светый Сава ову исту икону
своме брату Првовенчаноме краљу Сте-
фану у Србију послao , да и нѣму и нѣго-
вымъ наслѣдницима противъ свю нѣини
непріятеля и нѣиногъ оружјя у помоћи
буде и да остане у Србији , докле годъ
Србска држава на снагу не стане и одъ
околни обладателя не буде безопасна .
Зато су Србски краљви ову икону, кадъ
су годъ на непріятеля полазили , предъ
войскомъ носити дали . Незна се управо
у кое време , икона є ова после сама до-

шла у Свету Гору. Ђдни веле да се онда повратила, кадъ є Душанъ царство Србско разпространіо и утврдіо, а други причаю, да є у оно несрећно време, кадъ є проклетый Вукашинъ царскомъ невиномъ крвлю последнѣгъ Неманьића, Урошша земљу поліо, збогъ беззаконія цареубице лице свое одъ Србіе одвратила и удаљила се. Ђданпутъ ноћу појви се у околини Хилендара са съверне стране необична светлостъ. Игуманъ монастыра уставши на поноћницу стотри крозъ прозоръ ову светлостъ и позове братію да иду съ нимъ видити новоявлѣно чудо. Кадъ дођу близу, сви зачућени виде ову чудотворну икону, коју одма, почемъ се удинешене одежде обуку, торжествено съ пѣніемъ и молитвама у цркву унесу и наместе є у прочелъ олтара. Но сутра данъ кадъ калуђери у цркву дођу, нађу исту Богородичину икону на Игумановомъ столу, и зачућени како є сама дошла, узму є и наместе опетъ у олтаръ на прећашнѣ место. Ал' она преко ноћи опетъ дође на Игумановъ столъ и кадъ є калуђери по другій путъ ту нађу, помоле ѯой се, да имъ изясни ово чудо. Слѣдуюћу дакле ноћи яви се она на сну Игуману го-

ворећи: „Я нисамъ дошла да ви мене чувате, већъ да Я васъ чувамъ!“ И тако је на томъ месту оставе, гдје и до данасъ стои, и престолъ јој прекрасанъ начине, на којемъ деветъ сребрни кандила предъ њомъ горе. И одъ ове чудотворне иконе назване Богородице Троручице, као Предстojательице или Игуманје Хилендара а не одъ Игумана узимају и до данасъ калуђери благословъ, кадъ оће да служе. Благоговљи Хилендарци нису после заборавили ни на оно свето место, гдје имъ се ова чудотворна икона изъ Србије повративша се у светлости појвила, него на томъ истомъ месту подигну на сводъ четвороуголни олтаръ, који је потомъ савъ живописанъ а у прочелю на зиду горе изображена је подобно оној у цркви чудотворной икони Богородица Троручица, и предъ ову наместе кандило, те једнако горе. На десно покрай престола ове иконе до зыда стои столь Епископскј, художествено седефомъ (Perlmutter) одъ разне шаре украшенъ, надъ кога кромъ горе стоје две одвеће старе иконе, и на свакој опетъ по дванайстъ маньи иконица, на коима су празници Христови изображени, на једној иконици: Бла-

говештенів Богородице , стои подпись: „apunciacio.“ а на другой: Рождество Христово стои: „māginis“ на третій пакъ: Цвѣтоносіе, подпись стои: „avlive.“ Неке немаю подписа, а на некима є изглађенъ. На овомъ є столу, са уметнутымъ седефомъ написано: „+ сїи столь съ твори митрополитъ босански кѣр ѹслиа влтѣ зрмг.“¹⁾ Одма иза овогъ стола стои гробъ Светогъ Симеона Неманѣ, надъ коимъ є повысоко у виду положене трапезе живописанъ целокупанъ и положенъ образъ нѣговъ. Овай образъ свагда стои надъ нѣговимъ гробомъ и целива се. И надъ нѣмъ има некій као кровъ начинѣнъ одъ дрвета , ал' є позлаћенъ. Целый дакле гробъ врло є лепо украшенъ. Насредъ цркве подъ великимъ кубетомъ виси прекрасанъ полиелей , около коєга є свудъ у наоколо одъ туча саливенъ и изшаранъ хороњ или обручъ и о нѣму висе мале иконе , а на нѣму су свеће намештене. Црква є крстообразна, т. є. место , где су певнице , излази на полъ , и шире є обычно одъ ширине храма. На овомъ месту има по једна съ обе стране врата у порту , но редко се отворају. У паперту пакъ воде троя врата, одъ кои су средња двокрилна и седефомъ

1) Одъ Р. X. 1635.

художественно украшена. На єдномъ крилу одъ тій врата стое слова одъ се-дефа уложена, коя кажу: да є ова врата начиніо Игуманъ Филипъ, а на другомъ стои: „+ въ лѣто 1632¹⁾ мес. ноем. К. день.“ Десна мала врата свагда су за-творена; будући в гробъ Св. Симеона башъ поредъ врата. Улазећи єднымъ степеномъ сниже у паперту, коя има южна и съвер-на врата, два стуба и патосъ одъ мерме-ра, на источной страни зыда, осичъ оста-лы изображенія живописани су ктитори овогъ храма: Св. Симеонъ и Св. Сава, и Св. Милутинъ Краль Србскій. Надъ ма-лы десны враты, коя у храмъ воде, а за-творена стоє, написано є на зыду слѣду-юће: „Иже во сїреннѹ ѹ Бжесткеннѹ сїю црквѹ съ вѣрою ѹ любобїю приступающїи: оуслышимъ стаго пророка давида, вѣща-юща дхомъ стымъ: Кто взыдѣтъ на го-рѣ гдю непокїненъ рѣкама, ѹ чистъ ср-цемъ: сей прїиметъ благословеніе ѩ гда: ѹ сїзритъ неизреченѹ доброту слави єгѡ. Иже оубо^м въ пѣниихъ ѹ пѣснехъ дховныхъ торжествующїи, во скїтлѣишиемъ храмѣ сѣмъ, зритъ здѣ красоты небеси подобныѧ

¹⁾ Одъ Р. X. 1632.

й неизречённой скромности. священним же подвигомъ и трезвенною молитвою ѹмно просвѣщаемъ, и ѿѧкѣемъ Бжественною благодатию, радости многїа исполнени вышѣ, молитви воз силайтє, да благимъ деснаго стоянїа, бжественныхѧ Трцы. Иже благочестію ревностю движимъ, бгопосніи и преблаженніи б҃зы нашій вчителы и наставницы всѧ србскїа землы, новый муротбечъ Симеонъ прпбный, со возлюбленнымъ сыномъ ствомъ Савкою первымъ архїепископомъ всѧ срби: любовью бжественною разгараемъ, многимъ трудомъ и потомъ воздвигбша Ѣ основанїа црковъ коима престыя вѣзы, въ мѣстѣ сѣмъ звѣномъ Хиландаръ. Покрѣмениже нынѣ, милостію Бжїю, прииде и на мнѣ понаслѣдію отечествами србское кралевство мнѣ Стефанъ Урошъ зѣтъ превысокаго самодержца Імператора Греческаго Црл Адроника. тщающемся множа Ѣ прѣждѣ менѣ вышى, аже прародителю и родителей нашыхъ недокончання исполнити, елико будетъ хотѣніе влкы моего храта бга. Црковъ

ъбо тѣснѣ сѹщю разорихъ, и сїю нобѹю
воздвигохъ и подписаҳъ, ко ймѧ престыл
влчцы нашеѧ б҃цы, и чѣнаго сѧ вѣденїѧ.
Но ѿ ѿлчца! прїими ѿбогое моє приношѣ-
нїе, и моли сна твоего и б҃га нашего да
нелишитъ мене црквиа своєгѡ. амињ. въ
лѣто міробытїѧ ~~ж~~^сїа.¹⁾ Древности же ра-
ди помрачившиесѧ первой истобїи, нынѣ
паки изволенїемъ ѿ христѣ братства, ѿ
новиходомъ нѣкимъ живописанїемъ иждивѣ-
нїемъ црквнымъ, и вѣкоторыхъ ѿ брат-
стви нашыхъ приложенїемъ: дары имѧ Гдї
жизни вѣчнїя прїяти, молитвами пре-
стыл б҃цы. амињ. въ лѣто ѿ коплощенїѧ
сна Бжїа, ~~ж~~^{ла}шд:²⁾ Изъ ове паперте са-
мо се крозъ єдна двокрилна западна вра-
та у другу паперту иде, коя є одъ пр-
ве четыри степениа низка; и у ньой има
два мермерна стуба и патосана є мерме-
ромъ. У овой се другой паперти сва-
ке године па Видовъ данъ литургія чини
Светоме Кнезу Лазару. Између осталы
Светы Образа има и неколијко Светы
Србски Кралјва изображены, међу коима

1) Одъ Р. X. 1293. 2) 1804.

е Кнезъ Лазаръ, и Милошъ Обилићъ съ написомъ око главе Святый Милошъ Обилићъ пострадавый на Косову; кои є последній изображенъ као мученикъ у оделу онакомъ, као што видимо на Св. Георгію, и Димитрію; а Кнезъ Лазаръ живописанъ є као и остали Свети Кралѣви Србски, т. є. ликови су имъ измышлѣни, а одело намъ є познато, кое є већъ Жефаровићъ изобразіо, а Мессмеръ резао год. 1741. По целой цркви стое свудъ по краю столови. Прозора има много, зато є у цркви одвећъ яка светлость. Храмъ цркве є Воведеніе Богородице. Овай се монастыръ называ и Србскомъ Лавромъ, будући су Србски Кралѣви осимъ својо други монастыра нѣму найвише прилагали и украшавали га. — Обште є мнѣніе светогорски калуђера, да се Хиландаръ овымъ именомъ называ одъ оногъ времена, одъ како є Папа у Свету Гору 1.204. год. долазіо*), съ намеромъ,

*) Светыи Симеонъ Неманя у својој овде печатаној дипломи већъ именує ово место Хиландаръ! дакле неће быти истина што калуђери доказую; връ в диплома Симеонова старіја, одъ времена преповеданогъ Папиногъ долазка.

да є подъ свою власть задобые, и да у ньой западно вероисповеданіе уведе; и тада су му се доиста, млоги монастыри и покорили, а кои се нису, оне є разоріо. Међу овима, кои се нису хтели покорити буо є и Хиландаръ, и зато є Папа на нѣга ударіо буо са 1000. войника одъ кои су до 500. одъ юга, а 500. одъ сѣвера на монастыръ напали были; но Провидѣніе Божіе пала є была тако густа магла на монастыръ, да се ни прста предъ очима видило ніє; и тако воиници мимои-ѣу монастыръ, и єдни на друге ударе мыслећи свакій, да су предъ ньимъ калу-ћери, кои су изишли да се бране, те се ту побію и сви изгину, осимъ троице, кои су живи остали. И одъ овогъ догађая, што є у магли 1000. войника изгинуло, названъ є овай монастыръ грчкимъ єзыкомъ Хиландаръ; връ грчки се иляда зове хила, а магла ан дара. Она три войника што су жива остала, приме после право-славну (источну) веру, и постану монаси. Сва троица су у трапезаріи хилен-дарской выше врата као мученицы изо-брежена. Имена су имъ: „минељ; исакѣль; и ђомаљ.“ У зданію монастыр-скому одъ западне стране стон трапеза-

2 *

рія ; она є сва живописана , има 16. вели-
ки одъ белогъ мермера астала , одъ кои
єданъ округао стои узвыщено у прочелю ,
и тай є игуманскій . На среди трапезаріе на
страни къ зыду узвыщено є одно место , где
се за време обѣда чита житіе Светы О-
таца . Трапезарія ніє общта т. е. не обѣ-
дую сви скупа у трапезаріи као што є
Святый Сава у изданомъ за овай мона-
стырь Типику заповедіо , већъ свакій за се-
бе у своій ћеліи ; и само кадъ су вели-
лики празници као : храмъ цркве , Вос-
кресеніе и Рождество Христово , онда за-
едно у трапезаріи єду . Одма до трапе-
заріе на єдномъ зданію стое у зыду одъ
цыгала уметнута слова : „арми.“¹⁾ мож-
но да є година , кадъ є ова маала зы-
дана ; єрь сва зданія монастырска , и ако
су међу собомъ као у єдно зданіе скоп-
чана , нису у єдно време зыдана , него по-
временно , као што се и разлика у зыда-
нію познає , и свако ово посебице зидано
зданіе зову калућерији маала . Одъ источ-
но-южне стране близу олтара стои и до-
данасъ ћелія , у којой є Святый Симеонъ
Неманя живіо , но садъ у нъой стое кое-

¹⁾ Одъ Р. X. 1148.

какве непотребне и нечисте ствари!! Ка-
мо Србина одушевлѣна за народность свою,
да у овой Србской Обительи, у којој є
првый Србскій Краль и Светитель мона-
шескій животъ проводіо, реченне остат-
ке сачува и болѣ украси! — Споля на ю-
жной страни цркве израстила є сама віно-
ва лоза изъ гроба Светога Симеона, коя
є чудотворна по томе, што є нѣнъ плодъ
благодетанъ за жене неродкинъ, кадъ га
„съ вѣрою“ окусе, као и за оне, кое мле-
ка за доенъ порода немаю. Одъ съверне
стране предъ црквомъ има тако названа
крстилница, гди воду освещаваю, на о-
самъ камениты стубова на сводъ подиг-
нута, и око нѣ четыри кипариса. Ова є
изнутра сва живописана.

Осимъ саборне цркве има у мона-
стырскомъ зданію юштъ 11. параклиса,
т. е. црквица или капела, и те су: Све-
тога Саве; Св. В. Муч. Димитрія; Св. В.
Муч. Георгія; Светы Архистратига Миха-
ила и Гаврила; Св. Іоана Крестителя;
Светы Ап. Петра и Павла; Рождства Бо-
городице; Покрова Богородице; Светога
Ніколая; Св. Іоана Рильскогъ; Светы 40.
Мученика. — Изванъ монастыра имаю

црквицу на гроблю названу гробницу, кое є храмъ Благовештеніе Богородице. Исподъ ове црквице у подруму леже кости покойника. У Светой се Горы по начину монашескомъ мртваца саранює. Кадъ оће да га у гробъ међу, свогъ увію га платномъ и зашію, и тако га безъ сандука у гробъ положе, метнувши му подъ главу печену цыглю, на којој му є изрезано име и година съ даномъ, кадъ є преминуо. После неколико година ископају га, пакъ му кости и главу у поменуту костурницу међу друге кости и главе оставе. Страота є у оваку костурницу ући, где неброене главе једна на другой леже. Ёшть има и други око манастира зданія, у коима мирски люди надничари живе и раде, као ковачница, воденица, при томъ башта и виноградъ. Кодъ капіє манастирске стое неке старе развалине, за кое кажу да су одъ некаквогъ Елинскогъ зданія. Кодъ овы развалина има једанъ великиј кипарисъ, за кои кажу да га є Св. Сава пресадіо. Кодъ Хилендара има понайвише кипариса, одъ кои дрва други манастири толико немаю. Овде близу и доданасть налази се бунаръ, у кон су побіяне Папине војнике бацали. Одъ Хи-

лендара до мора тако е рavanъ и широкъ
путь, да могу по нѣму кола ићи, коју
згоду ни єданъ планинскій у Светой Го-
ры монастыръ нема. На по овогъ пута
стои и садъ једна стара маслина, коју зо-
ву царска маслина; будући е овде
Стефанъ Душанъ, кадъ е у Свету Гору
долазio одјашio; а неколико кораклиј съ
пута на страну, има једанъ малый зидъ,
на коемъ е дрвенъ крстъ прекованъ, за
знакъ, гdi су калуђери Хиландарски Ца-
ра Србскогъ дочекали. Ово бы место
требало бoli и величественiе означити,
а и ону маслину требало бы оградити, да
не бы е, будући башъ покрай пута стоя-
когодъ или изъ незнаня, или отимице под-
секао. Недалеко одъ мора стои висока
четвороуголна кула, коя е за обрану одъ
разбойника сазыдана. На истомъ месту
гdi е кула, причаю да е Св. Сава благо
изкопао, за кое му е вышереченна икона
на сну казала. Одъ ове куле до мора од-
већь е лепа равница, на којој е нъива,
гdi добро жито роди. Край мора има
пристаниште, и зданie за раану и мреже.
Недалеко одавде стои монастыръ Св. Ва-
силia, кои е на камену као нека тврдыня
сазыданъ, башъ покрай мора тако, да та-

ласи морски бјо о нѣгове стѣне. Са су-
ве стране улази се у нѣга преко јдне др-
вене ћуприје; будући є у оно време савъ
моремъ обколѣнъ быо, но садъ се море
натрагъ повукло и подъ ћупријомъ воде
нема. Овай є монастырь зидао Краль Ми-
лутинъ, кои га у својој дипломи пиргомъ
называ. Храмъ му є Вознесеніе Христо-
во. И садъ се юштъ у добромъ станю
налази, но затворенъ є; ёръ у нѣму нико
неживи. Онъ подпада подъ властъ Хи-
лендара. Одъ овогъ се монастыра виде
оближни острови (аде): Лимно, Само-
тракъ и Тассо, на коемъ последијмъ и
ако су му житељи сами Грци, има Хи-
лендаръ свой метохъ (филіалъ), па зато
у нѣму живи по једанъ калуђеръ хилен-
дарскій, кои сваке године крстъ одъ ча-
стногъ дрвета изъ монастыра Хилендара
у островъ доноси, те ту по жељи жите-
ља по неколико месеци стои, ради Божи-
јегъ благослова. За ово благодѣјаніе даю
островцы Хилендару маслине преко го-
дине.

Да се вратимо опетъ у Хилендаръ,
и да видимо какви юштъ споменика и
знатностій има. Уредне књижнице Хи-
лендаръ нема, већъ књиге, кое су понай-

выше црквене рукописне, стое на више места. Извеђу овы, кое самъ я могао видити знаменитіе есу:

1.) „Лѣтописникъ съ Крѣщеніемъ. Въ различныхъ лѣтописьцѣ же је повѣдателіи. Избран и съставл — Въ георгіа грѣшна инока.“ на корици пише: „Лѣто 1619.¹⁾ Інца, Августа 11. понови сю, книгу, рѣкомъ, гешргѣ тѣтописьць. Грѣшни лонгинъ пресигдѣмъ.“ — Садржава збытів одъ сотвореня света, па до Великогъ Константина Цара Грчкогъ, на артіи в писанъ, на целомъ листу (*in folio*).

2.) Рукописна књига на кожи, у којој є црковно славенско пѣније на ноће. У почетку и на крају изчупани су јој листови; коло в (форматъ) четвртина.

3.) Типикъ за монастырь Хилендаръ одъ Светога Саве сачинѣнъ, а одъ нѣговогъ ученика исписанъ, на кожи, у осмини. Изъ ове самъ књиге, којој осудѣва првый листъ као и листови између 36 и 38 главе, исписао оглавленіе пред-

¹⁾ Одъ Р. X. 1619.

мета у целомъ тишику, налазећи се и ово
къ обясненю Србске историје:

„Исписаније и указание житија. соуџак-
въ манастири прѣстые бѣ наставнице. и
прѣданое мною грѣшњимъ и смѣренымъ
мнѣмъ. сакою. вамъ о Гѣ възлюблена че-
да и братие. Ш. блви.

СЛОВО. Ђ.

О наслѣдени стаго сег манастира. прѣ-
побнымъ щемъ нашимъ симеономъ. и
сако Ѹмїленымъ. Ш. блви;

Нашь сты манастиръ сии. ћко су-
вѣдѣти вѣмъ. ћко ѿпустѣло вѣше мѣ-
сто сиј. ѿтъ безбожныхъ разбойнїкъ.
пришльшоу же къ мнѣ тѣблженому на-
ставнику ѿтъ ишемоу симеону мни-
ху. еже иномоу ѿ земљныхъ неприло-
житсѧ. занеже добродѣтель сијсть лоувве
ради. еже теплотою искаша. ѿ всѣхъ и

нѣй хотѣшоу почисти ѿразъ. въ неже
тѣплою прободъ се лоубовио. и бѣсть-
нѣмъ подкигъ се дхомъ. слышаю прѣ-
сладкї гла глouщъ. иже неставитъ всѣхъ
и въ слѣдъ мене неидетъ. нѣ ми досто-
инъ. цртво своего ѿчества ѿставиъ. и
вса тѣ же на земли. и дшоу порабоющаю-
щаго мира избѣгъ: въ сию приде поу-
стыноу. ма. ноемра. въ. в. днъ. въ лѣ
ж. с. ф. и. с.¹) и въсхотѣ ѿнь блажены. тѣкои
тамо ѿправда свое цртво. та издѣ въ
желѣвъ за вѣ ѿбрѣстивы мѣсто спасенїя.
испроси суїра мѣсто сие поустою. и по-
еть мене грѣшнаго изъ ватопеда. и въ
мѣсто сие въселївѣс. инѣколиѣ мало
прѣбывъ съ мною. великимъ же и непрѣ-
естествны подкигъ прѣшьдъ. и мць.
прѣбывъ. къ вѣчномѹ прѣложисе блажен-
ствоу.

1) Одъ Р. X. 1198.

+ оврѣмень и съмрти. прѣпобнаго шца.
симеона. и мни. *Слово. Г.*

Въ лѣт. 5. ф. 1.) мѣа ферва. въ. г. днъ.
къ вѣчномоу прѣложіе блженству шць
ншь симѣшнъ. Завѣтомъ шстави въ ма-
настырь си на мнѣ. велию тоугсу и бо-
азнь приехъ. едино ѿ поустошьства. а
дроуга и ѿ болзни безбѣзныхъ разбой-
никъ. шстави въ манастырь мнѣ въ ма-
ломъ и смѣреномъ ѿразѣ въ немъ же
ми ѿтиде и прѣвога игоумена прѣпобна
моужа. маддииа мнїха,“ и т. д.

глава. Г.
О стыхъ постѣхъ. великихъ. и ѿ ма-
лыхъ. въ ихъ постѣхъ. стыхъ аѣль и хѣа
рожьства. *Глава. Г.*

глава. Г.
Како побаєть. празднѣвати. влчне праз-
ники. и прѣстые бїе.

¹⁾ Одъ Р. X. 1200.

ГЛАВА. ВІ.

О скобоноу быти манаstryou.

Заповѣдаю оубо. въ сѣмь вамъ ѿ
га ба всадръжителъ. свободноу быти
стмоу семоу манаstryou. ѿ всѣхъ тоу
влкъ. и ѿ прата. и ѿ иныхъ манаstry.
и ѿ особныхъ макъ. и ниподъкими же
да есть правдами. ни цркими. ни цр-
ковными.“ и т. д.

“ГЛАВА. ГІ.

О поставлени игоуменовъ. како побаєть
кастити игоуменовъ.

СЛОВО. Є.

+ О стой литѹги. и бѣзъ игѹмена да се
непричещаетъ никтоже. ни паки прѣбыва-
ти ємоу. бѣсъ причещениѣ. нѣ игѹменовою
свѣстию.

глава. 5.

О сказани. д. гоне. и о вѣрни. и о панихідѣ. и о полууношьнїци. и шутрьнїци.

глава. 3.

О дѣлѣ спсыномъ исповѣданіи.

глава. 7.

О агрипнїхъ како побѣдать бывати.

глава. 8.

О трапезѣ и о санѣ како побасть.

глава. 6.

О поставлени клисиѣрвѣ.

глава. 5.

О подченї кврати и на игоумена честь имѣти.

глава. 3.

О пооучени игоумену къ брати. и о исповѣданы.

глава. и.

о заповѣдь къ брати поученїе.

глава. д1.

Посу́ченикъ къ игуменю.

глава. д2.

о чо дане поричноу. братиѣ игоуменомъ.
еже въ одавани гостемъ монастырскимъ.

глава. д3.

о съказани. за вѣ икны. и книгъ црквишъ.

глава. д4.

о изложени къ всѣмъ. еже побаѣ. излагатися.

глава. д5.

о сбѣтно слоны. и пранослоны.

глава. д6.

о неимати никому же въ келии Ѵдениѣ.
ни питиѣ. ни во. и домѣнїе едне.

глава. ѣ.

О Ѳко нѣволимо числу въ васъ быти. нь
аще и мал. нь сълѹбїю.

глава. ѣс.

О брати. неимѣти рабънїка.

глава. ѣз.

О какъ побаѣть давати. одѣжоу. и обѹзд.

глава. ѣи.

О не въсташиxъ въ црковь. како ихъ побаѣть наказовати.

глава. ѣд.

О тмь Ѳкомъже накарити осовь ни Ѳсти
и кели.

глава. ѣ.

О слѹжещі. диакониѣ манастырскї. какъ
побаѣть епоставлати.

слѹво. ѣа.

О наказаномъ быти брати игоумена.

да нетвореть стръптьна въстакше ^т трапезы. нъ походити говѣино въ келие Ваше.

СЛОВО. ЛВ.

О работающъ. ^{тв} масти.

СЛОВО. ЛГ.

О клоукарихъ. и хлѣварї. и рыбарї. и о страторѣ и сикномѣ. мѣтс.

ГЛАВА. ЛД.

О послани на прѣгає данї къ добыть-
кемъ.

ГЛАВА. ЛЕ.

О како побаєть пѣти панихидѣ ктиторомъ.

ГЛАВА. ЛС.

О панихидѣ. стхъ ѿцъ и братије наша. почившій змѣстѣ семь. и пакы почити хотѣши. како побаєть пѣти панихидѣ. и поменовати.

ГЛАВА. ЛИ.

О подани на брата брати.

се изъ нѣ у чаше сипало, те се пило. На ньой по слоновой кости изрезана є ѕдна и-
дилла представляюћа Меркуріја съ Діаномъ,
два пастыра са играюћомъ се децомъ, и
овце и козе, горе на заклошу има изре-
занъ некій грбъ одъ слонове кости. Ова
є купа заиста редка драгоцѣнность. По-
сао є художественно урађенъ, но когъ є
века, не зна се. Будући никаква подписа
на ньой нема; зато се сумња, да л' є одъ
Неманѣ, ил' є одъ поздніегъ времена.
Стварь ову свакояко валаљо бы болжъ чу-
вати, него што се садъ чува. Не мы-
слимъ да се чува онако, као што су є
одъ мене чували, да ми нису хтели ни
споменути, а камо ли показати є да ви-
димъ, кои самъ тога ради и дошао, да
древности посмотримъ и кои бы у намери
быо овде осуећенъ, да нисамъ у туђемъ
манастиру дознао, да ову драгоцѣнность
Хилендаръ притяжава. Я мыслимъ, да бы
є требало чувати на онай начинъ, на кој
бы сачувана была; а то бы было, кадъ се
не бы давало, да поклоници и гости изъ
нѣ віно піо, и то онакови, кои незнаю о-
во ценити, као што се и лане о Петрову
дне догодило, да су є изъ руке изпусти-
ли, те є на неки мести окрићна, а нарочи-

то Меркуровъ жезль , и жезль стоећегъ пастыра , кои се на нѣга наслоніо пребіенъ є, а тако исто једна часть лишћа, гдј коза брсти, и велика часть одъ грба на заклощу окрињна є; иначе є у дубљини реза све одъ првеногъ віна умазано. У цркви кодъ стола Епископскогъ стои једанъ Светога Саве жезль, на комъ је слѣдујуће по сребрномъ окову изрезано: „сей жезл дарован је алеји комији стомај српокомај сава као знак јерске власти постављен је гумена самовластна* лјата џрта: — арпа:“¹⁾) Жезль је одъ прногъ дрвета (Евенхолз), окованъ је златомъ и сребромъ, и украшенъ је драгоценнимъ каменемъ, бисеромъ и мерџаномъ (Жогаше). Глава је или дугме овогъ жезла одъ некогъ првеногъ мени непознатогъ камена. Једанъ каменъ са млотимъ бисеромъ са жезла поскиданъ је. Съ леве стране до певнице стое две свилене заставе обе једнаке, једна нова, а друга стара. Стару ову Стефана Душана заставу калуђери су метнули на ново копље , а на нѣно копље, кое је веће и яче метнули су нову заставу зато, што ову

1) Одъ Р. X. 1181.

изванъ монастыра носе у време лите, пакъ се бое, да се не бы пребило ново коплѣ, кое є слабіе. Но ово не бы требало чинити, него некъ се чува старо коплѣ съ нѣговомъ заставомъ за споменъ. Заставе су одозго и одоздо одъ црвене, а у среди одъ зелене свиле, са зеленимъ свиленимъ ройтама око края; само съ једне стране има стара застава златанъ крстъ пришивенъ. Копља су црвеномъ бојомъ омазана.

Одъ Хилендара идући по часа къ истоку долази се у Скитъ Свете Троице, до којегъ опетъ наблизу стои другій Скитъ Предтече, коя су обадва на лепомъ месту. Скитъ є као малый монастыръ, кои зависи одъ оногъ монастыра, на чијој є земљи, па зато и ћиму и данакъ годишњий плаћа. У Скиту обично калуђери живе у мањимъ числу и они земљу, коя имъ припада, обдѣлавају, те се одтудъ ране, а излишно продају, те данакъ годишњий плаћају, а у недостатку и продавањимъ своја рукодѣлја данакъ надокнађавају. Оваковы є Скитова у старо време много на Хилендарской земљи было, но кадъ є Душанъ у Светој Гори био, и, по приказаню калуђера, четыри се месеца у њој

са 400 војника баво, те је тако некиј
путъ на великиј празникъ у цркви Хи-
лендарской видјо необично велико число
калуђера, и кадъ је одъ Игумана разумео,
да ти млоги калуђери по Скитови, и по
пустыня усамљни живе, и само на вели-
ке празнике у главный монастыръ у цр-
кву долазе, а проче дане иду у свою цр-
кву: онда је Душанъ заповедјо, те су нѣ-
гови војнуци осимъ вышереченна два Ски-
та, све друге порушили и калуђере у Хи-
лендаръ дотерали да ту живе; јеръ се ве-
ляше Душанъ, овомъ монастыру зато то-
лико прилаже, да у нѣму люди живе, а не
да по пустыня тумараю, па да монастыръ
празанъ остае. И одъ тогъ се времена
намложе калуђери у Хилендару. Душанъ
је овай монастыръ Србско-Царскомъ Лав-
ромъ назвао! — У Скиту Предтечевомъ
садъ живи само једанъ калуђеръ, а Скитъ
Свете Троице остао је пустъ, нити ко садъ
у нѣму живи Црква је овога Скита у
приличномъ стану и сва је изнутра живо-
писана. У овомъ Скиту млоге су Србске
рукописне књиге заостале; но небреже-
њемъ Хилендарски калуђера све су про-
пале и којкудъ се развукле. У једной на
горњемъ спрату ћелији нашао самъ две цр-

квене рукописне книге, кое самъ съ собою донео.

У старо време монастырь Хилендаръ быо є трећиј у реду четыри главна монастыра, но єданпутъ збогъ малочисленогъ братства преоте му место монастырь Иверъ, и тако є садъ четвртый. Онъ у Светой Горы има понайвише земљъ, коју є Светиј Сава купio; у нѣму се литургiја служи на славенскомъ єзыку, и нашао самъ у нѣму до 50. Братiјe, (самы Бугара, и єдва по гдикогъ Србина) осимъ оны, кои су по милостыњу у светъ отишли. Сви светогорски монастыри, (по причаню Хилендарски калуђера), имаю у Влашкој земљъ, коју имъ є Вукъ Бранковићъ дао, само Хилендарцы немаю; јеръ они нису хтели одъ нѣга никакву милостъ узети, већъ су га проклинијали на свакој литургији, што є отечество издао Турцима.

У Хилендару налазе се слѣдуюће Светынѣ: Три частна Креста, одъ животворнога дрвета, одъ који є єданъ даровао Светиј Сава, а єданъ Андроникъ Царъ Грчкiй; єдна часть одъ трновогъ венца Христовогъ; єдна частица одъ дрвета, коимъ су Јude Христа били; крвъ Христова са земљомъ помешана, коју є

Светый Іоанъ Богословъ исподъ креста Христовогъ скупіо; Свети Дарови, кое су Волеви Христу, кадъ се родіо на поклонъ донели; єдна частица одъ пелене Христове; кровь Св. Георгія; єдна часть кости Светогъ Георгія новога; єдна часть Свете Варваре; єдна часть Св. Юстіана; цела глава Св. Евтихія Патріарха Щариградскогъ; єдна часть главе Св. Прокопія; цеваница Св. Симеона Столпника; десна до лакта рука Св. Никифора Исповѣдника; єдна часть главе Св. Артемія; стопала Свете Марине; єдна часть Св. Грифуна; єдна часть Св. Харалампія; єдна часть Св. Теона Солунскога, и проче именование и неименование.

Диплома (хрисовуля) има одъ Грчки царева, и на єдной грчки писаной стои Србскій подпись Светога Саве. Русски диплома има: єдна одъ цара Ивана Васильвића, на кожи писана; печать ѹой є одъ сребра пакъ позлаћенъ. Друга опетъ одъ Ивана на кожи писана. Печать є быво одъ воска, а садъ га нема. Трећа одъ цара Феодора Ивановића, на кожи писана. Печать има одъ првеногъ воска. Четврта одъ цара Теодора Ивановића, на кожи писана и одвећь украшена. Печать ѹой

е златанъ. Пета одъ цара Михаила Теодоровића, на кожи писана. Печать јој е скинутъ. Шеста одъ цара Теодора Борисовића, на кожи писана. Печать јој е златанъ. Седма одъ цара Алексія Михаиловића, на кожи писана. Печать јој е златанъ. Србске су дипломе слѣдуюће:

1.) На кожи писана и у верномъ снимку поредъ књиге приложена; коя се ради лакшегъ читаня снимка овде печата:

Искони сътвори бѣ нѣо и земљо. и
члвкы на неи. и благослови и да имъ
власть на всѣи твари скоеи. и постаки
ши царе дроугие кнезе. ини владики. и
комоужде дась пасти стадо ское. и
съблудати ѿ ѿ какога зъла находешиаго
нане. тѣмъже братие бѣ прѣмилостики.
сугрѣди грыке царьми. а сугре кральми.
и когожде єзика раздѣликъ. и законъ
давъ. и нравы сустаки и владикы надъ
ними по нраку и по закону. раставль
скоею прѣмудростию. тѣмъже по мънозѣки
его и неизъмѣренїи милости и чловѣ-

Колюбию. дарова нашимъ прадѣдомъ. и
 нашимъ дѣдомъ. шѣладати сию въ землю
 срѣбъсковъ. и въсакоѣко бѣ строена сунь-
 ша чловѣкомъ не хотѣ чловѣчи гибѣли. и
 постави ме велиега жоупана. нареченаго
 въ свѣтѣмъ кръщени стѣфана нѣманоу. и
 шеновихъ свою дѣдиноу. и больше оуткѣ-
 дихъ. бжиию въ помокиу и своею меудро-
 стию дановъ ми ѿ бѣ. и въздвигохъ
 погибшую свою дѣдиню. и приобрѣтохъ
 ѿ морскѣ земле зетоу и съградовы. а
 ѿ арьбанасъ пилотъ. а ѿ грѣчкѣ земле-
 ла бѣ. съльпленіемъ. гльбочицу рѣке. за-
 грѣла тоулѣкъче бѣлицу лепеницу. и
 бжиию помокиу и своимъ трудомъ та-
 вса приобрѣть. поспѣшиеніемъ бжиенъ миръ
 и тиѣсть въсъприимьшеу вѣлачеству мо-
 єму ѿ въсоуда. зачехъ пощратати мысль
 свою и поучавати сумъ свои. въжделѣ-
 вати и пещисе ѿ дѣши скоеи. въ которое
 число въчтень вѣдоу. въ дѣнь страш-
 наго сюда. и како ви моцьно въсприетими.

англьски и апостольски шбразъ. и послѣ-
 довати влачнѣмъ глаголомъ. възьмѣте
 иго мое на се. и насучите се ѿ мене. Ѣко
 кротъкъ есмъ и съмѣренъ срѣцемъ. иго бо
 мое благо и брѣме мое лѣко есть. ми-
 ноувьшоуже врѣмени многоу. влака мои
 прѣмилостины. непрѣзърѣ мленіе съ наѣ-
 сканиѣ своего. нъ Ѣко щедры тѣдополо-
 жъникъ и мъздовьздатель. иже рече не-
 скврьними своими оусти непридохъ призы-
 вати праведъникъ нъ грѣшъникъ въ по-
 каѣниe. и мънѣ по милосрѣю его въне-
 запоу приклесучьшоу се врѣмени Ѣсно. и
 вса мира сего честь и слава. ни въ чьто-
 же ми въмѣнена бы. и въсou красотоу
 житиѣ сего. и дивно възвѣрѣниe. Ѣко и
 дымъ ми бы видимо. а хсва любы паче
 привезоваше се къ мънѣ аще и къ недой-
 стоиноу. и вънезапоу шставихъ владичь-
 ство мое. и въсамоѣ различнаѣмоѣ. хбу
 изъвльшоу тако. и прѣстѣи госпожди
 бци. и сподоб мء грѣшнаго. стаго ига

его благаго. и шьщника ме сътвори
 чистыаго и англьскаго и апльскаго шбра-
 за. малаго и великаго. семоуже конь-
 чавшесе о мънѣ оустрою семоу бываемоу.
 шставихъ на прѣстолѣ моемъ. и въ ^{Хс}
 дарованѣмъ ми влчствѣ. лоубъвнаго
 ми сына стѣфана. велиега жоупана. и се-
 вастократора. зет и ^А бѣа вѣнчанаго
 кирь алѣнѣ цра. грѣчкога. и аще и недо-
 стоинъ рабъ ^{Хс}у наречи се симеонъ мнихъ.
 блгословихъ и всакимъ блгословлениемъ.
 Ткоже блгослови исакъ и Ѣкова сна своеого.
 еже посыпѣшьстковати емоу ш всакомъ
 дѣлѣ блазѣ. оу влчствѣ своеемъ. и бла-
 госрѣдѣ быти на миръ крѣстнѣнскы. и ш
 црквхъ пешице и о слоужашихъ въ нихъ.
 и никакоже быти зазорноу ^А всѣхъ
 творца и га. Посемъже изъволениемъ
 влакы моего исхѣ. Ткоже вѣщааетъ пи-
 сание никоториже прѣрокъ въ влчствѣ сво-
 емъ приеть есть. начать подвизати се
 мыслъ моѣ. изити ми ^А знаниѣ моего и

лѣти. и постигноути нѣкое мѣсто и тсѹ
 полуучити спасение. и неистаки мене вѣлака
 мон и моего желаниѣ паче бо радѹть сѧ
 ш грѣшиницѣ кающе. изидехъ изъ ѿчъ-
 стка скоего. къ ст҃еую гороу. и шврѣтохъ
 монастырь нѣкоди выкъши. зевомы хи-
 ландарь. въведеніе стые и прѣславльніе
 вѣлачице наше вѣде. идѣже не бѣ камень
 осталъ на камени. ноу разваленъ ѿноудъ.
 и потреудивъ старость скю. посыпѣши-
 сткоукреу ми сѣну ми велиему жеу-
 пансу стѣфлану. съподоби ме вѣлака мон
 быты ємоу кѣтитору и чести его по-
 гибшее възискахъ и швновихъ и поизъ-
 волению вѣлачице вѣде и даєре исьпросихъ
 парике су цара су призърѣнѣ. да дахъ
 ѿ нихъ монастырь су стѣи горѣ. стѣи вѣци.
 сїмилелхъ. села. непробища. момсушесу.
 сламодравы. ретиклеу. трѣние. ретиковици-
 ца. трѣновиць. хоча. и дрѹга хоча. и
 трѣ тѣнге и дѣка. кинограда тѣнге наса-
 дихъ. и сулиѣнике. й. єднь оутрѣпезѣхъ.

други су дльшорѣ. трети. въ голишевѣ.
 четврти. въ парицѣхъ. а зл. коимъ жде.
 сулиѣ никомъ. по дѣла чловѣка. и пани-
 неу. боячоу. а ѿ влѣхъ. радово соудѣ-
 ство. и дѣргево. а всеге. влѣхъ. р. ѿ. и
 дахъ ѿ вытька чѣто мого. и суетѣ. Ко-
 быле. и соли ѿ. съпрудовъ. и ако кѣто
 ѿдь манастирскихъ. лѣди. вѣжи. или
 влахъ. подъ келиега жѣпана. или код
 инога. кога. да се вракаю шпеть. ако ли
 ѿдь жѣпанихъ лѣди. приходе въ мана-
 стирске лѣуди. да се врлкаю спеть. и въса-
 елико дахъ манастыреи. оу стоу гороу.
 да иѣтреѣ ни моему дѣтетеви. ни мо-
 мону. сунуучетеви. ни мо ро моу. ни
 иному. никомуре. ако ли кѣто сие прѣ-
 твор моу бѣ соуди. и да моу є соу-
 пърница ста вѣза. на страшномъ соу-
 диши шномъ. и вѣзъ грѣшникъ. симѣ-
 шни .:

: крѣ : —+— симѣшвѣ :
 и подъ +— писание .: —

Печатъ є на овой дипломи быво, но садъ га нема, него є преписъ нѣговъ на кожи назначенъ овако: „печат стефана великаш.“ (на другой страни) „жупана. Немана.“

2.) На кожи писана: „вѣкъ свѣтъ¹⁾ сльч-
наго кроуга: кѣ. лоуньнагоже, й. индѣктѣ.
гі:::“ Подпись є црвенъ: „+ въ хѣ
бѣ. блговѣрни. стфнь. ѣрши. кѣ: +“
Печать има сребрнъ па позлаћенъ, о цр-
веной неоплетеной свили висећій.

3.) На кожи писана; подпись юй є
црвенъ: „+ стфнь оурш помлти бжией кѣ.
й съ бгомъ самодрѣцъ всѣ србкие земль.+“
Печать има златанъ, о црвеной неопле-
теной свили висећій. На истой є дипло-
ми и Архиепископско писмо са подписомъ:
„+ сака по млти бжией архијеппъ всѣ срб-
скї й поморскї земль.“

¹⁾ Одъ Р. X. 1302.

4.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ + стѣфнъ оуїшь помѣти бжичи кра. и съ бгмъ самодржцъ всѣхъ србскѣй и помрскѣй земль .” + “ Печать юй є златанъ, кои о плаветной неоплетеной свили виси. На истой є дипломи и Архиепископско писмо са подпомъ зеленымъ: „ + сака помѣти бжиче архиеппъ всѣхъ србскѣи и поморскихъ земль. + ” Покрай овога є подпома печатъ одъ зелена воска прилепљенъ.

5.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ + стѣфнъ въ хл ба вѣрныи краљ .” “ На овой дипломи буо є печать; но садъ га нема.

6.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ + стѣфанъ въ хл благовѣрныи краљ и самодржцъ всѣхъ србскѣй земль и пимшрскыхъ.” Печать є на нѣй буо, а садъ га нема.

7.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ + стѣфнъ въ хл благовѣрни краљ и съ бгшмъ самодржцъ всѣхъ

сръбскихъ и поморскихъ земль.“ Печать е на ньой быво, но садъ га нема.

8.) На кожи писана: „въ лѣ, жануар.¹⁾
мѣдѧ юлѧ днѧ: — “ Подпись в црвенъ:
„ + стфнь благовѣрни крл. всѣ сръбскихъ
и поморскихъ земль.“ Печать има одъ зла-
та, о модрой неоплетеной свили висећиј.

9.) На кожи писана: „въ лѣ.
жануар.²⁾ јндиктишна. З.“ Подпись в
црвенъ: „ + стфнь въ хл ба вѣрни крл
всѣ сръпски и поморски земль.“

10.) На кожи писана: „въ велики
славиѣмъ градоу прилѣпѣ. Въ лѣ.
жануар.³⁾ јндиктѣ. А.“ Подпись в на-
овой дипломи црвенъ: „ + стфнь въ хл
ба благовѣрни царь и самодержецъ сръ-
блємъ и грькомъ поморию и западной
странѣ + “

11.) На кожи писана: „въ лѣто,
жануар.⁴⁾ мѣдѧ дѣмрїа, ві. днѧ. Јндиктиш,

¹⁾ Одъ Р. X. 1327. ²⁾ 1342. ³⁾ 1348. ⁴⁾ 1348.

а.“ Подпись има црвенъ: „+ стѣфанъ *
въ ѿ а бѣлговѣрны* цръ и самодржъцъ
срѣблѣ и гркомѣ и бльгаремъ*“ Печать
іой е одъ сребра па позлаћенъ, и виси о
црвеной неоплетеной свили.

12.) На кожи писана: въ лѣ ^{шнз.}¹⁾ індїктиш, і: —“ Подпись іой е црвенъ:
„въ ѿ а бѣлговѣрни стѣфанъ цръ.
срѣблемъ и грѣкшмъ“ Слѣдуюће е пла-
ветнымъ мастиломъ писано: „и писа се
сїе покелѣниемъ бѣлговѣрнааго цра стѣфана:
в скобїи:“

13) Писана на артіи (садъ подераной):
„вѣлъ ^{шног}²⁾ индиктишна. г. мѣа ма лі.
дњь.“ Подпись іой е црвенъ: „+ стѣфанъ
суршь вѣрни царь срѣблѣ и грѣкш +.“
Подъ истымъ подпісомъ налази се слѣ-
дуюће написано: „покелѣниемъ гна ста-
го цра логофетъ деанъ прѣбрѣчи в прищи-
нѣ. мѣа ма лі. дњь.“ Печать има зла-
танъ о црвеной неоплетеной свили висе-
ћиј.

¹⁾ Одъ Р. X. 1349. ²⁾ 1365.

14.) На кожи писана: „въ лѣто
1379.¹⁾ съдиктишъ д.^а са подпісомъ:
+ въ хрѣ бѣ благовѣрнн гнѣ кнїста-
динъ +“ Подъ овымъ подпісомъ стоя
слѣдуюће: „поставленіюже више пілн-
номъ и сие устависмо, юлико съдию вса-
коако лѣто вся поприносї, да се ѿ жита
сѣмѣ годищѣ изъшпѣине ѿстала. а пречѧ
всає содиа, и жито ѿ всега да се при-
носи половина зѣвелики монастї. а друга
половина да стоя уквки архилюбичкеси.“
Затимъ опеть изъ почетка: „+ повелѣ-
није г҃гѣ прѣкисокѣ црцѣ срѣпскѣ кнїра
Евкиј. и гнїа костандина, лѣ харетшила-
ковиќъ дмитръ писањъ уградѣ стрѣмицѣ“

15.) На артїи писана (садъ подера-
на) плаветнымъ мастиломъ: „Повелѣнї-
јемъ гнїа влька. лѣкачъ писа ѿпрѣнѣ мѣца
нојврїа. Ка. днѣ въ лѣто. 1393. й. ц. и. а.²⁾“
Подпись є првенъ: „ко хрѣ бѣ благо-
вѣрныи, влька бранковиќъ господарь се-
блѣмъ и подѹнаю.“

¹⁾ Одъ Р. X. 1379. ²⁾ 1393.

16.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ + млтіј бжїю гнъ ксемъ сръблємъ и помориј деспшть стефанъ. + “ Печать има сребрнъ па позлаћенъ, кои о црвеной неоплетеной свили виси.

17.) На кожи писана; има црвенъ подпись: „ + Млтіј Бжїю Гнъ Ксемъ Срблј и Подунавиј Деспшт Стефанъ. + “ Печать има сребрнъ па позлаћенъ, о црвеной неоплетеной свили висећи.

18.) На кожи писана, одъ Стефана Деспота, безъ подписа и печата.

19.) На кожи писана; подпись юй є црвенъ: „ въ хѣ ба блгокрнѣ гнъ кнѣ стефанъ и бртмѣ гнъ влк.“ Печать има сребрнъ па позлаћенъ. Свила є, о којој овай печатъ виси, црвена неоплетена.

20.) На артии писана (садъ є подерана): „писа се сїа книга въ лѣ, 131. мѣц љунїа, 11. днъ 8 боудимоу . . .“ Подпись є црвенъ: „ + въ хѣ ба блговерна гпѓа єлена млтиј бжїю деспотица сръблємъ “ Печать, познае се, да є био одъ воска,

но садъ га нема Између писмена „з“ и „и“
коя означавао годину, кадъ је диплома
писана, прогрижено је место, где је заи-
ста морало једно писмо быти.

МОНАСТЫРЬ СИМЕНЬ.

Овай монастырь сазиданъ је на ле-
помъ и здравомъ месту; съ источне је
стране край мора, а съ други страна го-
рама је обколњенъ. Пре садашњегъ монас-
тыра био је овде другиј, кога се развали-
не па једанъ пушкометъ къ западу и садъ
виде. Старый овай монастырь сазидао је
био Грчкій Царъ Теодосіе Малый са сво-
јомъ сестромъ Царицомъ Пулхеріомъ, за
честь Светоме Великомученику Димитрію;
но Царъ Юліянъ Одпадникъ разори га.
Калуђери оногъ старогъ монастыра често
су ноћу чули на овомъ месту, где је садъ
монастырь, неко клепање, и то су као
вѣсть о светынї овогъ места сматрали,
зато по разоренію оногъ старогъ начине
на овомъ месту саданий монастырь, и на-
зову га Сименъ одъ грчке речи симан-
дронъ, коя значи клепало. Млоги га пакъ

зову и Шименъ. Овай монастырь одстои одъ Хилендара по часа, а одъ Кареа 6. часова. Садана му є црква 1808. године изнова и прекрасно сазидана, трошкомъ Игнятія Архіепископа Кассандрійскогъ. На ньой има шесть кубета; два надъ олтаромъ, єдно надъ храмомъ, а три надъ папертомъ. Она є изнутра сва живописана, а споля є сва оловомъ покривена. Храмъ юй є Вознесеніе Христово. У олтару на десной страни има єдна врата за излазъ у порту. Паперта ніє одъ храма зыдомъ разлучена, као што є обычно по стары монастыри; већъ є сасвимъ отворена. У храму и паперти има 10 стубова мермерны, и патосъ одъ мермера изшаранъ. Изъ паперте се излази на южна, съверна и западна врата у преддверіе, кое є прекрасно одъ мермерны стубова начинъно. Одъ стране западне у цркву се пење на 11. степени. Одъ южне стране предъ црквомъ стои крстилница. Зданіе є монастырско четвероуголно, и доста велико, а на три и четыри спрата высоко; има съ южне стране гвоздену кашю, а одъ западне є трапезарія, коя є обнта, т. е. сви скупа обѣдују. Братіје има до 60. кои су све самы Грцы.

Параклиса по зданію има 3. и то су: Светога Іоана Богослова; Св. Георгія; Св. Григорія Архієпископа Солунскогъ. — Изванъ монастыра имаю гробницу, кое є храмъ Успеніе Богородице. Имаю далъ пристанище за лађе, едну воденицу и едну сувачу, єданъ Скитъ названый Самарія, и друга зданія за работнике.

Светый Григорій Палама Архієпископъ Солунскій, (нѣгове се Мошти и до дана съ у Солуну у цркви хране), пре него што є Архієпископомъ постао, у овомъ є монастыру Игуманъ быо. Ёданпуть нестане калуђерима зейтина, па незнаюћи одкудъ ће да набаве, почну очаявати. Но Светый Григорій яви имъ се на сну, изобличи јй што слабу надежду на Бога имаю, и какје имъ да иду у подрумъ и да ћеду доста зейтина наћи. И за чудо! нѣговымъ благословомъ напуне се ћупови зейтиномъ.

Одъ Светиня у овомъ монастыру има: Два Креста одъ животворна дрвета, єданъ є поклонила Царица Пулхерія; крвь Св. Іоана Крестителя; глава Св. Партенія Епископа; глава Св. Ап. Якова Алфеова; десна стопала Свете Марије Магдалине;

часть главе Св. Атанасія Патріарха; єдна часть Св. Якова Персяніна; єдна часть Св. Трифуна; глава, руке и ноге Св. Муч. Агатангела; рука Св. Григорія Ниского; рука до лакта Св. Харалампія.

Одъ знатны писанія, коя се у овомъ монастыру налазе, видіо самъ:

1.) Єдну диплому одъ Ђурђа Деспота, на кожи писану, на коїй є онъ са супругомъ своіомъ Єриномъ и са нижеименованимъ лицами изображенъ. Ђурђе има на глави златну круну, у десной руцы крестъ, а у левой савіену диплому; горня му є альина црвена, а дольна плаветна; преко горње є златанъ поясъ, а обадве су шарене; чизме су му црвене. Выше главе стои надпись: „гургъ деспотъ.“ Єрина на глави има златну круну, но другоячієгъ створа; у десной руцы држи крестъ; горня іой є альина плава, а дольна црвена, и по овой поясъ; обадве су шарене. Выше главе стои надпись: „їрина.“ Поредъ Ђурђа стои Гргоръ. Онъ има на глави црвенъ калпакъ, и по нѣму плаветне шаре; горня му є альина црвена, а дольна плава, и обадве су шарене; има о поясу мачь съ црнимъ корицама;

чизме су у нѣга црвене. У деснай руци држи сокола, а надъ главомъ стои писано: „г҃ръгѹрь.“ Поредъ Єрине стои н҃јова кѣи Мара. Круна јой є па глави онака, као и у Єрине; горня јой є альина црвена, а дольна плава, и по нѣй поясь; обадве су шарене. У левай руци држи дукатъ, а надъ глазомъ є писано: „мáра.“ Све четворо успоредъ стое на плаветномъ ястуку, по комъ су црне шаре. Выше нѣи є Христосъ изображенъ, са обадвема рукама благосиляюћи, а иза нѣи є съ обе стране зданіе, и по нѣму нешто є писано првено мъ бојомъ, но невиди се прочитати, са мно се помало черте одъ писмена познаю. Сниже нѣи доле стои друго изображеніе; на коме у среди налази се јдна женска особа имаюћа на глави круну горњимъ две ма женским подобну. На нѣй є горня альина црвена, а дольна плаветна, и по нѣй златанъ поясь; обадве су шарене. У ушима висе минђуше, десну руку држи на грудма, а леву є на свогъ сына раме прислонила. Кодъ главе стои подпись: „г҃рѓа КАТАКѹЗИНА.“ Съ десне јой стране стои ићи сынъ, у коєга є на глави плаветанъ кампакъ са златнимъ и црвенимъ

шарама; горня му є альина отворене зелене бое, а дольна плаветна; преко горња има првенъ поясь; о поясу виси му мачъ зелены корица. Чизме су на ногама загасите жуте бое. У левой руцы држи сокола, а кодъ главе стои надпись: „ГНЬ СТЕФАНЬ.“ Съ леве ѹой стране стои другій сынъ; и овай има на глави калпакъ ал' зеленъ; горня му є альина плава, и поњой има првенъ поясь, а дольна є прве-на, и обадве су шарене. Мачъ му є о поясу црвены корица, а чизме су на но-гама црвене. У левой руцы држи соко-ла, а десну є на мачъ наслонјо. Подпись кодъ главе невиди се прочитати. Иза нъи види се зданје изображено. Све трое на зеленомъ ястку стое. Поменуто изобра-женје здраво є изкварено, а могло бы чи-сто и читаво быти, само да калуђери дипломе болъ чувати знаду. Валяло бы да ѹий на округло дрво подобно оклагији сави-ю. Но, ова є погрешка кодъ сви светогорски калуђера. — Альине женске у све три особе једногъ су кроја, ноге имъ се исподъ альина невиде. Мужка одела, калпацы и остало опетъ су једногъ кроја. Изузимајоћи само Ђурђа Деспота, кој бу

владетельскомъ оделу, као што є горе описано. Ёштъ є једна особите приметбе достойна разлика међу овимъ живописија. Ђурађъ Деспотъ и нѣгова супруга Ерина имају златно коло око главе, а остала лица немају. Подъ овимъ є изображеніјама на истој кожи написано, како є Деспотъ Ђурђе съ Ериномъ у повратку изъ Свете Горе овомъ монастыру 50. литріј сребра годишнѣ давати завештао се. Писана є лѣта: „*зцли.*“¹⁾ месеца Септем: „*л. 8 патрїархii 8 жичи.*“ Подпись є првенъ: „*милостию бжии гнъ сръблемъ деспотъ гургъ.*“ Печать є био, ал' га нема.

2.) Једна диплома на артиј писана , или болѣ рећи писмо позивателно. Изъ почетка на нѣму стои: „*пачей мѣтю божији архіепискпъ пѣски и вѣсѣ срѣбл и блага патрїархъ.*“ Затымъ изъ почетка пише, како є једанъ старацъ изъ овогъ монастыра дошао , и моліо га за помоћь овомъ монастыру, будући му є кровъ црквений опао био, па да бы се обновити могао. И Патрїархъ є у овомъ писму позивао све Митрополите , Владике , Игумане и сву

¹⁾ Одъ Р. X. 1430.

Братію да овомъ монастыру у помоћь притеку. На свршетку писма стои: „ПИ
СІЕ Ш БІТІЛ, ЛѢ, ЗРМ^А¹) НА КОСШ:“
подпись є златны словы: „+ МА. МР. КЕ.
ІНДІКТІШНА.“

Дознао самъ, да има једна диплома одъ Јоана Деспота и Ангелине, и опеть једна одъ Душана на грчкомъ језику писана, но нисамъ је могао видити.

МОНАСТЫРЬ ВАТОПЕДЪ.

Одстои одъ Симена два, а одъ Ка-реа три часа, одъ мора пакъ на једанъ пушкометъ. Лежи међу горама на лепомъ, отвореномъ и узвишеној месту. Онъ је једанъ одъ најстарији светогорски монастыра; сазидао га је Свети Џаръ Константинъ. После, кадъ га Јуліанъ разори, буде обновљенъ одъ Грчкогъ Цара Теодосија 390. год. порадъ чуда, кое је надъ његовимъ синомъ забило. — Теодосије Велики имао је два сына, Аркадија и Онорија, и једну кћер јменемъ Плакидија. Аркадиј постави наследникомъ свога царства у Цариграду; а Онорија са зетомъ

¹⁾ Одъ Р. Ж. 1633.

Константиномъ и съ кћеромъ Плакидомъ пошљ у Римъ да тамо царую, но съ нынѣма заедно отиде и Аркадије, да јй испрати. Кадъ се Аркадије изъ Рима у Цариградъ поврати, подигне се велика буря на мору према острому Имбру, близу Свете Горе. Аркадије се препадне одъ страа; и ништа друго нје говорио и само: „Пресвета Богородица помози ми!“ Онако збуњенъ по лађи тумарајући, зане ногомъ за лађарско уже и падне у море. И за часъ нађе се у Светој Гори на суву подъ едномъ купиномъ, и близу некогъ бунара, кој се звао: Бунаръ Благовештенија. На скоро по утишаној бури стиже и царска лађа къ пристаништу овогъ манастира; пратиоци тужећи и ядикујући за Аркадијемъ, мыслећи да се у мору уточио, на еданпутъ се обрадую кадъ га спавајућа подъ купиномъ нађу, пробуде га и запитају како се спасао. Онъ имъ приповеди како га є Пресвета Богородица за руку узела, изъ мора извадила, и на ово место донела. И зато є Царь Теодосије на истомъ месту, где су му сына напали, цркву сазидао, и манастиръ обновио. Одъ тогъ се времена овай манастиръ назове Ватопедионъ. Ово є име сложено и

долази одъ Грчке речи: вато, коя значи купина, а педіонъ, коя значи дете; будући су Аркадія подъ купиномъ нашли. Садъ га называю обычно Ватопедъ, а неки Ватопетъ. Црква има три кубета; једно надъ храмомъ, а два надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. Храмъ є цркви Благовештеніје Богородице. Изнутра є сва живописана. У олтару у прочелю стои велика и чудотворна икона „Богородица Оларица.“ Кадъ су были Арапи на Свету Гору ударили, некій калуђеръ узме ову исту икону, једну запалљну свећу, и јданъ крстъ, и све троє бацы у бунаръ, кои є у олтару предъ частномъ трапезомъ, и покріе каменитомъ плочомъ, да не бы то разбойници напали. Арапи дођу у овай монастыръ оплѣне га и разоре, и овогъ калуђера са јоштъ некима одведу у робство и продаду. После некогъ времена дођу три благочестива мужа изъ Адріјанополя, а имено: Атанасіј, Никола и Антоніј, оправе овай монастыръ, ту се по-калуђере и ту преминуше. У паперти и додана съ стои ныовъ гробъ. Заробљени й калуђеръ после седамдесетогодишнѣгъ робства ослободи се, и дође у овай монастыръ, приповеди Игуману свою суд-

бину, и каже му, шта є у бунаръ, кои се у олтару налази, сакріо. Игуманъ чувши ово съ мѣста потрчи съ нымъ у цркву одклопе бунаръ, и за чудо! икона стон исправлѧна и свећа предъ ньомъ горе. Изваде є изъ бунара и наместе є у прочелъ, гдј и до данасть стои. Крстъ изъ бунара извађеный стои на частной трапези; онъ є оне исте величине и створа, какавъ се Светоме Цару Константину на небу показао. У олтару знамените су јоштъ слѣдује иконе: дарованый одъ грчки царева мозаикъ представляюћи Распятие Христово, Св. Јована Златоустогъ, и Богородицу; даљ єдна икона одъ камена, на којој є 12. ираздника Христови изрезано; при томъ икона одъ зеленогъ камена, на којој є изрезанъ Светы Ђорђе; найпосле две иконице Христова и Богородичина назване Куклесъ, т. е. лутке, кое су принадлежале Грчкай Царицы Теодори. Ова є царица потайно одъ свогъ мужа цара Теофила ове иконице држала и нъима се Богу молила. Еданпутъ є царь застане, где она предъ овымъ иконама клечи, и запита є лютито, шта то чини. Она устрашена хитро му одговори, да су то куклесъ съ коима се обично жене и девойке игра-

ю, и тымъ се изговори. Има у овомъ монастыру єдна чаша одъ камена ясписа, коју є даровао царъ Грчкій Михаилъ Катакузенъ Палеологъ. Кадъ се вода освештана изъ ове чаше піс, изцѣлява одъ недуга. Има при томъ овде єданъ прекрасанъ крстъ одъ сребра и злата и драгогъ каменя; па нѣму самъ съ горнѣ стране измећу прочегъ на краю смотріо, гди пише: „одъ Стефана и Лазара.“ а съ друге стране креста по сребру малого є исписано, но нектедоше ми на мою молбу дати ни да прочитамъ, а камо л' да препишиемъ! Како самъ одъ неки слушао, на овомъ крсту пише, да є монастыру Хиландару дарованъ, но некій продрзљивый Брать потайно га овамо донесе!! Неки су ми казывали, да има єдна икона одъ Кнеза Лазара, и млоги други одъ Србски Кралѣва дарованы драгоцѣносгій, но мени нису ништа одъ таковы показали. У храму на десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона, Угощеније Авраамово, мозаикъ, т. є. одъ самы ситны разне бое каменя художественно сложеный образъ. На левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона Богородице, такођеръ мозаическій

образъ. Ове обадве иконе донешене су некадъ изъ Цариграда, изъ цркве Свете Софіје. Выше овы икона на зыду подъ сводомъ стои, Благовештение Богородице мозаикъ. Патосъ є у храму одъ мермера разне боє, и художествено начинъ; и после Хилендарскогъ найлепшій є у Светой Горы. Изъ храма има троя врата у паперту улазећи, коя су прекрасно седефомъ изшарана. Овде има јдна чудотворна икона Богородице на зыду живописана, коя се имемує: Богородица Проглаголавшая! — Кадъ є Римска царица Плакидія (кћи Грчкогъ цара Теодосія) у овай монастыръ на поклоненіе дошла; калуђери є торжественно дочекаю, и у цркву спроведу. Но царица неузхте крозъ велика врата, већъ на мала съ леве стране у храмъ пође; ал' на јданпутъ зачує се гласъ одъ ове иконе: „Стани! неиди далъ, страдаћешъ.“ Царица одъ страха падне доле, плачући и молећи се Богу, да јој опрости. И за споменъ овогъ чуда, начини параклисъ поредъ цркве съ леве стране, посветивши га Св. Димитрију. Предъ реченомъ чудотворномъ икономъ горе свагда по једно кандило. Изъ ове се прве паперте излази у другу

паперту, у којој є поредъ врата мозаички изображено Благовештеніе Богородице. У паперти вышереченогъ параклиса Св. Димитрія стои єдна чудотворна икона Богородице, коя се именує: Богородица заклана. — Некій Ђаконъ чистећи цркву, налютіо се нешто бью на ключара монастырскогъ, и као лудъ потегне ножъ иза пояса и удари Богородицу у вратъ, и чуда! крвъ потече. Но Ђаконъ є одма ослепіо, и дрзка му се рука осушила. Онъ начини столъ спрамъ ове иконе, и непрестанно юй се до свое смерти моліо. Но рука којомъ є ударіо ніє могла изтрунути, већъ се и додана съ може одъ части видити. Съ десне стране поредъ цркве є параклисъ Св. Николе. Изъ друге паперте излазећи у преддверіе има одъ западне стране троя врата: одъ кое є стране предъ црквомъ и крстилиница съ два реда стубова и оловомъ покривена. Зданіе монастырско после Лавре монастыра найвеће є пространствомъ. Одъ съверне стране има три, єдну иза друге, гвоздене капіє; има две куле и звона, саатъ и єданъ кипъ Араповъ у природной величини начинѣнь, на саате на звону ма-

льицомъ удара. Трапезарію имаду велику и лепу, но ніе обшта. Братіє има до 300. све самы Грка, и по гдикои Бугаринъ.

Параклиса у монастыру има седамнайстъ и то: Пресвете Богородице название Параметіе; Честнога Пояса Богородице; Рождества Богородице; Св. Димитрія; Светы Ап. Петра и Павла; Собора Архангелскогъ; Св. Іована Златоустогъ; Света Три Єпарха; Преображенія Христова; Св. Іоана Богослова, Св. Ап. Андріе. Слѣдуюће шесть сазидали су Свети Симеонъ и Сава Неманићи: Св. Николе, кои є по редъ цркве саборне съ десне стране: Свете Троице; Св. Іована Крестителя; Св. Георгія; Светы Теодора, Тирона и Стратилата; Светы Безсребрника Кузмана и Дамјана. Овай последњій параклисъ садъ се изнова живопише и све грчки подписьую Светителъ, а да су га Срби направили не ма ни словца спомена. Осимъ овогъ у друге, кое су поменути Србски Светитељи зидали нису ме ни водили, заръ да невидимъ какавъ Србскій подпись, ако є досадъ што остало. У овомъ монастыру има јоштъ једна капія, коју су Грци направи

вили; само да на ону неиду куда є Св. Сава са своимъ Србима пролазіо! Ово Светогъ Саву огорчи тако, да є говоріо: „Я ћу єданъ Србскій монастыръ да сазыдамъ, кадъ Србинъ у Свету Гору дође, да у свой монастыръ долази.“ И тако сазыда монастыръ Хилендаръ. Свети Симеонъ и Сава половину су монастыра Ватопеда направили и земљ юштъ поклонили, и драгоценны стварій црковны! — Изванъ монастыра на южной страни на брегу стое и садъ развалине где су школе быле, кое є Святый Сава зыдао. Има пристаниште за лађе, мреже за рыболовъ, две воденице, гробницу, храмъ Свети Ап. Петра и Павла, и друга зданія за работнике. Има єданъ Скитъ Св. Димитрія, за кои причаю да га є Св. Димитріје за свогъ живота направіо, на честь Пресвете Богородице. Но после нѣгове смрти, калуђери промени храмъ, и одъ тогъ времена нѣгово име слави.

Светынъ у овомъ монастыру налазе се слѣдуюће: Крстъ одъ частногъ дрвета; Ёдана часть Частногъ Пояса Богородице, коју є Грчкій царъ Јованъ Катакузенъ даровао; глава Св. Григоріја Богослова; глава Св.

Андріє Критскогъ; часть главе Св. Муч. Модеста; глава Св. Евдокима; єдно плеће Св. Архијак. Стефана; десна рука Свет. Григорія Декаполитскогъ; десна рука Св. Пантелеймона; нога Св. Ермолая; десна рука Св. Трифуна; єдна часть трске, на којој є сунђеръ быо, кадъ су Христу распета поили; часть кости Св. Ап. Андріє; нога Свете Параскеве; цеваница Св. Ап. Вартоломія; єдна часть Св. Теодора Стратилата; міро Св. Димитрія; части одъ главе Светы Сергія и Вакха; часть главе Св. Харалампія; десна стопала Св. Пантелеймона; кость одъ руке Св. Іоана Милостивогъ; чудотворна рука Свете Марине; глава Св. Іоана Златоустогъ; єдна часть Св. Муч. Меркурія; єдна часть Св. Евстасія.

Книжница овогъ монастыра знатна є; има разны рукописны и печатаны книга. Има Србски диплома по нису ми показали.

Светый Сава, будући є у овомъ монастыру живіо, завештао є да свагда Хилендаръ съ овимъ монастыромъ у некомъ пріятельству буде тако, да кадъ є храмъ цркве Хилендарске, онда Игуманъ Вато-

педскій да буде овде старешина; а кадъ є храмъ цркве у Ватопеду, онда опеть Игуманъ Хилендарскій да овде началствує, и тай Завѣтъ и додана се наблюдава!

МОНАСТЫРЬ ПАНТОКРАТОРЪ.

Лежи на брегу морскомъ на здравомъ месту. Одъ Ватопеда одстои два а моремъ, као што сашь я ишао три часа, одъ Кареа єданъ часъ. Сазыдао га є Алексіє Стратопетархъ, кои є доцніє царь Грчкій быо. После є одъ Влашки Войвода, и одъ Цариградски Патріарха обнавлянъ. Пантократоръ є грчка речь, коя значи Вседржитель. Храмъ є цркви Преображеніє Христово. На ньой су 6. кубета; два надъ олтаромъ, єдно надъ храмомъ, и три надъ папертомъ, и сва є црква оловомъ покривена. У храму има 4. стуба одъ мермера, и патось одъ разне боє мермера изширанъ. Съ леве стране на зыду стои у природной величини живописана єдна чудотворна икона Богородичина, кою су калућери при нападаню разбойника на монастырь, у єданъ бунаръ, кои є изванъ монастыра, сакрыли, и по ныјовомъ повратку опеть у монастырь, нађу є иевре-

диму. Изъ храма улазећи у паперту има двоя врата; једна на среди, а друга на десной страни, а изъ паперте у порту троја су врата; јужна, северна и западна. Црква є сва живописана, осимъ паперте, коя є садъ изнова начинѣна, и ту су ископали једанъ каменитый гробъ са поклопцемъ, у комъ леже кости Алексе Стратопетарха цара Грчкогъ, и нѣговогъ брата Јоанскія, кои є калуђеръ быо. На царевима kostита стои златанъ поясъ, а на калуђерскимъ једанъ крстъ на врату. Обоицу самъ видіо. Монастырско зданіе прилично є велико; одъ южне стране има две једну за другомъ гвоздене капіє. Трапезарія пів обшта. Братіе има до 40. Сви су Грци.

Параклиса у зданію има 7. и то су: Успенія Богородице; Св. Јоана Креститеља; Св. Пантелеймона; Св. Ніколе; Св. Георгіа; Св. Ап. Андріе; Светы Архистратига. — Изванъ монастыра є гробница, храмъ Св. Атанасія; има пристаниште, мреже, једну воденицу, и једанъ Скитъ Св. Пророка Иліје, кој се одавде види на западной страни подъ высокомъ горомъ. У нѣму живе сами Русси, и на славенскомъ јзыку службу чине.

У овомъ монастыру слѣдуюће се
Светынъ налазе: Крстъ одъ частногъ др-
вета; нога Св. Ђоана Златоустогъ; јдна
часть Св. Меркуріја; рука Свете Юлије;
више частица Св. Атанасіја Патріарха Ца-
риградскогъ; вилица Св. Пантелејмона;
цела глава, и дольна вилица Св. Јоаникіја;
јдна часть Св. Евстатіја; јдна часть Св.
Прокопіја; десна до лакта рука Св. Хара-
лампіја; јдна часть Св. Саве Освяћеногъ;
десна рука и јдна часть главе Св. Ап.
Андріја; глава Св. Ђоана Милостивогъ; јд-
на часть Св. Теодора Стратилата; одъ
рамена, па до лакта цела кость Свете
Фотије Самарянке; вилица Св. Ермолая;
десна рука Св. Кирика; колено Св. Игња-
тіја Богоносца; јдна часть Св. Ермона;
часть одъ главе Св. Архиђак. Стефана;
прстъ Св. Трифуна; прстъ Свете Анаста-
сіје; цела рука Свете Митродоре; ножнији
прстъ Св. Ђоана Креститеља. Има јдно ру-
кописно Евангеліје грчко; све су му кори-
це сребромъ оковане. Ово є Евангеліје
Св. Ђоана Купцика было, кое є онъ до
своє смрти о врату обешено носіо. Ди-
плома има грчки но я ій нисамъ видіо.

**

МОНАСТЫРЬ СТАВРОНИКИТА.

Одъ Пантократора одстои єданъ часъ, а моремъ, као што самъ я ишао, по часа, и одъ Караа 1. часъ. И овай монастырь као и Пантократоръ лежи на самомъ брегу морскомъ, и єданъ одъ другогъ лепо се виде. Сазыдао га є Еремія Патріархъ Цариградскій, родомъ изъ Янине. Црква има два кубета; одно надъ храмомъ, а друго надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. У храму има 4. стуба, и патось одъ мермера. На првомъ десномъ предъ иконостасомъ стубу стои єдна чудотворна икона мозаическа Св. Ніколе, коя є у време иконоборства у море бачена была, пакъ є рыбари мрежомъ увате башъ предъ овымъ монастыромъ. На челу образа Св. Ніколе была є єдна повелика школька залеплѣна, и кадъ су є одъ иконе отгли, а онде се место на икони повреди, кое се и додана съ види. Єдна пола одъ исте школьке и додана съ стои; одъ нѣ су калуђери направили панагію, съ којомъ се обычно по частной трапези чини трисвятое. На ньой є славенскій изрезано слѣдуюће: „Достойно есть, ако воистинѣ“ — и т. д; а друга є пола у Рус-

сія. Поменуту икону Русси су прекрасно у сребро оковали. Изъ храма има єдна врата у паперту, у којој су два стуба, и патосъ одъ мермера, а изъ паперте на южна, съверна и западна врата излази се у преддверіе, где стои и крстилница. Црква є сва изнутра живописана. Ово є вданъ одъ малы и сиромани монастыра. Одъ источне стране има гвоздену капію, а одъ западне высоку кулу. Трапезарія є стара али ніе обшта. У монастыру има до 30. калуђера, све самы Грка. Овай монастырь име носи одъ сложене грчке речи „ставрость,“ коя значи крстъ, и „никитисъ,“ побѣдитель, и тако Ставроникита. Неки причаю, да є на овомъ истомъ месту, где є садъ монастырь найпре некій пустынникъ именомъ Никита живіо, и да є древне крестове правіо, пакъ да се одтудъ монастырь тако назвао. На овомъ є месту пайпре быо некій порушень монастырь. Храмъ му беше Св. Іоанъ Креститель. Овай є истый храмъ задржао и гореименований Патріярхъ, кадъ є 1653. године монастырь наново сазыдао; но калуђери почемъ нађу чудотворну икону Св. Ніколе, промену првый храмъ, и садъ славе Св. Ніколу.

Параклиса има у монастыру 5. и ти су: Успенія Богородице; Св. Јоана Крститеља; Св. Георгіја; Св. Ап. Петра и Павла; Светы Архистратига. — Изванъ монастыра налази се гробница, храмъ Св. Димитрија; далъ пристаниште мреже и једна воденица.

Светынија има: Крстъ одъ частногъ дрвета; једна часть вилице Св. Јоана Крститеља; кость одъ руке Св. Архиђак. Стефана; міро Св. Николе; десна до лакта рука Св. Елефтеріја; половина главе Свете Макрене; једна часть Св. Фоке; једна часть Св. Василіја Великога; неке части Светы Теодора, Тирона и Стратилата; крвь съ костима. слеплѣна одъ Светы 20.000 Мученика спалѣны; рука Свете Анне; кость одъ лакта Св. Григоріја Богослова; кость одъ лакта Св. Јоана Златоустогъ; частице Светы Кузмана и Дамјана; ребра Светы Карпа и Папиље; ребра Св. Јосафата Царевића Индійскогъ; крвь Св. Димитрија; једна часть вилице Св. Амвросіја Епископа Медіоланскога. — У књижници има Грчки и Славенски рукописны књига. Налази се и једанъ псалтиръ Грчкій одъ Јоана Златоустогъ на кожи писанъ.

ПРОТАТЬ ИЛИ КАРЕЙ.

Овде є у старо време прва и найстарія обитель была, коя є свима другима монастырима заповедала, и нѣнъ Началникъ називао се Протось. Протатось є грчка речь, и значи Првенство, а Протось значи Првый. Други монастыри безъ совѣта Проте ништа нису смели предузимати и радити. Ову є цркву сазыдао Свѣтый Царь Константинъ 335. године. Но царь Юліанъ спали є 362. год. После о петь буде одъ Грчки Царева оправлѣна, а одъ Латина, кадъ се одъ источне цркве oddeliше, буде порушена. Затымъ є опеть оправлѣна. Найпре є имала кубета, као и остале цркве светогорске, но садъ є простъ и раванъ таванъ. Црква ніє крестообразногъ створа, већъ начиномъ правы черта зыдана. Правіє су черте старіє, а извіене (manichfaltig) позднієгъ века. Изъ овога могу видити, колико имъ є основано мнѣніє, они, кои кажу да оне Србске цркве новієгъ времена, кое се зыдаю правомъ чертомъ, у коима т. є. место, гди су певнице ніє разшириено на половину шестара, нису по обычаю источ-

номъ. Одъ съверне стране има преддверіе, а одъ западне єдну панерту, и сва є црква каменомъ покривена. У Светой Горы има такова камена, кои се на велике плоче цепа, и кои є дебльиномъ єдногъ палца, съ овакимъ су обично сва монастырска зданія покривена. Изнутра є сва живописана, но све є яко потавнило, кое одъ стариине, кое пакъ одъ ватре, коя се више путій при нападаню догађала. Патосъ є старый одъ мермера и врло є изкваренъ. У олтару у прочелю стои єдна чудотворна икона Богородичина, коя є по Анђелу явила, да іой се пои: „Достойно єсть, яко воистинѣ —“ Сва є сребромъ и златомъ украшена, има ѡерданъ на врату одъ разны стары новаца. Ову цркву зову Протато. Храмъ є Успенія Богородице. Свакій монастырь има по єдну икону свогъ патрона цркве, и предъ ньомъ непрестанно кандило горе. Ову цркву сви монастыри мораю обдржавати. Овде на Протату, или као што обично сви зову Кареи быва Сaborъ и Судъ светогорски, и свакій монастырь има свою землю и свой конакъ. Кадъ се о какой врло важной ствари ради, онда се мора цео Саборъ скупити, т. є. одъ свакогъ монасты-

ра по єданъ калуђеръ мора присутствовати. Четыри су найглавнія монастыра, и то: Лавра, Ватопедъ, Иверъ и Хилендаръ. Што ова четыри сврше, на то остали 16. монастыра, а и сва Света Гора мора пристати. Кодъ ова четыри стои печать; кои є на четыри части разсеченъ, и свакій по єдину часть при себи држи. На печату има изрезана Богородица съ Христомъ. Изъ поменута четыри монастыра быва сваке године на промену редомъ по єданъ калуђеръ, Прота или Началникъ, кои се 1-огъ Юнія поставля, а одъ други монастыра не быва. Тако є на реду, да ове (1848) године изъ Србскогъ монастыра Хилендара буде єданъ за Проту постављињъ. Овай Прота мора преко целе године овде живити и као предсѣдатель у суду са юшти 4, члена одъ Сабора мајкаръ изъ когъ светогорскогъ монастыра изабрана седити. Има једна кула (апсана), гди кривице затвораю. Овде на Кареи и єданъ Делія, Турскій чиновникъ седи, но онъ се ништа у ныюве монастырске послове не меша. Онъ има добру плаћу, и нѣму и порезъ даю. Лавра и Ватопедъ пайвыше плаћаю, затымъ Иверъ и Хилендаръ, тако Хилендаръ плаћа годишнѣ

25000 гроша, други монастыри опеть со-
размерно данакъ Турцьма плаћаю. На чи-
јој се земљи нађе убиенъ човекъ, онай
монастыръ дужанъ є крвнину одъ 33. гро-
ша и 33. паре Турцьма платити. Овде
има 20. Сеймена или пандура подъ ору-
жјемъ, кои Свету Гору одъ айдука чува-
ю, свакій монастыръ по једногъ плаћа и
обдржава, месечно му у новцу дає по 100
гроша. Овде на Кареи има чаршія; раз-
ны дућана, трговаца, терзія, папуція и
прочи нуждни занаяція. Свакій ономъ мо-
настыру кирю плаћа, на чијој є земљи.
Овде быва сваке Суботе пазаръ: калуђе-
ри свое рукотворне ствари доносе на
продају, као: дрвене крестове, кашике,
поскурняке, броянице, камилавке и т. д.
Има и прекрасна нова школа, у којој не-
што више уче него што обично морају
калуђери знати, но ко оће овде да иде у
школу, мора се найпре закалуђерити. У-
чителъи су такођеръ калуђери и то Гр-
цы. Има живописаца, бакарорезаца, и
штампара, и то су калуђери. Србскій мо-
настыръ Хилендаръ и овде има највише
своје земљу, коју є Светиј Сава купіо. У
конаку Хилендарскомъ има једна црквица,
која се зове Типикарница. Храмъ јој є

Светый Сава Освященный. Кадъ є Светый Сава Србскій съ неколико калуђера у Єрусалимъ отишао, и у єданъ монастыръ дошао, у коемъ є Светый Сава Освященный, родомъ Гркъ, живіо быо, и свою патарицу (штаку) оставіо, съ налогомъ да ова патарица кодъ иконостаса стои donde, докле годъ одъ западне стране недође єданъ одъ царска рода калуђеръ, комъ ће такођеръ име быти Сава, и ова патарица да нѣму принадлежи. После тогъ прошло є было неколико столѣтія. И тако кадъ є Србскій Св. Сава у овай монастыръ дошао и у цркви се предъ олтаромъ поклоніо, вышепоменута патарица сама се покрене, и дође у руку Св. Сави. Онда се сви калуђери зачуде! запытаю га, тко є и одкудъ є? И онъ имъ се каже. На то му се сви поклонише, и она патарица буде нѣгова, и донесе є у Свету Гору. Она и садъ стои у једной ћелии у цркви, коя се (ћелија) зове Патарица. Овде у Типикарници има єданъ на кожи написаный Типикъ (уставъ), кои є Светый Сава сачиніо, а нѣговъ ученикъ исписао. У Типику пише, како се оная калуђеръ обходити мора, кои ће овде да живи и литургію да сврши. Пи-

санъ є года: „*Сава грѣшни.*“¹⁾ поднисъ є: „+ всѣхъ послѣдній Сава грѣшни.“ Печать є одѣ зелена воска. Овай є Типикъ више вратій на храму Типикарнице на узиданой мермерной плочи изрезанъ; но речи су съ титлама скраћене. У истомъ храму на иконостасу, съ десне стране стои єдна чудотворна икона Богородичина, коя Христа дои, названа: Богородица Млекопитаtelница. Ову є икону Св. Сава изъ Ерусалима донео. Овде садъ живи єданъ калуђеръ Србинъ, кои Типикъ строго и точно наблюдава, као што є Светый Сава завештао. Овай є Србинъ родомъ изъ Цесаріе вароши Бечкерека. Име му є Хаџи Прокопіє, и више одѣ 30. година у овој Типикарницы живи. У конаку овде има много рукописны Славенски књига, кое я писамъ могао видити. Изъ Хилендарске земљи изтиче вода, којомъ се цео Карей пои. Више одѣ 20. ћелија има овде Хилендаръ. Ове тако назване ћелије подобие су маломъ конаку, гди црквица има, и неколико соба, и гди по двоица и троица живе. Калуђери, кои оће овде да живе, закупе одѣ монастыра ћелију са земљомъ ньой принадлежећомъ; но само

¹⁾ Одѣ Р. X. 1199.

е на єднога име преисана , а овай кадъ умре може оставити другомъ, али и овай опеть мора одъ монастыра купити и на свое име преписати. Они монастыру и годишнијй данакъ плаћаю , землю обдѣлаваю и плодъ продаю, а понайвише одъ лешњика , кои овде одвећъ млого има, найболыј добытакъ имаю. Ови се калуђери называю Келоти или Ђелоти.

Књижница Протата или Карейска има млого знатны стары писанія, као: Уставъ Свете Горе , кои се зове Трагосъ т. е. ярацъ , будући є на ярчевой кожи написанъ, за време Грчкогъ Цара Мануила. У овомъ уставу између прочегъ стои: да се женама, и голобрадимъ мужкарцима долазакъ у Свету Гору забранює. Женскомъ полу и малой децы и садъ є забранјињъ ; но голобрадимъ мужкарцима садъ є слободанъ. Овде има диплома одъ Србски Кралјва , и одъ Турске Царице Маре Србкињъ, но я ништа одъ поменуты нисамъ могао видити.

МОНАСТЫРЬ КОТЛОМУШЪ.

Овай монастырь лежи на лепомъ и равномъ месту ; одъ Карея одстои на є-

данъ пушкометъ, а одъ мора, и монастыра Ивера одстои јданъ часъ. Сазыдао га є Грчкій Царь Алексіе Комицень. Овай се монастыръ найпре называо Преображенскій, будући є храмъ цркве Преображеніє Христово. Но после кадъ є одъ Варвара разоренъ быо, и одъ Влашки Войвода обнавланъ, па кадъ су велико кубе на цркви поставили, онда некій калуђеръ турскимъ јзыкомъ одъ радости повикне: куртулмишъ, кое значи ослободи се! И одъ те речи назову га Котломушъ. На цркви има 5. кубета, два надъ олтаромъ, једно надъ храмомъ, а два надъ папертомъ. Изнутра є сва живописана, а споля є оловомъ покривена. У храму има 4. стуба, и патосъ одъ мермера. Изъ храма воде двоя врата на среди и на десной стране у паперту, у којој има два стуба и патосъ одъ мермера: на съверна изъ паперте улази се у параклисъ, а на западна врата у преддверіе. Одъ ове е стране у порти крстилница, коя є оловомъ покривена. Такођеръ є одъ западне стране высока кула, и трапезарія нова, но ніе обшита. Братіе има до 40. све самы Грка. Одъ съверне е стране гвоздена капія. Старый монастыръ быо є край мора, па збогъ

рђаве воде, одъ кое су каменъ добыяли и млоги умирали, оставе га, па на овомъ месту начине, где је здрава вода и воздухъ. У ходнику монастырскомъ стои једанъ каменъ узыданъ, и на њму је изрезано: „Радљъ којкод. лѣт. 36.“¹⁾)

Параклиса у монастыру има 6. т. є: Светы Архангела; Света Три Єпарха; Св. Безсребрника Кузме и Дамјана; Св. Јоана Крестителя; Благовештенія Богородице; Богородице Балуклє, или као што Срби зову, Богородице живопріемногъ иоточника. — Изванъ монастыра има пристаниште, мреже, воденица, једанъ Скитъ, гробница, храмъ Св Архангела, и друга зданія за работнике.

Светыя има: Крстъ одъ частногъ дрвета; десна нога Свете Анне; рука Св. Евстратія; глава Св. Алимпія Столпника; рука Св. Харалампія; часть главе Св. Елефтерія; једна часть Св. Трифуна; прстъ Свете Марине; лева рука, и лева стопа-ла Св. Кирика.

Књижњицу нје ми дато видити, ю могао самъ дознати, да има у њој једна диплома одъ Стефана Душана.

¹⁾ Одъ Р. X. 1497.

МОНАСТЫРЬ ИВЕРЬ.

Овай монастырь стои на лепой равници и међу горама; одъ мора є на јданъ пушкометъ, а одъ Кареа јданъ часъ удаљенъ. Некадъ є море башъ до монастыра допирало, но садъ се натрагъ повукло. Овай су монастырь сазыдали Јоанъ, Євтиміј и Георгіј, кои су одъ царскогъ рода били, и кои су изъ Ђурђевске, или Иверске земљ дошли, одкудъ се и монастырь назове Иверъ. Затымъ дође славній Грчкій Войвода Торникіј, и овде се закалућери. После некогъ времена Персіянцы великомъ силомъ претише Грчкомъ царству. Царь Грчкій и Царица видећи себе, а и свој царство у грозећој опасности, а неимаюћи поузданогъ войводе, обрате се съ молбомъ Светомъ и Преподобномъ Атанасију Атонскомъ, кои є тада Прота на Кареи био, а и свой Братји монастыра Ивера; да удовлетворе царской жељи, и да славногъ Вожда Торникіја, кои є садъ калућеръ, нѣму пошалю, да отечество одъ пронаци избави. Светији Атанасиј съ Преподобны Отци советовао се, шта да чине, и согласише се

да царской желти удовлетворе, и да Грчко царство не доће подъ варварскій народъ. Но Торникіє неузхте, будући се већь Монашескомъ чину посветіо, па неће више да узима оружіе, и да крвь човеческу пролива. Али Светый Атанасіје а и цео Саборъ представе му нужду отечства, кое валя да одъ непріятеля брани. И тако приморанъ Торникіје отиде у Цариградъ. Царь и царица дочекаю га съ великомъ радостћу, произведу га за Архімандрита, вруче му силну войску, и онъ се противъ Персіянаца храбро боріо и славно јй побѣдіо, и съ великимъ се богатствомъ повратіо, Царица отвори азну, и покаже му благо, да узме колико му є драго. Но Торникіје на то одговори: „Мени благо нетреба! већь ако оћешъ да себи споменъ учинишъ, а ты разпростраши монастыръ, у комъ я живимъ; будући є одвећь тескобанъ за нашу Братію.“ Царица драговольно саизволи на то, даде му новаца и майсторе, кои ће монастыръ оправляти, и одпусти га съ благодарношћу. Торникіје доће у Свету Гору, оправи монастыръ прекрасно, у комъ є и после живіо и преставіо се. На цркви има 3. кубета; едно є надъ самымъ храмомъ,

а два су надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. У храму има 4. стуба одъ мермера, и патоство є одъ разне бое мермера художественно израђенъ. Овде стои и јданъ поліелей прекрасанъ одъ сребра начинѣнъ, кои су Русси даровали. На иконостасу стои икона Св. Николе, сва у сребро окована, коя є моремъ изъ Руссіје послата. Лада на којој су ову икону носили, разбіј се и пропадне у море, а сандукъ у комъ є икона била, нађу кодъ једногъ Арнаутскогъ села, и по надпису дозна се, да овомъ монастыру принадлежи, те тако є овамо донесу. На икони стои лѣто изрезано: „1812.“ Съ леве стране на иконостасу стои јдана велика и чудотворна икона Богородичина, коя є у време иконоборства у море бачена била, и коя є управо стоећа сама моремъ дошла близу овогъ монастыра. Калуђери у свештене одежде обучени изажу предъ њу, и освештају воду. Јданъ калуђеръ загази у море и изнесе є на суво, а она сама дође и стане кодъ капије монастырске, па зато є названа: Богородица Портарица (вратарица), и на томъ месту направе јој црквицу, коя и додана је стои, но икону донесу у саборну

цркву. Ёданъ варваринъ Арапинъ удари є ножемъ башъ у образъ, и сместа крвъ потече, коя се и доданасть познає. А реченый варваринъ покає се, буде монахъ и спасе се. Изъ храма улази се у прву, а изъ ове у другу паперту, изъ паперте на южна, съверна и западна врата, коя су седефомъ украшена, излази се у преддверіе, кое є на стубови, и, као и цела црква изнутра живописано. Храмъ є цркви Успеніје Богородице. Овде у преддверію осимъ други изображеніја на зиду, има ёданъ чудотворанъ образъ Христовъ, кој є у преконприродной величини живописанъ. Некій калуђеръ, кој є быо живописацъ, желіо є видити правый ликъ Христовъ. И тако му се Христосъ на сну яви и каже му: „Иди у монастыръ Иверъ, и съ леве стране у преддверію стои мой ликъ изображенъ, кој є сасвимъ мени подобанъ!“ Съ десне стране поредъ цркве има параклисъ, Светы Архангела, а съ леве стране Св. Николе. Одъ западне стране у порти стои стара крстилница. Монастырско є зданіе велико, и на више спратова wysoko. Одъ стране съверне има три на близу едну за другомъ гвозди.

дene капie. Кодъ старе капie стои и садъ
єданъ камень, на комъ є крстъ изрезанъ,
гdi є Светый Гавриль, кои є Богороди-
чину икону изъ мора на суво изнео, Бо-
гу се моліо. Овде є црква Богородице
Портарице, и у преддверіо између прочи
на зыду изображенъ є са оружјемъ, и као
и други Светителни златнымъ коломъ
око главе онай Арапинъ, што є икону
Богородичину ножемъ ударіо. Кодъ гла-
ве пише: „Светый Варваръ!“ Овде су и
неколико стари Филозофа изображени, др-
жећи у руци по једну артию, на којој є
по неко изреченіе нњово написано, кое
се на Бога односи, и ови су: Аристотель,
Платонъ, Солонъ, Хилонъ, Плутархъ, Ту-
цыдидъ. Трапезаріо садъ изнова зыдаю,
и ніе обнита. Братіе има више него 200,
све су Грци и по некій Бугаринъ. Има
једна висока кула, у којој су се калуђе-
ри, кадъ су айдуци монастыръ обсели,
са икономъ Богородицомъ Портарицомъ
затворили и непрестанно јој се молили
да ји спасе. И тако Богородица услыша
нњову молитву, и айдуци оставе мона-
стыръ невредимъ, и моремъ одлове. Има
и звонара, на којој стои єданъ кипъ Ара-
повъ, кои часове куца.

Параклиса у монастыру има 20. и то су: Богородице Портарице; Св. Николе; Светы Архангела; Воведенія Богородице; Преображенія Христова; Св. Іоана Богослова; Св. Георгія; Светы Безсребрника Кузмана и Дамяна; Св. Архиђ. Стефана; Св. Пантелеймона; Св. Харалампія; Св. Спиридона; Св. Діонисія Ареопагита; Св. Діонисія Новога; Св. Неофита; Св. Евстатія; Св. Модеста; Свете Аврааміє; Сви Светы; Св. Іоана Крестителя. Ово є найстаріји параклисъ, старіји башъ и одъ са-
ме саборне цркве. У нѣму има 4. стуба
одъ зеленогъ мермера, и патосъ є одъ
мермера. Слушао самъ одъ неки, да подъ
овимъ патосомъ има Елински кипова за-
копаны. — Изванъ монастыра има две
воденице, пристаняште, гробница, храмъ
Свете Анастасіе. Далъ єданъ Скитъ, и
пештера, где є Св. Гавриль Монахъ жи-
віо, и друга зданія за работнике.

Светынъ у овомъ монастыру има:
Еданъ частный Крестъ одъ животворнога
дрвета; една часть трске, и една частица
одъ сунђера, коимъ су Христа на крсту
коили; една часть одъ Христове црвене

альине, коюмъ су га Юде огнуле, па му се ругале; крвь Св. Ап. Петра; лева нога Св. Михаила Епископа Синанскога ; нека часть Св. Теодора Тирона; цела стопала до чланка Свете Макрене ; лева рука до рамена Св. Василія Епископа Амасійскога; глава Св. Бротія; глава Св. Муч. Никите; десна рука Св. Харалампія; рука Св. Пантелеймона; плеће и нога Свете Муч. Фотиніє Самарянке (съ коюмъ се Христосъ на бунару разговарао); лева рука Свете Евпраксіє; десна рука Свете Параскеве; єдна часть Св. Георгія; єдна часть Свет. Іоана Златоустогъ; неке частице Светы Кузмана и Дамяна; єдна часть Св. Архиђ. Стефана; нога Св. Кипріяна ; міро Свет. Димитрія; єдна часть Св. Ап. Петра; єдна часть Св. Ев. Луке ; єдна часть Св. Ап. Вартоломея; єдна часть Св. Атанасія Великога ; нека часть Св. Іоана Постника Патріарха Цариградскогъ; єдна часть Св. Стефана Новога; єдна часть Св. Муч. Ермолая ; єдна часть Св. Муч. Меркурія; часть Св. Ипатія; неке частице одъ Светы 40. Мученика ; часть Св. Агатангела; єдна часть Св. Праведнога Лазара (когъ є Христосъ изъ мртвы воскресо); єдна

часть Св. Нестора; часть Св. Якова Персиина.

Књижницу имаю велику и у ньой разны књига. Чуо самъ да има на Грчкомъ єзыку диплома одъ Стефана Душана, но нису ми дали видити. Други знатностій има: Едно лепо Евангеліе одъ Великогъ Петра Цара Русскогъ даровано. И едно стабло велико и гранато съ лишћемъ одъ самогъ сребра начинъно и на нѣму лимуни позлаћени висе, и ово є изъ Руссіе даровано. Войводе Торникія има једанъ лукъ (*Bogen*) коимъ є стреляо, и неколико комадій одъ нѣговогъ панцира, кои є одъ челичне жице на бурме плетенъ.

МОНАСТЫРЬ ФИЛОТЕЙ.

Овай монастырь лежи на высокомъ и равномъ месту; гди є здравъ воздухъ и вода. Одъ Ивера одстои 1. часъ, одъ Карае два, а одъ мора по часа. Овымъ се именомъ назвао одъ свогъ првогъ Ктитора Преподобногъ Отца Филотея. Цр-

квя има 3. кубета; једно надъ храмомъ, а два су надъ папертомъ, а надъ преддверіемъ цркве стои звонара, и сва є црква оловомъ покривена. Храмъ є цркви Благовештеније Богородице. У храму су 4. стуба, и патосъ є одъ мермера. На десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона Христова сва у сребро и злато окована у Руссии одъ добротвора Русски; а на левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои чудотворна икона Богородичина, коя се называ: Богородица Сладчайша, будући є изображена како Христа у наручју држећегъ люби. Ова є икона у време иконоборства у море бачена, и сама є изъ Цариграда моремъ у овай манастиръ дошла. И ову су икону Русси изъ почитанїја у сребро оковали. Подъ великимъ кубетомъ виси поліелей, и око нѣга стои хоросъ. Изъ храма у паперту има троя врата; а у паперти има два стуба, и патосъ одъ мермера. Съ десне стране поредъ цркве стои параклисъ: Светы Архистратига; а съ леве Рождества Св. Јоана Предтече. Изъ паперте једна западна врата воде у преддверіје. Црква є изнутра сва живописана. Одъ стране западне у порти стои крстид-

ница. Монастырско є зданіє четвероугольно и на више спратова wysoko, а одъ стране источне стои єдна гвоздена капія. Трапезарія є велика но ніє общта. Овде живе до 70. калуђера, понайвише Грка и нешто Бугара.

У монастыру има 4. параклиса: Св. Пророка Иліје; Св. Јоана Златоустогъ; Св. Ніколе; Свете Марине. — Изванъ монастыра има пристаниште, єдна воденица, и гробница, храмъ Сви Светы.

Светынѣ у овомъ монастыру налазе се слѣдуюће: єданъ Крестъ одъ животворногъ дрвета , на сребрий плочи , са јопштъ неколико Светы Костю постављенъ , на којој є (плочи) изрезано Грчкимъ јзыкомъ, да є ово даровао: Стефанъ Душанъ царь Срблъмъ и Ромаји год. 1347. ; рука Св. Јоана Златоустогъ; єдна часть Св. Муч. Исидора; цеваница Свете Марине; часть Св. Пантелеймона; глава Св. Преп. Луке; часть Свете Параскеве; єдна кость одъ Светы 20.000 Мученика; єдна кость одъ неки Светы 5. Мученика.

У књижници има Србски и Грчки рукописны књига, но ніє ми дато видити.

Видіо самъ єдну диплому влашкимъ єзыкомъ писану; єдну Русску и єдну Србску на кожи писану одъ Іоана Владъ Войводе Влашкогъ.. Печата нема. У овомъ су монастыру некадъ Срби живили, но садъ миедногъ нема.

МОНАСТЫРЬ КАРАКАЛЬ.

Одъ Филотеа одстои три четврти часа, а одъ мора єдну четврть, и одъ Кареи 3. часа. Лежи на высокомъ месту; но малень є и сиромашанъ. Сазыдао га в некій изъ Рима Антоніе Каракаль, па зато се и нѣговымъ именомъ овай монастырь называ. Но по многолѣтномъ запустошенију обнови га Молдавски Войвода Петаръ. Овай Войвода пошилъ єдногъ свогъ чиновника, некога Стапарія, даде му доста новаца, да овай монастырь направи, како што вала. И кадъ буде готовъ, онда се Петаръ Войвода, и Стапаріє обонца закалућере, и обонца добију име Пахоміе. Ту су єднако живили и преминули. И до данасъ стои ћеліј Стапаріјева. Црква има 3. кубета; єдно є надъ

самымъ храмомъ, а два су надъ папертомъ. Има једна звонара надъ преддверијемъ, и сва є црква оловомъ покривена, а изнутра є сва живописана. Храмъ є прокви, Свети Апостоли Петаръ и Павле. У храму има 4. стуба, и патосъ одъ мермера разне бое изшаранъ. Изъ храма у паперту има троја врата, у којој су два стуба и патосъ одъ мермера. Изъ паперте излази се у преддверје на северна и западна врата. Зданје монастырско одъ стране западне има високу кулу, а одъ южне гвоздену капију. Трапезаріја є стара, и обшта. Овде живе до 20. калуђера и то све самы Грка.

У монастыру има 9. параклиса: Благовештенија Богородице; Успенија Богородице; Св. Николе; Св. Георгіја; Св. Јоана Милостивогъ; Светы 70. Апостола; Св. Јосафата; Св. Онуфріја; Св. Пантелеймона. — А изванъ монастыра има пристаниште, мреже, једна воденица, гробница храмъ Сви Светы и јоштъ нека зданја.

Светынъ се овде хране слѣдуюће: Крстъ частный одъ животворногъ дрвета; глава Св. Ап. Вартоломея; једна часть

* *

преста Св. Іоана Крестителя; часть главе Св. Христофора; часть главе Св. Меркурія; міро Св. Димитрія; една часть Св. Харалампія; нога одъ колена до доле Св. Ореста; пеке частице одъ 20.000 у цркви спальны Мученика ; глава Свете Пелагіє; рука Свете Марине, и проче именоване и неименоване части. — Кажу да су и овде Срби живили, и да одъ србски кральва има диплома , но я нинита нисамъ могао видити.

МОНАСТЫРЬ ЛАВРА.

Овай монастырь стои на равномъ месту, названомъ Мелана, на истомъ месту, гди є Светый Атанасіј прву съницу себи направio 998. године. Одъ Каракала одстои 4. одъ Кареа 6. а одъ мора по часу, Сазыдали су га Грчки Цареви: Никифоръ Фока, и Іоанъ Цымискій. По дугомъ запуштенію, обнови га Владиславъ Войвода Влашкій. Црква има 2. кубета; едно є надъ храмомъ, а друго надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. Храмъ є цркви найпре быво, Благовеште-

ніе Богородице, но одъ како се Богородица Игуману на сну явила, и казала му, да одсадъ буде храмъ цркви Светый Атанасіе Атонскій, одъ тогъ доба тако є и доданасть. Црква є стара, низка и мрачна. У храму су 4. зидана стуба, и патось є одъ мермера, а храмъ є савъ живописанъ. Изъ храма у паперту улази се на средня врата, коя су одъ два крила; не-каквимъ жутимъ металломъ обложена, и разны образи изшарана. За ова врата причаю, да ій є Царь Никифоръ Фока даровао. Полазећи јданијутъ на свое не-пріятель Критяне, позове и Св. Атанасіја Атонскогъ, да съ нъимъ противъ непріятеля пође и да се Богу моли за нъга и нъгову војску. Св. Атанасіје понесе и јданъ крстъ са собомъ у војску и тако молећи се Богу побѣде непріятеля, и узму ова врата са острова Крита (Кандіје), и донесу овде у монастыръ. У паперти има 2. стуба, и патось одъ мермера, но ніе живописана, као и преддверіе. Съ десне стране цркве, сајженъ є Св. Николе параклисъ, на комъ є едно кубе, а съ леве є такођеръ съ кубетомъ параклисъ Светы 40. Мученика, у комъ є кодъ врата съ леве стране гробъ Св. Атанасіја

Атонскогъ, кои є на стопу и по одъ патоса узвыщенъ, и на нѣму є положенъ целокупанъ образъ Св. Атанасія на свили златомъ извезенъ, а предъ гробомъ стои єданъ степень отесанъ одъ белогъ мермера, на комъ є Светый Атанасіе молећи се Богу клечао, и место се оно на камену излизано види, на подобіе степена, преко когъ се много прелази, па се изчене. Одъ западне стране у порти стои крстилница на стубови и оловомъ покривена. Чаша (Ведж) є на среди обычно одъ белогъ мермера, но овако велике нигди овде по монастыри нема; она има єданъ фатъ ширине, и одъ єдногъ є комада изсечена. Одъ западне є стране и Трапезарія, по нїє обшта. Између цркве и трапезаріја има два кипариса, што є Светый Атанасіе пресадіо, и заиста већи и дебљи кипариса нисамъ у Светой Горы видіо. Зданіе монастырско на више є спратова високо, и пространствомъ є одъ сви монастыра найвеће. Одъ стране северне има две у маломъ разстоянію гвоздене капіє. У нѣму има до 200. калуђера, самы Грка. Именомъ овымъ „Лавра“ назвао га є Светый Атанасіе, кое означава, као првый и найвеличественніи одъ остали;

а и садъ є онъ у числу светогорски монастыра првенствуюћій.

Параклиса у монастыру има 18. и то су: Св. Николе; Светы 40 Мученика; Св. Василія Великогъ; Св. Михаила Епископа Синапскога; Светы Теодора, Тирона и Стратилата; Сви Светы; Св. Модеста; Св. Харалампія; Св. Кузмана и Дамяна; Собора Архангелскогъ; Успенія Богородице; Св. Архиђ. Стефана; Св. Троице; Св. Георгія; Св. Іоана Крстителя; Св. Іоана Богослова; Св. Атанасія Атонскогъ. У овомъ параклису на иконостасу о једномъ гвозденомъ обручу виси јданъ великиј дрвень крстъ, кои є просто безъ украшенія сребромъ съ јдне страпе окованъ. Овай є крстъ Св. Атанасія, кои є непрестано на врату носіо. Овде стои и њговъ гвозденъ жезлъ, кои є свагда са собомъ носіо, и јданъ дугачакъ крстъ такођеръ гвозденъ. У параклису Воведенія Богородице стои чудотворна икона, пазвана: Богородица Кукузелова. Овай є Кукузель быо родомъ изъ града Диrra-

хія, а садъ названогъ Ахридонъ.*). По смири свогъ отца, буде одъ нѣгове матере у Богословію упућенъ, и будући є одвећь лепъ гласъ имао, зато га назову: ангелогласнымъ! Чуюћи Царъ за нѣга, узме га изъ Богословіе у свою музикальну школу, и онъ овде у кратко време све ученике превосходи. Но онъ презре светске радости и задовольства, и улучи време преобуче се у друге альине, и побегне у Свету Гору, и у овомъ се монастыру закалућери. — Изванъ монастыра осимъ други има знатны Ђелія, као: Ђелія и храмъ Светы Архистратига, где є Св. Јоанъ Кукузель живіо; Ђелія съ црквицомъ, коју є направо Св. Григорій Палама Архіепископъ Солунскій, где є у старости живіо и умро. Одъ Лавре идући къ монастыру Каракалу, на по пута

*) Овде в Архіепископъ самовластанъ съ честію Патріаршескомъ почествованъ быо, и дана му є одъ стары Царева власть, да се може зелены слови подписвати. Одъ тогъ времена валада є заведено, да се Патріарси зеленимъ мастиломъ подписую, као што сведоче подпиши Србски Патріараха на дипломама Жиландарскими.

има єданъ Светый Изворъ, и кодъ нѣга црквица храмъ Св. Атанасія. Кадъ є Св. Атанасіе зыдао Лавру трошкомъ Цара Грчкогъ Никифора Фоке, дрогоди се онда, да Цымискій Никифора Цара убіє. Чуе то Светый Атанасіе и неимаюћи довольно трошка, надао се да ће одъ Цара добыти, и тако видећи овымъ случаенъ себе у великой тескоби, оставилъ монастыръ и работнике, па нагне бегати; ал' на єданпуть изађе предъ нѣга Богородица и запытала га: „Куда ћешъ, и зашто си оставио монастыръ?“ Онъ видећи жену предъ собомъ, помысли да є ђаволско искушење, прекрсти се и обиђе є, но она га заустави и каже му да ће Цимискій царемъ постстати, и да ће му трошка, да монастыръ доврши, дати. „Я самъ“ проговори далъ, „Я самъ Богородица, и я ћу твомъ монастыру Економъ быти, и да се болѣ уверашъ, удари твоимъ жезломъ у овай камень; изъ когъ ће морати вода потећи.“ Св. Атанасіе удари жезломъ у камень, и за чудо! потече вода. Онда онъ падне предъ ню молећи се. Она му јоштъ покаже, где има блага, и онъ га ископа, и на єданъ ма нестане є, а онъ се врати у монастыръ, славећи Бога и Пресвету Бого-

родицу. Кодъ овогъ извора има єданъ чардакъ начинѣнъ, гди путници одпочиваю, и овомъ се водомъ подкрепляваю; неки се и купаю овде. Не далеко одавде налазе се єдне развалине на єдномъ высокомъ брегу монастыра Св. Николе, названогъ Морфоно. Сву землю овогъ запустошеногъ, и негда независимогъ монастыра, монастырь є Лавра себи присвојо. Лавра има лепо пристаниште, воденице и друга зданія, а и неколико Скитова.

Књижницу има знатну; између други разумео самъ, да има једну диплому одъ Стефана Душана грчкимъ јзыкомъ писану; једну Србску одъ Ђоана Струзе Деспота; одъ Ђурђа Деспота; одъ Стефана Деспота; одъ Евгеніја Монахинѣ. Но я како књижницу, тако и поменуте дипломе, изъ досадъ често повторены узрока нисамъ могао видити.

Светыња у овомъ монастыру налазе се слѣдуюће: Частный Крестъ одъ животворнога дрвета, кои є даровао Царь Гречкий Никифоръ Фока; глава Св. Василія Великогъ; глава Св. Михаила Синаидско-

га; глава Св. Муч. Евстратія; глава Св. Александра, когъ є память 14. Априла; глава Св. Іоана Кукузела; глава Св. Нила; часть главе Св. Якова Персянина; часть главе Св. Теодора; часть главе Св. Меркурія; рука до лакта Св Григорія (велике Арменіє); десна рука Св. Ап. Андріє; лева рука Св. Іоана Златоустогъ; стопала Св. Кирика; глава Свете Минодоре; кровъ са земльомъ смешана Св. Димитрія; кровъ Св. Іоана Предтече; часть вилице Светога Ефрема Сирскога; єдна часть Св. Сампсона Странопріємника; неке частице Светы Цара Константина и Царице Елене; єдна частица одъ пелене Христове; єдна часть Св. Луке, кои є у Острії; рука Свете Юлите; неколико частица одъ Светы 40. Мученика; міро Св. Димитрія.
— Има єдно велико Евангеліє све у сребро оковано, кое є Русска Царица Елизавета дарovalа.

Садъ да пођемо на найвышай

АТОНСКІЙ ВРЪ,

иначе названъ Светый Връ, кои монастыру Лаври припада. Одъ Лавре по-

лазећи на страни къ мору на јданъ пушкометъ одъ пута има јдна пештера Св. Петра Атонскогъ, где је овай живјо. Даљ идући путемъ дође се на јдно место, кое се зове Ђираша, или Кераша, где мложо по пустињи Ђелја има, и где понайвише Карамаялје Монаси живе. Нис одавде далеко место, кое се называ Капсаколиби, где се каменъ мермеръ изкопава. Одъ Ђираша све се на выше пењ до Ђелје чаша и по одстојање и назване Богородица, где неколико калуђера живе; и цело је ово до овде место Горе високимъ влама покривено, и никди воде за напитакъ нема, а кодъ поменуте Ђелје има у камену издубљи бунаръ где се кишница слива, и за напитакъ је добра. И до овогъ бы се места съ тежкомъ мукомъ могло на мазги доћи; а одавде до врја Атонъ или Атосъ*) названогъ, мора се пешке пуна два часа ићи. Цело је ово

*) По баснословију стари Еллина, Атосъ је сдавъ одъ оны страовиты голіјата, кои су змісножни были, и кои су знатну голіјатску војну противъ богова водили. Онъ је као и остали голіјати произведенъ био одъ земљи и крви, која је, кадъ је Сатурнъ свогъ отца Целуса са диа-

место горе само голо каменъ, на коме
єдва се по гдикој травчица нађе, и нигде
воде нема до самогъ връа. И то є само
єдиный путь одъ стране южне, коимъ се
до връа пење, и кои лако човекъ помести
може; јръ по каменю нигди невиди се у-
тревеногъ пута, кои води горе. Зато сва-
гда путникъ мора по једногъ, овде у бли-
зости Атона живећегъ човека, кои путь
добро зна, за вођу узети. На Светомъ
Връу има мала црквица, у коју се одъ
стране южне крозъ једну паперту улази.
На иконостасу има 4. престолне иконе;
на десной страни Преображеније Христово,
и Свети Јоанъ Крститель, а на левой
Богородица и Св. Атанасиј Атонскиј. Све
четыри су одъ некаквогъ белогъ метал-
ла, што є овде яка влага па све потру-
не, и зато други нуждни црковны ства-
рій нема, већъ кадъ є потреба онда се
донесу, и то само се једанпуть преко го-

мантскомъ косомъ (*Senje*) раніо, па земљу ка-
пала. Поменутый в голіятъ ово брдо у онда-
шњай војни противъ неба бацью, но одъ Ю-
питерове мучъ буде узбівно и на садашње ме-
сто падне, па одъ иѣговогъ се имени Атось
наазове.

дине на Преображеніе Христово служба чини. До паперте стои єдна оддая, подъ єднымъ кровомъ црквенымъ, у којої има єданъ бунаръ гди се кипнича слива за напитакъ. Црква є сва одъ камена на сводъ сазыдана; но безъ малтера, само є голо каменъ вешто сложено, но како споля тако и изнутра ніє олеплѣна. Овде у оддаи и ватру ложе, и дрва мораю се одъ места вышепоменуте Ђелів понети; будући є одвећь башъ и у средъ лета тако зима да човекъ задуго неможе овде остати. Зато калуђери, почемъ литургію сврше одма доле силазе у Ђелію Богородице, и ту обѣдују. А кадъ дуне який ветаръ онда се горе неможе пеняти; јербо може човека однети. Са връза Горе одвећь се далеко по окolini види. Тако казую, да, кадъ є чисто време, може се Цариградъ, и найдальни на беломъ мору лежећи островъ Кипръ видити. Но язбогъ магловитогъ Хоризонта, осимъ оближнѣ острове и знатный брегъ Олимпъ, далъ ништа нисамъ могао видити. За онога кои се овамо пень, добро є да по єдну суву и чисту кошулю понесе, и да се пресвуче; јербо онако уморанъ и знояванъ, одъ ове ладноће лако прозебсти може. Одъ Мона-

стыра Лавре, или одъ мора , па до връза Атона има 6. часова ода , а права му е высина надъ површиномъ мора 4200. стопа . Причаю, да се Царь Душанъ съ коњемъ на овай высокій връз попео . Кадъ се съ Атона на Ђераша сије, и одавде се путь около южне стране Атона савія , на пути стои єданъ огроманъ каменъ , на комъ се два мала крста изрезана виде . За єданъ причаю , да га є Светый Атанасіе направіо , превукавши прстомъ по камену , и место се на нѣму удубило подъ прстомъ ; а другій є крстъ исто тако прстомъ начиніо Св. Павле Ксиропотамскій . Ова обадва крста имаю благоуханіе , и мимопролазећи обадва крста целиваю . Даље одећи западномъ страномъ Атона, долази се у найзнатніи и найвећій одъ сви светогорски Скитова , у .

СКИТЬ СВЕТЕ АННЕ,

кои на высокомъ и лепомъ месту одъ западне стране Атона лежи . Одъ Лавре одстои 5. а одъ мора 1. часть . Край мора виде се развалине негда славногъ и самовластногъ монастыра Св. Елефтерія .

И овогъ монастыра землю Лавра є осво-
ила. У цркви овогъ Скита има чудотвор-
на икона Свете Анне, коя Богородицу као
детенце у наручју држи, и предъ ньомъ
непрестанно кандило горе. Овай є Скитъ
некадъ као какавъ монастыръ самовла-
станъ быо; но садъ га є монастыръ Лав-
ра подъ стою власть подврго, и годиши-
ний порезъ одъ 10.000 грона наметнуо.
Овай Скитъ садъ има съ Лавромъ парни-
цу и тражи да се ослободи и да незави-
симъ буде, као и у старо време што є
быо. У овомъ Скиту живе до 100 калу-
ђера, сви су Грци и Бугари.

Светынъ овай Скитъ има слѣдуюће:
Крстъ одъ частногъ дрвета; лева стопала
Свете Анне; кость одъ руке Св. Харалам-
пія Новога; зубъ Св. Јоана Златоустогъ;
глава Св. Кирила Патріарха Цариград-
скогъ године 1778 овде упокоившегъ се,
и голпія коју є на врату носіо; една часть
Св. Василія Великогъ; вилица и неке ча-
сти Св. Димитріја Новога; кость одъ ру-
ке Св. Никите; неке части Св. Кузмана и
Дамјана; една часть Свете Параскеве; ед-
на часть Свете Варваре; една часть Св.
Теодора; една часть Св. Трифуна; неке

части одъ Светы 40. Мученика, и друге именоване и неименоване. На єданъ пушкометь одавде къ мору, има єдна Ђелія на брегу край мора, гди живи єданъ Србинъ Скитникъ (пустынникъ) именомъ Германъ, родомъ изъ Врица у Цессаріи. Већъ има 50. година, одако живи у Светој Гори.

МОНАСТЫРЬ СВЕТОГА ПАВЛА.

Одъ Скита Свете Ане одстои 1. одъ Кареа 5. часова, а одъ мора одъ стране западне само по часа. Лежи подъ высокомъ Горомъ Атона, и на доста повысокомъ месту међу горама. Сазыдао га є Светый Павле Ксиропотамскій. Онъ є быо сынъ Грчкогъ Цара Никифора, а праунукъ цара Маврикія. Найпре му име беше Прокопіє. Онъ дође у Србију, и Срби га одвећъ возлюбе, даду му доста блага и съ нымъ пођу млоги Срби у Свету Гору, и съ онимъ благомъ сазыдао овай монастырь. Изъ тога се види, да є ово права Србска задушбина; но суседни грчки Ксиропотамски калуђери хтели су га за

себе отети, као што ће се ниже видити, али суетно. А да є ово Србскій монастырь доказує и Србска народна песма:

Боже милый! чуда великого!
Гледахъ чуда пріе нёвићена:
У Павлову Светомъ намастыру
Поставлѣни одъ злата столови —
Навезе се триста Калуђера,
Навезе се у то синѣ море,
Прилогъ носе Светой Гори славной:

По запустошенију Павловогъ монастыра обнови га Ђурђе Деспотъ и цркву нову сазида, и воду изъ брега у монастырь доведе. Найпре є храмъ цркве био Сретеніе Господнѣ; но како га Ђурађе Деспотъ обнови, промене се храмъ и славише Св. Георгіја. Но садъ є Ђурђева црква срушена, и друга нова начинѣна, па опетъ прећашњий храмъ Сретенія Господня славе. Нова црква јоштъ ніе сасвимъ довршена; на њой има 5. кубета; три надъ олтаромъ, једно надъ храмомъ, и једно надъ папертомъ, и само су кубета оловомъ, а црква є каменомъ покривена. И овде паперта ніе зидомъ преграђена, већъ є сасвимъ отворена. У олтару има два, а у храму и паперти 8. стубова одъ мермера,

и патось е такоћеръ одъ мермера. Съ десне е стране съ црквомъ са јоженъ параклисъ Св. Павла, у комъ на иконостасу стои једанъ гвозденъ крстъ тежиномъ по оке, кој е Светый Павле у животу свагда на врату носио; съ леве е стране цркве параклисъ Св. Георгіја, на коме, као и на пређашњемъ има једно кубе. Предверје е прекрасно на стубови начињено. Одъ западне се стране на 6. степени у цркву пењ. Црква јоштъ ће изнутра живописана. Зданје монастырско на више е спратова високо. Трапезаріја е одъ западне стране у зданју, у којој су млоги мермерни астали, и обшта є. Братје има до 100. све Грка и по кој Бугаринъ. Одъ северо-источне стране монастыра стои велика и стара кула; надъ врати на камену Србскій изрезано пише, да е ову кулу сазидао Унгровалахійскій војвода Асенъ. Одъ јужне стране стои нова кула, на којој є Араповъ кипъ, и на звону часове мальцомъ бје. Одъ исте е стране и монастырска капіја. Одъ стране западне на зданју монастырскомъ узиданъ је једанъ са изкваренимъ србскимъ написомъ каменъ, кој је више врата на старој Ђурђевој цр-

кви био. На истомъ зданю изнутра у ходнику, кои є некадъ паперта старе цркве био, између прочи изображенија са Србски подписи, стои и једанъ Владика као ктиторъ, вальда живописана паперте, кодъ главе стои надпись: „**Владика Михаилъ Бечкеречки.**“ а надъ врати на зиду одма кодъ нѣга између прочегъ написано је лѣто „**3.р.ч.6.**“¹⁾)

Осимъ поменута два параклиса сајежена съ црвомъ; има јй јошть у зданю три: Св. Цара Константина и Јелене; Св. Николе; Св. Антима. — Изванъ монастыра има јошть неки зданја, пристаниште, воденица, гробница, храмъ Сви Свети. Одъ источне стране има пештера Св. Павла, одвећь велика и дубока у стѣни; улазакъ є одвећь тескобанъ. Одма до ове стои опетъ нѣгова пештера испосница, у коју се пузећи улази, и у којој се ни седити управо неможе. Кадъ се Светый Павле представіо, по нѣговомъ завештанју метну га на лађу и у Цариградъ однесу, где є одъ свогъ рода погребенъ био. У Светой је Гори забранјено било гробраде люде на њој укопавати. А све-

1) Одъ Р. X. 1587.

тый Павле био є юсавъ, ни браде ни бркova ніє имао. Онъ є дубоку старость доживіо, и био є Прота на Кареи. Кадъ су Латини на Цариградъ ударили были, узмedu Св. Павла и у Венецію однесу. И тако кажу да тамо и до данасть стои.

Край мора и садъ стое развалине єдногъ монастыра названога Ксиропотамъ и єдна у приличномъ станю заоставша кула. Ксиропотамъ значи сувиј потокъ, кое є име овай монастырь добіо изъ слъдујоћегъ узрока. Одъ највышегъ връза Атонскогъ повлачи се бразда као потокъ поредъ монастыра Св. Павла, и одатле поредъ монастыра, о коме є садъ речь. Овомъ браздомъ кадъ є яка киша, и у зимно време кадъ се снегъ съ връза Атона стопи, слива се вода као потокомъ у море, а иначе свагда є овде суво, пакъ отуда є име сувиј потокъ или Ксиропотамъ. Храмъ є овомъ монастыру био Светый Никифоръ. Грцы калуђери овде живећи немогоше Србе да трпе, кои су са Светимъ Павломъ у његовомъ монастыру у слоги и любови живили, већъ се лотише Грцы на Светогъ Павла, говорећи му да изтера Србе оданде. Но Светый Павле беше

правдолюбивъ човекъ, и укораваше нъи за ту неправду говорећи: „Та Срби вамъ никаква зла не чине, а и нисте у једномъ монастыру, нити јй изтерати можете; јер є ныјово благо, коимъ самъ я овай монастыръ сазыдао. Они мене као старешину почитую, и я нъи любимъ.“ Но ови калуђери садъ почну и на Св. Павла роптати, и отиду на тужбу Цариградскомъ Патриарху, да имъ онъ удовлетвори и да Србе изъ Павловогъ монастыра изтера. Но Патриархъ се одъ Св. Павла извести па зато укоре Грке збогъ ныјовогъ зајтеваня. Осуђени Грци нађу сеуврећени пакъ оставе овай монастыръ Ксирапотамъ, и на другомъ месту направе подъ истымъ именомъ. О нѣму ће на свомъ месту речь быти.

Светынъ у монастыру Св. Павла налазе се слѣдуюће: Крстъ одъ животворнога дрвета и то она часть где су Христове ноге приковане быле, и рупа одъ клина где је ударенъ быо видисе; глава Свете Теодоре; нога Св. Григоріја Богослова; нога Св. Муч. Калиника; кость одъ руке Св. Максима Исповѣдника; једна часть Св. Пантелеймона; Свети дарови, Ливанъ,

Смирна и Злато, кое в Србкиня Царица Мара овомъ монастыру даровала; неко частице одъ Св. 40. Мученика. Има єданъ крстъ здраво великий и чудногъ створа; по нѣму су мале иконице, по начину живописаня сасвимъ подобне вышепоменутымъ иконицама, кое се надъ Епископскимъ столомъ налазе у монастыру Хилендару. Некій кажу да є овай крстъ одъ Св. Цара Константина, но млоги казую, да є Светый Павле овай крстъ изъ Србіје донео, и да су га Србски Краљви на битку носили, и после Св. Павлу даровали. Има єдна чудотворна икона Богородичина, коју є царъ Теофилъ уватру бацио, и ніе изгорела. И опетъ єдна икона Богородичина сва у сребро окована, коју є Св. Павла отацъ даровао.

Књижница є доста велика; и у њој су готово све саме Србске рукописне, и то понайвише црквене књиге. Одъ кои самъ могао видити єсу слѣдуюће:

1.) На єдной рукописной књиги на последњемъ листу написано є садржаніе ове књиге слѣдуюће:

,,4. житїе св. Андонїја великаго.

в. житіе св. Атанасіи Атонскаго.

г. житіе св. Саве Србскаго Архиепископа.

д. и похвално слово стмѣ Саве и симеонѣ.“

2) „Лѣтovникъ въ кратцѣ. ѩ различнихъ лѣтописцѣжъ и повѣдателїй. избранъ и съ ставленъ ѩ георгия грѣшнаго инока.“ на свршетку кнѣиге стои: „Хъ зачело и концъ всакомъ дѣлу благоу.“ затымъ опеть изъ почетка: „сиѧ стаѧ и бѣтвнай кнїга, рекше лѣтовныкъ. написаše въ днїи блговѣрнайго и холюбиваго, й бмъ просвѣтнайго, гна кнѣза лазара. й въ злюблннаго ємоу сна гна влька. съ дръжешима же има ѿсѣ срѣбскыѣ землје пачаже й поморскїе. й таکо въ юдинствѣ ѹ въ любви, побѣждайще врагы свбѣ. ѩ-гдаже дръжеши прѣстоль стытѣлка срѣбскыѣ землје, прѣосѣнномоу патриарху. кир. спирідбоу: —“ Овай е Лѣтовникъ по свой прилици преписанъ изъ гореиме-

нованогъ Хилендарскогъ, ербо є истогъ садржанія.

3) Опетъ на єдной рукописной книги острагу написано є слѣдуюће: „Писасе покелѣнныјмъ гна влька. въ дому стыхъ дрхыстратигъ, михаила гаврїла. При гнѣ и сучителіи быўшімъ патриарсѣ. кирь. єфремѣ. лѣто же бѣ тогда. 1317.¹⁾ Писасе рукою грѣшнаго йнока никодима мрьчете. й прилка.“

4) Едно Евангеліе на кожи писано лѣта: „1317. лѣт.²⁾ инд. Й.“

5.) Изъ почетка стои на єдной книге: „Панагырык ск: Павла. З начѣ мнїе. ск. Прокопїа.“ а на свршетку стои: „въ дни блговѣрнаго и Христолюбиваго гна деспота стефана въ сѣмь срѣскымъ и подъ-

¹⁾ Одъ Р. X. 1317. Ова бы година морала быти, ако въ случајно у место с кое значи двеста ктео писацъ написати к кое значи двадесетъ. Свакояко въ двеста овде погрешно и неможе поднети, ѿ предъ нынѣ стои Ѡ, кое значи осамъ стотина.

²⁾ Одъ Р. X. 1329.

навскымъ и посавскымъ землямъ, въ ѿдѣлѣто цртка его писа сїа книга сїа рѣкою грѣшнаго єромонаха йшана, въ пѣстыни лѣштанскои гнѣ деспотъ самомъ повелѣвъ. крѣгъ же лѣтъ тогда течаше. лѣтъ „S.Ц.К.¹) инд: 6.“ на кожи въ писана.

6.) Опеть рукописна книга на ко-
іой пише: „влѣтъ „зѣк²) инд. 6. написа-
на бысть сїа книга євангелїе тетро, при
гдри нашемъ великомъ коршли жигимонте,
при воеводѣ кыевскомъ панеюрью николае-
вѣ. повеленіемъ дѣлака Богдана Поповича
ремѣскѣ. а писа дѣлѧ йїа новгородѣ. рѣ-
скѣ монастыри.“

Дипломе Србскимъ єзыкомъ писане,
видіо самъ слѣдуюће:

1.) Одъ Ђурђа Деспота. „S.Ц.Д.І.³)
месеца октом. дї. 8 пеки.“ на артіи въ пи-
сана, и безъ печата.

2.) Одъ Ђурђа Деспота, на кожи
писана, безъ подписа и печата, у Вучи-
тру год: „S.Ц.К.В.⁴) месеца ноемвр. 16.“

¹⁾ Одъ Р. X. 1412. ²⁾ 1514. ³⁾ 1411. ⁴⁾ 1414.

3.) Одъ Цара Јоана Добро, на арти^и
писана, лѣта: „^жСІЛ и осмо.¹⁾“ црвенъ
подпись и безъ печата.

4.) Одъ Ђурђа Деспота са сыномъ
Лазаромъ, на кожи е писана „^жСІѢ.²⁾“
дек. џ. 8 смѣдеревѣ.“ печать одъ воска и
на нѣму лафъ.

5.) Одъ Ђурђа Деспота на кожи пи-
сана, црвенъ подпись, и печать одъ цр-
вена воска.

6.) Одъ Ангелине съ Деспоти Геор-
гіемъ и Јоаномъ, на кожи е писана „^жЗД.³⁾“
ноэм. Г. 8 градѣ кѣнинемъ.“ подпись е
црвенъ, а печать е златанъ; съ єдне стра-
не стои Св. Георгій на коню, а съ друге
Ангелина са своя два сына. Ова е дипло-
ма у књиги: Краткое введеніе въ исто-
рію произхожденія славено-сербскаго на-
рода Павломъ Юлициемъ 1765. год. неча-
тана, а печать се покрай нѣ съ обе стра-
не начертанъ налази, кои се може видити
и у Раићевој Историји у III. Части на стра-
ни 333 новієгъ изданія; а новацъ овоме

¹⁾ Одъ Р. X. 1430. ²⁾ 1457. ³⁾ 1496.

печату подобанъ налази се начертанъ у Забавнику Давидовићевомъ године 1821. изданиомъ.

7.) Одъ Жупана Барбула Бања, на који писана лѣта: „¹⁾ ЗД. мѣдѧндар. њи.“ прѣвъ є подпись, а познае се да є печать быво, но садъ га нема.

8.) Одъ Гргура съ майкомъ, и браћомъ: Стефаномъ, Ђурђемъ и Лазаромъ, на који писана „²⁾ ЗЦК. октом. Г.“ печать є златанъ, на комъ є изрезано: „ВЛК.“

9.) На артии писана, одъ Грѣгура съ матеромъ и браћомъ: Стефаномъ, Ђурђемъ и Лазаромъ.

10.) Одъ Макрыне Монахинѣ, на који писана, печать првенъ одъ воска, и на њму лафъ.

МОНАСТЫРЬ ДІОНІСІЯТЬ.

Овай монастырь лежи међу високимъ горама; одъ западне є стране на є-

¹⁾ Одъ Р. X. 1501. ²⁾ 1414.

данъ пушкометъ удалънъ одъ мора, а одъ монастыра Св. Павла єданъ часъ, моремъ, као што самъ я ишао, по часа, а одъ Ка-реа одстои четыри часа. Сазыдао га є Светый Діонисіе, кои є овде Скитникъ быво, и на овомъ є mestу малу црквицу направіо. Онъ є више путій ноћу ватру на истомъ mestу виђао, коју є као пред-сказаніе Светынѣ овогъ места почитовао; зато є овде желіо монастырь сазыдати. Онъ є у Трапезунту имао рођеногъ бра-та Теодосія Архієреа, и посредствомъ нѣ-га издѣйствує одъ Грчкогъ Цара Алексе Комнена доста блага, и овай монастырь 1118. године сазыда; зато се одъ нѣговогъ имениа и назове монастырь Діонисіјатъ. Цр-ква има 5. кубета; два надъ олтаромъ, јед-но надъ храмомъ, а два надъ папертомъ, и сва є црква оловомъ покривена. У хра-му има 4. стуба мермерна, и патосъ одъ мермера. Изъ храма у паперту има троя врата, у којој су 2. стуба и патосъ одъ мермера, а изъ паперте има западна вра-та у преддверіе. Црква є изнутра сва жив-описана трошкомъ Петра Войводе Ун-гровалахійскогъ 1380. године. Храмъ є цркви Рождество Іоана Крестителя. Мо-настырь є на више спратова высокъ; има

єдну високу кулу, кою є Неабуль Басара Войвода Унгровалахійскій сазыдао, и къ томе има две єдну за другомъ гвоздене капіє. Трапезарія є овде обшта. Има до 70. Братіє, међу којомъ є найвише Грка и понекій Бугаринъ. Ову є трапезарію сазыдала и о свомъ трошку живописати дала Домна Роксанда, супруга Александра Войводе Унгровалахійскогъ. Оный камень и доданасть стои, на комъ є Светый Діонисіє ватру видіо. Ово є место садъ ограђено и затворено, у нѣму стои икона, и ту непрестанно кандило горе.

Параклиса у монастыру има 7. и то су: Саборъ Светы Архистратига; Св. Николе; Св. Георгія; Св. Іоана Богослова; Св. Іоана Златоустогъ; Светы Безсребр. Кузмана и Дамњана, и једанъ параклисъ Богородице, кои съ леве стране поредъ цркве стои. Ово є прва црквица, кою є Светый Діонисіє сазыдао. Садъ у овомъ параклису свакій данъ литургишу. У нѣму има једна чудотворна икона Богородичина, названа Мироточива. Ову є икону некій одъ морски разбойника четовоћа на силу изъ овогъ монастыра однео у свою

лађу, метнуо је у сандукъ и затворио, па моремъ одпловио. Кадъ прву ноћь, яви му се на сну Богородица говорећи: „Зашто си ме у тавницу бацјо? проклетый човече! носи ме натрагъ на мое место, гдј самъ спокойно пребывала.“ Кадъ се пробуди, а онъ ил' ове речи ніє разумео, ил' је небрежљивъ био, па ніє ни марио. Но на једанпутъ на мору подигне се страшна буря, и умало што се све людство утопило ніє. Онда се разбойникъ сети за икону; потрчи къ сандуку, и на више места нађе га разпукнута. Но кадъ га отвори, за чудо! пешкиръ коимъ је икона покривена била, савъ је одъ светога міра, кој је икона источила, поквашенъ био. Разбойникъ је узме у руке покас се, и тай часъ престане буря на мору. Затымъ се съ лађомъ поврати къ монастыру и дошавши до пристаништа, яви калуђерима овай догађај. Они чуюћи ово чудо обуку се у Свештене одежде и торжествено изађу предъ икону, и у цркву је на опредѣлено место поставе. Онай разбойникъ показывао је свомъ дружству поквашене пешкире міромъ благоуханія, и мложи се одъ разбойника покако, и оставе се разбойничства. Ова је икона била неда-

леко одъ Свете Горе на єдномъ острову Скопело на молбу ондашныи жителя однешена, и тамо є стояла млого година; и они су зато овомъ монастыру млоге прилоге давали. Но 1832 год. донешена є у монастыръ, гди се и доданасть налази. — Изванъ монастыра има пештера Св. Діонисія, и гробъ Светога Нифонта Патріарха Цариградскогъ, и нѣгова пештера испосница. Има пристаниште и мреже за рыболовъ, и гробница, храмъ є Сви Светы.

Светынъ овай монастыръ има слѣдуюће: велика часть главе Св. Іоана Крестителя, у сребрномъ ковчегу, кою є даровао Войвода Неабуль Бассараба; десна до лакта рука съ прстима безъ палца Св. Іоана Крестителя; десна до лакта рука Св. Іоана Милостивогъ Патріарха Александрійскогъ; десна до лакта рука Св. Муч. Антипа; десна до лакта рука Св. Ев. Луке; десна рука Св. Іоана Епископа Колонитскогъ; десна рука Св. Муч. Власія; десна рука Свете Параскеве; десна до лакта рука Св. Модеста Патріарха Єрусалимскогъ; вериге (ланацъ), Св. Ап. Петра кое є на рукама имао; вилица Св. Архи-

їак. Стефана; міро Св. Димитрія; неке частице Светы Кузмана и Дамяна; єдна часть Св. Харалампія; єдна часть Св. Мокія; кутнъй зубъ чрезвичайне величине Св. Христофора. Калуђери кажу, да є онъ имао зверску главу; Св. Нифонта Патріарха Цариградскогъ, осимъ главе и десне руке, коя є дарована Унгровалахійскомъ монастыру Ардзешу, проче су све кости у сребрномъ ковчегу сложене, кои є ковчегъ направіо Войвода Неабуль Бассара-ба; часть руке Св. Іоана Златоустогъ, коя є у сребро окована, и по сребру славенски слови нешто изрезано пише; глава Св. целомудрене Томайде; неке части одъ Светы 40. Мученика; неке частице Светы Кирика и Юлите; глава Св. Григорія Адріянопольскогъ; рука до лакта Свете Киріяке; рука Свете Пелагіє. Има єдна чаща одъ кости носорога, по ньой су прекрасно изрезани свети ликови са славенскимъ подписомъ.

У књижници има разны књига, и одъ Грчки Царева, и одъ Влашки Войвода диплома, кое нисамъ видіо, но само су ми показали єдину печатану књигу, са

разны образи, штампану: „U krakowie
Drukarni Iakoba Pansk 1597.“

МОНАСТЫРЬ ГРИГОРІЯ.

Одъ Кареа одстои 5. одъ Діонисіята 1. часть, а моремъ као што самъ я ишао три четврти часа. Лежи међу горама и на самомъ брегу морскомъ тако, да таласи бію о нѣгове стѣне. Сазыдао га є Србинъ Светый Григорій Атонскій, и одъ нѣговогъ се имена назове Григоріятъ. Найпре є была мала црква, кою є онъ савыдао, но 1761. год. изгоре, и после опеть є Грцы 1783. изнова сазыдаю, као што и садъ стои. Црква има 3. кубета; єдно надъ храмомъ, а два надъ папертомъ, и сва є каменомъ покривена. У храму има 4. стуба и патось одъ мермера, и троя врата водећа у паперту, у којој има два стуба и патось такођеръ одъ мермера. У предверіе излази се на троя врата. Црква є изнутра сва живописана. Храмъ юй є Светый Никола. Ово є јданъ

одъ манъы и сиромашны монастыра. Одъ съверне стране има гвоздену капію , а одъ западне трапезарію , коя е общта. Овде живе до 40. калуђера , саиы Гр-ка.

Параклиса у зданію има 4. и то: Богородице Балукліє ; Светы Архистратига Мих. и Гавр; Св. Димитрія ; Свете Анастасіе . — Изванъ монастыра има гробница , храмъ су юй Святі ; има овде и воденица , пристаниште , и други зданія . На єдну четврть часа къ истоку на пла- нини стои пештера Св. Григорія , где є живіо и преминуо . Овде има єданъ са здравомъ водомъ изворъ , кои пре долазѣка Св. Григорія ніе извирао . Кадъ е вышепоменуте године монастыръ горео , онда су и њово тѣло калуђери изнели изъ Свете Горе , и до данасть незна се , где є . Данъ , кадъ се представіо , незна се , зато му садъ по Св. Николи одма првый дашъ память чине . У овомъ су монастыру мло- ге Србске рукописне књиге и дипломы быле , (а може быти да и садъ што има) , но кадъ су Срби после пожара Светогъ Григорія однели , онда су и књиге и ди-

пломе са собомъ узели. Тако казую Гр-
цы.

Светынъ у овомъ монастыру налазе
се: Крестъ одъ частногъ дрвета; десна ру-
ка, и одъ кука до доле цела нога Свете
Анастасіє Римлянке; десна рука и цевани-
ца одъ ноге Св. Григорія Богослова; дес-
на рука Св. Кузмана; цеваница одъ но-
ге Св. Ігнатія Богоносца; десна рука Св.
Василія брата Св. Григорія; половина гла-
ве Св. Діонисія Ареопагита; глава Свете
Фотиніє Самарянке; глава Св. Кирика;
ребра Св. Харалампія, и выше именова-
ны и неименованы частица.

МОНАСТЫРЬ СИМОНЕТРА.

Одъ Григоріята одстои по часа , а
моремъ, као што самъ я ишао , едину че-
тврть часа; одъ мора удалънъ е по часа
а одъ Карея три часа. Овай монастыръ
одъ сви други найчудесніє положеніє има.
Онъ е сазданъ на връ едине камените и
высоке горе на подобіє какове куле , и
свудъ е унаоколо одсекъ , а само е одъ

южне стране нешто мало съ другомъ то-
ромъ сајоженъ. Сазыдао га є Светый Си-
меонъ, кои є Скитникъ био, и три годи-
не дана сваку ноћь гледао є, гдји на овомъ
камену звезда съ неба пада; па се помо-
ли Богу, да му ово знаменіе изясни. И
дође му на сну јданъ анђео, и каже, да
на томъ месту, гдји звезда пада, мона-
стыръ сазыда. Онъ заиста и почне зы-
дати, но неимаюћи трошка престане. Не-
ки кажу, да є онъ родомъ Србинъ био, а
неки опетъ да є Гркъ. Светогъ Симео-
на позове Србскій Войвода Угљша, да
се за нѣгову кћеръ, коя є одъ велике бо-
лести падала, Богу помоли, да бы є из-
цѣліо. И тако се кћи Угљшина на мо-
литву Св. Симеона изцѣли, и Угљша му
даде доста блага, те овай монастыръ на-
чини, како вала. Зыдаюћи овай мона-
стыръ майстори устраше се и несмедошће
на тако опасномъ месту радити. Ђаконъ
јданъ Св. Симеона послуживаше некій
данъ майсторе ракіомъ, омакнему се нога
и падне одъ съверне стране на којој є и
найдубља пропасть, и за чудо! нити се у-
біє, нити ракію проспе, већъ се невре-
димъ попне горе и майсторе ракіомъ по-
служи. Они видећи ово чудо охрабре се

и увере се, да самъ Богъ надъ овымъ монастыромъ бди. И тако радостно и срећно доврше овай тежакъ посао. Црква има само једно кубе, и сва је оловомъ покривена. У храму има 4. стуба, и патосъ одъ мермера. Изъ храма иде се на двоя врата у паперту, коя има два стуба и патосъ одъ мермера; а изъ паперте крозъ съверна и западна врата долази се у преддверје. Црква је сва изнутра живописана, и мрачна; будући је съ зданіемъ стесњана, и авлје нимало нема; јербо на врју камена стои, а монастырско је зданје у наоколо до 6. спратова високо. Одъ јужнє стране има две једну за другомъ гвоздене капије. Трапезарја је обшта. Братје има до 50. све Грка. Храмъ је цркве Рождество Христово; јеръ овде се, као и у Витлејему звезда појвила. Зато се овай монастыръ назове грчкимъ језикомъ Симонпетра, т. је. Симеоновъ каменъ; јербо је онъ звезду на камену виђао. У цркви има једна икона, на којој је изображенъ Свети Симеонъ клечећи у пештери и молећи се Богу, и Угљаша Войвода съ његовомъ кћери, изъ кое уста изгнаний нечастивый духъ излази. На икони стои Угљшинъ

на грчкомъ єзыку подпись. Кажу да є ову икону истый Угльша поклоніо.

У зданію монастырскомъ има 3. праклиса: Св. Георгія; Св. Харалампія и Свете Marie Магдалине. — Изванъ монастыра има пристаниште и єдна высока кула, воденица, гробница, коїй є храмъ Успеніе Богородице. Стои єдна пештера Св. Симеона и єдна црквица, кою є пре монастыра зыдао. Выше пештере видѣ се и садъ развалине одъ зданія, где су нѣгови ученицы живили. Има єдна чесна, кою є онъ сазыдао. Еднпуть Турцы увате Св. Симеона, те га избію, но сместа сви ослепише. Покаю се и молише се Св. Симеону, да ій изцѣли. Онда Св. Симеонъ узме зейтинъ изъ кандила, намаже имъ очи и сви прогледаше. Покрсте се и буду монаси. Свѣтый Симеонъ на смири завенитао є своимъ ученицымъ, да га погребу, и сутра данъ да га изкопаю и на друго место закопаю; єрбо онъ ніє радъ да му се гробъ зна. И тако се и дода пасть незна, где є закопанъ. У овомъ є монастыру быо єданъ монахъ башчованъ по имени Іосифъ, и нико га ніє знаю одкуда є дошао; но на самрти казао є да є онъ сынъ Угльше Войводе.

Светынъ има овай монастыръ слѣдѹюће: Ђданъ частный крстъ одъ животворногъ дрвета; глава Св. Модеста; лева рука Свете Марије Магдалине; стопала Св. Кирика; глава Св. Павла Исповѣдника; једна часть Св. Пантелејмона; једна часть Св. Елефтерија; лева рука Св. Цара Діонисија; глава Св. Сергіја на којој се яко познає, где је ударенъ, кадъ је мученъ; рука до лакта Свете Варваре; крвь Св. Димитрија; једна часть Светогъ Мине; лева рука Свете Теодоре Александријске; глава Св. Ев. Марка.

Књижнице уредне овде нема; но налази се Грчки и Србски рукописны превене књига. Има једна диплома одъ Михаила Войводе Унгровалахійскогъ славенски писана на кожи „8 градъ бѣкбрѣши лѣта 1593.¹⁾ мес. августъ ѿ дна.“ Подпись је златны словы исписанъ. Печать има одъ воска. Чуо самъ, да има једна диплома одъ Деспота Угљше, но нису ми је показали.

МОНАСТЫРЬ КСИРОПОТАМЪ.

Овай монастыръ лежи на лепомъ и отвореномъ месту на высини. Одъ Симо-

¹⁾ Одъ Р. X. 1599.

петра одстои 3. и одъ Карея 2. часа, а одъ мора єдну четврть часа. Ово є онай монастырь о комъ є речь была у описиваню монастыра Св. Павла. Овай є монастырь сазыдала Царица Пулхерія, но варвари га разоре, а Грчкій Царь Романъ опеть га подигне. И кадъ є сасвимъ готовъ быо, дође царь са Патріархомъ Цариградскимъ и новосазыдану цркву освещта на честь Светы 40. Мученика. За време освещаваня храма, кадъ є Патріархъ возгласіо имени Светы 40. Мученика, на єданипуть у олтару изподъ частне трапезе израстише 40. гранчица и обвію се около частне трапезе. И ово се чудо на данъ Светы 40. Мученика появльвало сваке године, докъ ніє Папа ово место долазкомъ своимъ обезсветіо, Грци, калућери боєћи се, да имъ Папа монастырь непоруши, лепо га дочекаю и у цркву спроведу, и за чудо! земля се потресе и црква и монастырь сруши се. Грчкій Царь Андроникъ на ново сазыда монастырь, но ни после нигда више не израстише гранчице исподъ частне трапезе. После некогъ времена изгоре савъ монастырь. Свети 40. Мученика, яве се на сну Турскомъ Цару Султану Селиму, да

Не му они у помоћи быти, само да овай монастырь подигне. И тако Султанъ сазыда овай монастырь и богато га обдари. После га разбойницы морски разоре, а Влашке Войводе Петаръ и Александеръ опетъ га обнове. Садашня в црква изнова сазыдана 1761 године. На нъй има 7. кубета; три надъ олтаромъ, едно надъ храмомъ, и три надъ папертомъ, и сва є црква оловомъ покривена. У храму има 4. мермерна стуба, и патосъ одъ мермера разне бое. Изъ храма воде троя врата у паперту, у којој има 4. стуба каменита, и 4. зыдана, кои су према параклисima, кои се са обе стране цркве налазе; съ десне Светы Архистратига, а съ леве Св. Цара Константина и Царице Ѓлене. Изъ паперте на троя западна врата излази се у преддверје, кое є на стубови. Изнутра є црква сва живописана. Зданіе монастырско доста є велико, и четвероуголно, и до три спрата високо. Одъ стране съверне стои стара кула, одъ Цара Романа, а одъ источне є стране звонара, и на нъй стои кипъ Араповъ, кои часове бје. На истой звонари има две у природнй величини главе и художественно изрезане одъ мермера и узыдане. На запад-

ной страни на зданію узыдана є, такојеръ одъ мермера и художественно изрезана една женска особа у одълу старогъ вѣка. Одъ западне стране споля на цркви узыдана є една икона Св. Димитрія, величиномъ є одъ едне стопе, и художественно одъ зеленогъ мермера изрезана. Ова є икона была у цркви Свете Софіє у Цариграду. Некій Синђель Патріарховъ купи є одъ Турака, и овомъ монастыру поклони. Одъ южне стране у порти стои крстилиница, каменомъ покривена. Одъ исте є стране и една гвоздена капія. Трапезарія ніє обнита. Овде живе до 60. Братіє, и то су сами Грцы.

Осимъ два поредъ цркве параклиса юшть има 8. кои су: Воведенія Богородице; Воздвиженія честногъ Креста; Св. Ап. Петра и Павла; Светы Кузмана и Дамяна; Св. Іоана Крестителя; Св. Георгія; Св. Димитрія; Св. Теодосіл. — Изванъ монастыра има, пристаниште, две воденице, зданія за работнике, гробница, коїй є храмъ Сви Свети.

Монастыръ овай има: Еданъ Крестъ одъ животворнога дрвета, и то она часть,

гдји су Христове ноге приковане быле. Овай є Крстъ Св. Павле (кога є монастыръ на страны 109 описанъ) поклоніо. Овай монастыръ зато , што найдеши чашь животворећегъ Христовогъ креста има слави осимъ горепоменутогъ храма 40. Мученика, и празникъ Воздвиженија Честнаго Креста. Овай Крстъ у време какве болестїй по народу износе изъ Свете Горе и освещаваюћи воду широпре улице и народъ , и исцѣляваю. Даљ налазе се овде слѣдуюће Светынѣ : лева стопала Св. Трифуна; једна чашь ноге Св. Григоріја (велике Арменіје); вилица Св. Партеніја; одъ Светы 40. Мученика, одъ свакога по једна частица; цевъ мишице одъ рамена до лакта Св. Аксентіја ; кость одъ руке Св. Игњатіја; једна чашь Св. Андріја Критскогъ; кость одъ руке Св. Јоана Милостијогъ; цела рука съ прстима Свете Христине; једна чашь Св. Теодора Стратилата; једна чашь Св. Харалампіја; половина главе Св. Теодора Тирона; глава Св. Муч. Прокопіја; колено Св. Василіја Великогъ ; прстъ Св. Меркуріја; вилица Св. Стефана Новога; вилица Св. Јосафата Царевића Индійскогъ; чашь главе Свете Соломоніје; чашь альине Св. Димитріја, нѣговомъ крвлю по-

капана, и нѣгово міро ; една часть Свето
Параскеве; една часть Св. Пантелеймона;
една часть Свете Фотиніе Самарянке; ед-
на часть Свете Анастасіє Александрійске;
една часть Св. Ап. Вартоломея; една часть
Св. Нила ; една часть Св. Григорія Бого-
слова, и друге именоване и неименование.
Свети Дарови Смирна , Злато и Ливанъ.
Има една чаша одъ некаквогъ зеленогъ
камена, на коїй су Богородица и Анђели
изрезани. Изъ ове є чаше Царица Пул-
херіја пила, и вода освештана , кадъ се
изъ ове чаше піє, изцѣлява одъ болестій.
Има єдна голпія (нагрудникъ) Царице Пул-
херіје одъ злата и драгимъ каменемъ ис-
кићена , у коїй има частице одъ трно-
вогъ венца Христовогъ, сунђера и трске,
којомъ су Христа распета поили.

Књижница є доста велика ; у њой
има Грчки и Славенскимъ јзыкомъ писа-
ны диплома одъ Влашки Войвода, но ме-
ни нису ни једну показали. Има и једну
Турску одъ Султана Селима , у коїй из-
међу прочегъ и то пише, да є овай мо-
настырь слободанъ одъ годишнѣгъ пла-
ћани данка, но при свемъ томъ Ксирапо-

тамъ садъ као и други монастыри плаћа
годишњији данакъ Турицима.

МОНАСТЫРЬ РУССКИЙ.

Одъ Ксиропотама одстои једанъ часъ,
а одъ Кареа три часа, и лежи на краю
мора на отвореномъ месту. Сазыдали су
га неки Солуняни, затымъ га обнови царъ
Руский Владимиръ слѣдуюћимъ поводомъ.
Онъ је свагда одъ непріателя побеђенъ
бывао, докъ не је православну веру примјо
и одъ турскогъ Цара частно дрво живо-
творногъ Христовогъ креста, кое је у ору-
жници турской држано, за велике дарове
одкупјо, и начинје одъ њега крестове
предъ војскомъ носити почео. Такимъ је
начиномъ онъ одъ свагдашића побеђе-
ногъ постао свагдашића победитељ; и
зато је изъ благодарности према Богу о-
вай монастырь заједно са својимъ синови-
ма обновјо. Затымъ по запустошенију по-
дигне га Србский Кнезъ Лазарь, а доцнје
га је опетъ обнављао Ђурђе Деспотъ. И
зато што су у старо време овде Руси
живили, назове се монастырь Руский или

Рушкій. Садашній є монастырь новъ, сазыдао га є 1814 године Влашкій Войвода Скарлатъ. Црква є нова и лепа, на ньой има 8 кубета; два надъ олтаромъ, єдно велико надъ храмомъ, и пять надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. У храму има 4 стуба, и патось одъ мермера. У кубету изнутра има у наоколо ходникъ. На десномъ стубу предъ иконостасомъ стои храмъ цркве икона Св. Пантелеймона, коя є 1844. год. живописана, и сребромъ и златомъ у Руссіи украшена, пакъ овомъ монастыру дарована. Овде у цркви има и више художествено живописаны иконы изъ Руссіи дарованы. На сре-ди иконостаса стои єдна икона Положеніе Христово у Гробъ, коя є златомъ и сребромъ извезена, и изъ Руссіи на дарь донешена. Изъ храма се у паперту на троя врата улази, у коїй има 4. стуба, и патось одъ мермера, и троя врата у преддверіе, кое є на стубови начинѣно. Црква юштъ ніє изнутра живописана. Одъ съверне стране у порти на узвышеномъ месте стои нова Русска црква, кою є направіо єданъ богатый трговацъ изъ Петербурга по имени Симеонъ Комаровъ, кой є оставилъ свою браћу и родъ, и овде се

закалућеріо, и садъ се называ Сава. Онъ з иконостасъ о свомъ трошку у Руссіи направіо и живописати дао, и сасвимъ готовъ овамо донео и наместіо. Овай иконостасъ у художеству живописаня све друге у Светой Горы далеко превосходи. Црква има само едно велико кубе, и сва є оловомъ покривена. А изнутра у кубету унаоколо има ходникъ, и ніє црква изнутра живописана. Патось є одъ мермера и една западна врата воде у преддверіе, кое є на мермерны стубови начинѣно. Храмъ є цркви Светый Митрофанъ Московскій Чудотворацъ. Зданіе монастырско доста є велико, и на више спратова wysoko. Одъ стране є южне гвоздена капія, а одъ западне трапезарія, коя є обшита. Братіе у овомъ монастыру има до 60. Грка и 30. Русса кои сви скупа у єдной трапезаріи обѣдую. Грчко є начальство, у монастыру, али Русси у свою прѣку иду, и на славенскомъ єзыку служе.

Парааклиса у зданію има 8. т. е. Успенія Богородице; Светы Архистратига; Св. Іоана Крестителя; Св. Николе; Св. Димитрія; Св. Харалампія; Св. Саве Освѧщеногъ, и Св. Митрофана Московскогъ

Чудотворца, и овай є последній Рускій параклісъ. — Извань монастыра има две воденице, пристаниште, и друга зданія потребна. Гробницаы є храмъ Св. Ап. Петаръ и Павле. Има єданъ Скать Богородичинъ храма Успенія Богородице. У нѣму живе Бугари и на славенскомъ єзыку службу Божю одправляю.

Овай є монастыръ као што є горе речено сасвимъ новъ одъ Влашкогъ Войводе сазыданъ, а одавде къ истоку идући на єданъ и по часа одстои старый сада већь порушеный монастыръ Рускій на высокомъ месту међу горама, у комъ се Светый Сава Србскій покалућеро. Црква є до темеля развалъна, но зидине зданія монастырскогъ юштъ се добро држе. Одъ источно-южне стране на ћошку у другомъ спрату юштъ стои Предтечевъ параклісъ у комъ се Светый Сава постриго; по ниодкудъ се неможе у нѣга попети безъ лѣствица. Кодъ капіє монастырске стои єдна кула доста порушена, съ кое є, као што се казує Св. Сава, кадъ се постриго, свое мирске альине спустіо и дао посланицыма, кои су га тражили, да га изъ Свете Горе одведу. Насредъ порте

стои юшть сасвимъ непорушенъ Богородичинъ параклисъ съ єднимъ кубетомъ, и юшть є нешто одъ иконостаса заостало, и по зыду є савъ изнутра живописанъ быво.

У садашнѣмъ Русскомъ монастыру хране се слѣдуюће Светынѣ: цела глава Св. Пантелеймона; частица Св. Якова Персянина; частица Св. Никите; частица Св. Преподобнога Стефана; частице одъ Светы 10000. Мученика Никомидійски; ребро Свете Марине; една часть Св. Модеста Патріарха Єрусалимскогъ; една часть Св. Симеона Столпника; една часть Св. Кирика; една часть Св. Муч. Євтимія Новога; една часть Св. Муч. Єреміє Новога; една часть Св. Євстратія; една часть Праведнога Іосифа Обручника Богородице; една часть Св. Ап. Томе; една часть Св. Трифуна; глава Свете Параскеве; частица Св. Муч. Ігнатія Новога; потилякъ Св. Єрмолая; міро Св. Димитрія.

Књижница є уредна, и у ньой има Србски и Грчки рукописны црквены књига. Диплома има Грчки и Русски; а Србске, кое самъ видіо, есу слѣдуюће:

1.) На кожи писана: „ЛѢТО ۸۵۰۰. ^۱)
марта ۶۵. оушилоу. подпись є црвень:
„Въ ۶а ۶а гнъ костадинъ.“ печата нема,
а био є.

2.) На кожи писана, одъ Патриарха
Србскогъ Спиридона: „S.W.C. ²) индик. ۶.
мца марта ۶.“ Печать є био но нема
га.

3.) На кожи писана: „ЛѢТА ۸۵۰۳. ³)
индик. ۶. м. юнїа. ві. днъ.“ подпись є
црвены словы слѣдуюћи: стѣфанъ Благо-
вѣрни цръ срблѣмъ и гркшмъ и запад-
нимъ странамъ.“ Печать є био но не-
ма га.

4.) На артїи писана: „ЛѢТА ۸۵.۶.۰۳. ⁴)
индикт. ۶. м. юнїа ۶1.“ подпись има цр-

¹⁾ Ово слово є продужено в доле съ правомъ чер-
томъ, в по томе я мыслимъ, да ће ово быти
пре չ него є, кое овде никако поднети не мо-
же. Ако є չ, овда в година одъ Р. X. 1318.

²⁾ Ово є очевидна погрешка; еръ є искадъ не зва-
чи десетицу. ³⁾ 1349. ⁴⁾ 1349.

* *

венъ: „стѣфанъ въ Ха благовѣрни царь срѣблѣмъ и гркшмъ.“ печать є био, но садъ га нема.

5.) На кожи писана, съ црвенымъ подпісомъ: „въ Хрта бѣа благовѣрни. юшанъ деспотъ драгашъ. лѣто 1381. 1) индикт. 61.“ печата нема.

6.) На кожи писана: „лѣто 1381. 2) индикта 6.“ подпись іой црвень: „въ Ха бѣа благовѣрни стѣфанъ кнѧзь лазарь срѣблѣмъ и подѣнакїю.“ печать є одъ воска.

7.) На кожи писана: „лѣто 1381. 3) индик. 6.“ съ црнымъ подпісомъ: „въ Ха бѣа благовѣрни стѣфанъ кнѧзь лазарь срѣблѣмъ и подѣнакїю.“ печать є одъ воска.

8.) На кожи писана: „лѣто 1381. 4) индик. 6.“ подпись има црнь: „въ Ха бѣа

¹⁾ Одъ Р. X. 1377. ²⁾ 1381. ³⁾ 1381. ⁴⁾ 1381.

благовѣрни стефанъ кнезъ лазарь, срблемъ и подѹнавио.“ печать є быо, но садъ га нема.

9.) На кожи писана: „ЛѢТА 1495. ^{С.Ц.Н.Г.⁴)}
у новомъ бръдъ.“ съ црнимъ подпісомъ:
„ВЪ ХА БА благовѣрни кнезъ стефанъ.“
— Подъ ньимъ доле Митрополитово пис-
мо и подпись зеленъ; печать є на нѣму
быо, но садъ га нема.

10.) На кожи писана, црвенъ под-
пись: „їшанъ владъ вшевода милости бо-
жїи гнъ. ^{С.Ц.С.Е.²)} юна въ трговијъ.“
Печата нема, а быо є.

11.) На кожи писана: „ЛѢТА 1495. ^{С.Ц.Н.Г.³)}
индик. 5.“ съ црнимъ подпісомъ: „ВЪ ХА
БА благовѣрни стефанъ ѹршъ краль всѣмъ
срблемъ.“ Печата нема.

12.) На кожи писана: „ЛѢТА 1496. ^{С.Ц.Н.Г.⁴)}
подпись є црвенъ: „їшанъ радъль вшевода.

¹⁾ Одъ Р. Ж. 1445. ²⁾ И овде є слово съ чер-
томъ повучено и као չ узимамъ га одъ Р. Ж.
1457. ³⁾ 1495. ⁴⁾ 1496.

милостіа божіа гнди.“ Печата нема , а
быо є.

13.) На кожи писана: „въ тъгови-
щѣ 31.¹⁾ индик. є.“ Подпись е првенъ: „їш-
ань владъ вшевода милостіа божіа гн.“
Печать е быо, но садъ га нема.

14.) На кожи писана , съ првенымъ
овыимъ подписомъ: „стѣфанъ въ Ха бѣ
благовѣрни царь.“ ниже овогъ стои: „по-
вѣлѣніемъ гна цара. гюргь лшгофеть за-
писа. мїа мај єа.“ Печата нема.

15.) На кожи писана, има прнъ овай
подпись: БЛАГОВѢРНИ ДЕСПОТЬ ДРАГАШЬ. И
ГНЬ КОСТАНДИНЬ.“ Печать е быо, но садъ
га нема.

16.) На кожи писана , безъ подписа
и године. Одъ Ђурђа е Деспота. Печать
іой е воитанъ и на нѣму лавъ.

17.) На кожи писана , съ прnymъ
подписомъ: „БЛАГОВѢРНИ ДЕСПОТЬ ДРАГАШЬ

¹⁾ Одъ Р. X. 1502.

и гнъ костандинъ.“ Печать є быво, но не-
ма га.

18.) На кожи писана, съ црнымъ
подписомъ: „въ Ха бл благовѣрни кнѧзь
стѣфанъ. Г҃ГА Іїгнїа монахина.“ На ис-
той дипломи доле стои са зеленымъ под-
писомъ: „даниль. по милости божїи пре-
швященны патріархъ всѣмъ срѣблѣмъ и
поморю.“ Печата нема.

19.) На кожи писана: „мѣа маа ѣд.
индик. З.“ подпись є црвенъ: „деспотъ
Іоанъ углеша.“ Печать ніє быво.

МОНАСТЫРЬ КСЕНОФЪ.

Овай монастырь лежи на брегу мор-
скомъ. Одъ Кареа одстои 3. а одъ мо-
настыра Русскогъ сувимъ єданъ часть, а
моремъ као што самъ я ишао, три четвр-
ти часа. Сазыдао га є великій господаръ
Србскій Ксенофонтъ, одъ когъ се имена

и назове монастыръ Ксенофъ, или као што неки зову Кшенофъ. И садъ стои мала црквица, кою є Ксенофонть сазыдао, и споля на истой изображена є една женска особа, за кою причаю, да є то истога ктитора супруга. Но види се, да є овде и више изображенія было, ал' су опала, већъ на истомъ зыду стои написано: „жѹпань преда.“ А велику цркву, узъ кою є ова мала саожена, започео є царь Грчкій Никифоръ, а Алекса Комненъ царь Грчкій довршио. На цркви има два кубета; едно надъ храмомъ, а друго надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. У храму има 4. мермерна стуба, и патось прекрасно изшаранъ мермеромъ разне бое. На десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона Св. Димитрія, а на левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ опеть стои икона, Св. Георгія, и обадве су мозаикъ. Дука и Радулъ Унгровалахійске Войводе о свомъ трошку живописали су изнутра по зыду олтаръ и храмъ. Изъ храма двоя врата воде у паперту, у коїй има два стуба и патось одъ мермера. На южна и западна врата излази се у преддверіе. Іоанъ Бассараба Войвода Влашкій и нѣгова су-

пруга Єлена о свомъ су трошку живописали паперту, преддверіе и трапезарію. Съ десне стране съ црвомъ сајженъ є параклисъ, коме є храмъ Воскресеніе Лазарево. — Осимъ ове саборне цркве има юшть єдна нова велика и лепа црква, саздана трошкомъ Филотея Архієпископа Самоковскогъ. Ова црква има 8. кубета; два надъ олтаромъ, єдно надъ храмомъ, и 5. надъ папертомъ, и сва є оловомъ покривена. Иконостасъ начинѣнъ є одъ самогъ пепеляве бое мермера, кои се у Светой Горы копа на месту Капсаколиби. У храму има 4. стуба, и патось одъ мермера. На првомъ десномъ стубу предъ иконостасомъ стои єдна чудотворна, сва у сребро окована икона Св. Георгія, коя є за време иконоборства заклана, те се и до данасть крвь познає. Она є сама по мору овде дошла. Съ леве стране предъ иконостасомъ на првомъ стубу стои чудотворна икона Богородичина, коя є еданиуть одъ монастыра Ватопеда по мору дошла, и, премда су є Ватопедцы натрагъ однели, она и по другій путь дође и ту остане. Изъ храма се у паперту на троя врата излази, у којој има 4. стуба и патось одъ мермера. Изъ паперте троя врата воде у

преддверіє, кое є лепо на стубови саздано. Црква юшть ніє изнутра живописана. Храмъ є како старе тако и ове цркве найпре быво Св. Димитрія; но одкадъ є икона Св. Георгія моремъ дошла, промену прећашній храмъ, и садъ слави Св. Георгія. Одъ западне стране монастыра стои гвоздена капія. Трапезарія є общта. Братіє има до 100. више Грка, него Бугара. Овай є монастыръ съ водомъ оскуданъ; извора нема, већъ кишницу пію.

У овомъ монастыру има 9. параклиса: Воскресенія Лазаревогъ; Успенія Богородице; Св. Кузмана и Дамяна; Св. Іоана Богослова; Светы Ап. Петра и Павла; Св. Архиђ. Стефана; Воведенія Богородице; Св. Димитрія; Свете Євфиміє. — Изванъ монастыра є гробница храма Свете Троице. Има пристаниште, и две воденице. Има єданъ изворъ, изъ кога само зими извире кисела вода, коя є добра за чистћенъ желудца.

Светынъ има у монастыру сљдујоће: Ёданъ частный крстъ одъ животворногъ дрвета; глава Св. Трифуна; часть главе Св. Архиђ. Стефана; десна стопала Св.

Теодора Тирона; крвь са земльомъ смешана Св. Димитрія; десна до лакта рука Свете Марине; єдна часть Св. Якова Персянина; єдна часть Св. Харалампія; єдна часть Свете Пелагіє; єдна часть Св. Пантелеймона; єдна часть Св. Іоана Милостивогъ; єдна часть Свете Параскеве; вилица мало окрнѣна Св. Аркадія (сына првогъ ктитора овогъ монастыра Ксенофонта); крвь Св. Іоана Крестителя.

Књижница є малена, у нѣй има Србски и грчки црквины рукописны книга, има и диплома Србски, но мени нису хтели показати.

МОНАСТЫРЬ ДОХІАРЪ.

Овай монастыръ одъ Ксенофа одстои по часа, а одъ Кареа 3. часа, и лежи на здравомъ месту на морскомъ брегу. Найпре є на овомъ месту была мала црквица, кою в некій Србскій Велможа сазыдао, и овде као монахъ живіо, а име му бене Дохіаръ; па нѣговымъ се именомъ монастыръ и додана съ называ. За-

мера. Овде у храму има једна златомъ окована икона, коју є Грчкій Царъ Андроникъ поклоніо. На десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои сва у сребро окована чудотворна икона Светы Архистратига, предъ којомъ три кандила гору, а на левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои икона Св. Николе, и предъ њомъ три кандила гору. Храмъ є цркви найпре быво Св. Никола; но одкадъ Свети Аранђели учинише чудо, одъ тогъ времена слави овай монастыръ Соборъ Св. Архистратига. Изъ храма се у паперту улази на троя врата, у којой су 4. стуба и патосъ одъ мермера, и на једна западна врата силази се у преддверіе преко 4. степена. Овай є монастыръ одъ Грчки Царева: Никифора, Андроника и Јоана Палеолога обнављанъ бывао, но Папа га є разоріо. Затымъ га опеть, као што є садъ, подиже Александеръ Молдавскій Войвода. Одъ съверне стране у порти стои крстилица, и једанъ бунаръ у комъ є чудотворна вода. Овай є монастыръ быво одвећь водомъ оскуданъ. Свети Аранђели яве једномъ калуђеру на сну, да овде има изворъ и да є вода здрава и цѣлитна. У ютру рано реченый калуђеръ

съ братіомъ поита на ово место, и на ныю велику радость виде изворъ. Овде су на зыду као ктитори овогъ монастыра изображені Свети Євтиміе и Неофітъ. Монастыръ є доста великий, и до три спрата высокъ. Одъ стране западне има две єдну за другомъ гвоздене капіє, а одъ источне стране высоку кулу. Трапезарія ніє обшта. Братіе има до 100 сви су Грцы. Кодъ трапезаріе има єдна чудотворна икона Богородичина, коя се зове: Богородица Скоропослушница, назване тымъ именомъ по чуду, кое се 1646. ту догодило и при коме су чувене быле нѣне речи, којма є свакоме верноме за помоћь молећемъ се, скоро га саслушати и помоћи му обећала.

Параклиса у монастыру има 7. и то су: Богородице Скоропослушнице; Благовештенія Богородице; Успенія Богородице; Светы Архангела; Св. Георгія; Св. Никите; Светы 40. Мученика. — Изванъ монастыра одъ стране источне стое два велика и стара кипариса, коя є пресадіо Св. Євтиміе, кадъ є темель монастыру положіо. Гробница, храмъ юй є Св. Никола. Има две воденице и пристаниште, и

іошть нека зданія за работнике. Овай є монастырь водомъ оскуданъ.

Светынъ се налазе слѣдуюће: Крстъ одъ частногъ дрвета; десна съ прстима рука до лакта Свете Марине; неке части Светы Кузмана и Дамяна; једна часть Св. Теодора Стратилата; рука и једна частица Свете Параскеве; једна часть Св. Трифуна; једна часть Св. Харалампія; једна часть Св. Никите; једна часть Св. Ап. Филипа; једна часть Св. Преподоб. Осіуса Солунскогъ; једно парче беле хальине Св. Арх. Стефана; половина главе Св. Теодора Тирона; глава Св. Діонисія Ареопагита; глава Св. Митрофана Патріарха Цариградскогъ; великий комадъ камена одъ оногъ истогъ заклопца, кои є буо ономъ момчету на вратъ везанъ; нека часть Св. Кирика; једна часть Св. Нила; једна часть Св. Іоана Златоустогъ; једна часть Св. Пантелеимона; једна часть Св. Петра Атонскогъ; једна часть Св. Мине; једна часть Св. Муч. Юрика; частице Св. Акилія; једно парче камена крвлю Христовомъ показано, кое є Св. Давидъ Солунскій съ Голготе донео; глава Св. Филотея; часть главе Св. Іоана Предтече; частица Св. Ма-

ріе Магдалине; єдна часть Св. Якова Персиянина; єдна часть Св. Павла Тивейскогъ; єдна часть Св. Меркурія; єдна часть Св. Ап. Андріє; єдна часть Св. Аввакума; єдна часть Св. Архиј. Євпла; нека частица Св. Преподоб. Теофана Новога (родомъ изъ Яњине). Онъ є био Игуманъ у овомъ монастыру но буде прогнанъ, и близу Солуна у Явуту граду сазыда монастыръ, и тамо се сконча, где се и до данасъ понешто одъ нѣговы Моштій, и нѣгова чудотворна глава налази. Онъ излазећи изъ овогъ монастыра, прокуне све послѣдуюће Игумане тако, да се не бы ни єданъ сподобио у овомъ монастыру умреши. Тако се и до данасъ догађа, да ныօви Игумани странствујући изванъ Свете Горе умиру.

У книжници налазе се све саме Грчке књиге рукописне. Могао самъ дознати да је было и Србски књига и диплома; но Грци је све спалише.

МОНАСТЫРЬ КАСТАМОНИТЬ.

Одъ Дохіара одстои 1. одъ Кареа 2. часа , а одъ мора по часа. Овай монастырь лежи на лепомъ и здравомъ месту између высоки гора, а притомъ има здраву воду. Онъ є после монастыра Ватопеда своимъ постакомъ найстаріи у Светой Горы. Почеко га є зыдати Св. Царь Константинъ, а после нѣгове смерти сынъ нѣговъ доврши га. И тако се прича , да се одтудъ овымъ именомъ называ, што се грчкій „мони“ зове монастырь, дакле Констамони, Константиновъ монастырь. Неки опеть кажу да є ово име добіо одъ кестеновы дрва, кои много око овогъ монастыра има; јербо се кестени грчки зову „кастани“, дакле Кастамонитъ кестеновъ монастырь. Млоги га называю и Кащамонитъ. Прва црква была є здраво велика, но царь є Юліянъ спали, а Мануилъ Палеологъ царь Грчкій опеть є подигне. Затымъ є Папа спали и сасвимъ поруши. После є сазыда, као што и доданасть стои Србскій Великій Челникъ Радићъ. Црква има 5. кубета ; два надъ олтаромъ , једно велико надъ храмомъ, и два надъ папер-

тому, и сва є оловомъ покривена, а изнутра є сва живописана. У храму има 4. мермерна стуба, и патосъ старый, (што є Радићъ направити дао) али художествено одъ разне бое мермера изшаранъ. На првомъ десномъ стубу предъ иконостасомъ стои једна чудотворна икона храма, Св. Стефана Архијакона. Ова є икона у време иконоборства у ватру бачена, и ніє изгорела. Пре 6. година дође једанъ боланъ човекъ, и крепко се Богу предъ овомъ икономъ помоли, да му здравље дарує и напредакъ у дому нѣговомъ, обећавајући, да ће овомъ монастыру 100. коза и толико ярића подарити. Пре две године Игуманъ овогъ монастыра добыв писмо одъ истогъ човека, кој пише како є овде био, и како є изцѣленіе получіо и у свему иде му напредакъ у дому; и каже како се завештао дати овомъ монастыру 100. коза и толико ярића. Па зато нека садъ дође къ нѣму једанъ калуђеръ да козе съ ярићи води. Но овай му одпише, да имъ козе нису нуждне, но бољъ некъ јй прода и некъ за оне новце мазге купи и пошлъ. Тако и учини и купи три мазге, и пошалъ у монастыръ. На левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ

стои єдна икона Богородичина, кою є по-
менутый Радићъ поклоніо; па другомъ ле-
вомъ стубу стои икона Св. Артемія, кога
є юштъ за живота Св. Царъ Константинъ
послао у овай монастыръ, те є неке Све-
тынъ донео. Иза другогъ десногъ стуба
на зыду стои єдна чудотворна икона Бо-
городице, коя є клисару кадъ є єданштъ
цркву чистіо, проговорила, зашто предъ
ньомъ кандило не преслужи. Онъ іой на
то одговори, да є у монастыру нестало
зейтина и віна. Она онда проговори о-
петь и каже му, да иде у подрумъ и да
ће у єдномъ ћупу наћи до половине зей-
тињъ, а одъ половине віно. Клисарь яви
осталой Братіи и сви се обрадую, кадъ
наћу пунъ ћупъ горе зейтина, а доле ві-
на. И одъ тогъ времена непрестано предъ
овомъ икономъ кандило горе. А помену-
тый ћупъ и доданасть стои у подруму за
споменъ. Изъ храма на средня и на лева
врата у паперту се улази, у којој има
два стуба и патосъ одъ мермера, а на де-
сной страни стои крстилница, и на єдна
западна врата излази се у порту. Съ де-
сне стране поредъ цркве има параклисъ
Св. Георгія, а съ леве **Св. Димитрія**. Мо-
настырско є зданіе четвероуголно, и на

више спратова високо. Одъ южне е стране ново зданіе. Сазыдала га е Туркия, кѣи Али-Паше Янѣинскогъ, коя е неко изцѣленіе одъ овогъ монастыра получила. Одъ исте стране има єдна гвоздена капія. У порти се и садъ познає темель одъ прве цркве. Трапезарія е стара и обицта. Братство се састои изъ 30. членова, кои су све сами Грци. Ово е једанъ одъ сиромашни монастыра,

Параклиса, осимъ поменута два поредъ цркве, има јоштъ у зданію три. Св. Цара Константина и Царице Єлени; Свы Светы; Св. Николе, но у овомъ се неслужи; єрбо е запуштенъ. Нѣга е јоштъ Св. Царъ Константинъ зидао. — Изванъ монастыра, осимъ што има разны плодоносны дрва, понайвише има кестена. Има єдна воденица, пристаниште, и кодъ нѣга стара кула, коју е Св. Царъ Константинъ зидао.

Светынѣ у монастыру налазе се: Ёдно парче Христове првене альине; десна до лакта рука Св. Стефана Архиђ.; кость одъ лакта Св. Трифуна; глава Св. Муч. Власія; вилиџа мало окрнѣна Св. Ев. Лу-

ке; неке частице Св. Кузмана и Дамяна; половина главе Св. Єпископа Партенія; једно плеће Св. Цара Константина; плеће Св. Пантелеймона; једна вилица некогъ одъ Светы 40. мученика; колено Св. Ап. Андріє. Ове последиће две Светынѣ даровао је Св. Царъ Константињъ, кое је по Св. Артемију послало био.

Књижнице нема, но има неколико рукописны србски црквены књига, и неколико диплома. Ј самъ видјо и разгледао јевове:

1.) Одъ Ђурђа Деспота, на кожи писана лѣта: „СЦЛЗ.¹⁾“ индиктіона 3.“ Печать је на њој био но нема га.

2.) Опетъ одъ Ђурђа Деспота, на кожи писана лѣта: „СЦЛЙ.²⁾“ индиктіона 4.“ Печать има одъ воска, но яко је изкваренъ.

3.) Одъ великогъ Србскогъ Челника Радића, писана лѣта: „СЦЛД.³⁾“ индиктіона 5.“

1) Одъ Р. X. 1429. 2) 1430. 3) 1431.

4.) Одъ великогъ Србскогъ Челника Радића на кожи писана лѣта: „СЦМА¹⁾“ мал
ѣк. индиктсна ћи.“ Печать е малый одъ
воска. У овой дипломи пише, како е овъ
за време владаня Ђурђа Деспота и Ђрине,
у Свету Гору дошао, и ово место разо-
рено нашао и о свомъ трошку сазыдао
цркву.

5.) Одъ Николе Логофета, на кожи
писана лѣта: „ЗЕ.²⁾“ апр. є. дна.“

МОНАСТЫРЬ ЗОГРАФЪ.

Овай монастырь одъ Кастамонита
одстои 1. одъ Хилендара 2. одъ Кареа 4.
а одъ мора јданъ часъ, и лежи међу го-
рама на высокомъ месту и у здравомъ
воздуху. Први ктитори и његови била су
изъ Охрида града одъ племена Јустинијана
Цара Грчкогъ три рођена брата: Мойсей,
Ааронъ и Јоанъ, кои дођу у Свету Гору,

¹⁾ Одъ Р. X. 1433. ²⁾ 1497.

и свакій себи у великомъ разстоянію са-
зыда по једну высоку кулу, где су живи-
ли; и на овомъ месту, где є садъ мона-
стыръ, направе малу црквицу, и незнадо-
ше каквога ће Светитѣя узети да славе,
преправе даску на којој га мысле живо-
писати, и оставе є кодъ цркве, и сваки
оде у свою кулу молећи се Богу, да имъ
онъ Светитѣя покаже. Сва троица целу-
ноћь молише се у кули, а кадъ у ютру
пођу зајдно къ цркви, зачуде се кадъ на
даски виде нерукотворанъ образъ Св. В.
М. Георгія, кои є самъ себе изобразио.
Узму ову икону и у цркву унесу и на
пристойно место поставе. Одъ овогъ чу-
да назове се овай монастыръ по грчки
Зографъ, т. є. живописацъ; јербо є Св.
Георгіј самъ себе живописао. Ово се
догодило 898. године. Чую за ово чудо
Грчкій царъ Левъ Премудрый и Бугарскій
царъ Иванъ, дођу у Свету Гору и увере-
се о овомъ чуду, па сазыдаю овде мона-
стыръ. Затымъ га разоре разбойници и
млого година пустъ беше, но одъ цара
Грчкогъ Андроника Палеолога подигне се,
и доцнє опетъ одъ Асена цара Бугар-
скогъ обновлѣњъ буде. А садашня є цр-
ква нова, сазыдали су є 1801. два калуђе-

ра Євтиміє и Порфиріє. Црква има 9. кубета; три надъ олтаромъ, єдно надъ храмомъ, и 5. надъ папертомъ, и сва е оловомъ покривена. У олтару стои на десной стране на зыду живописана чудотворна икона Богородице, коя в Св. Косми, кои є тада быво клисаръ, казала, како да се спасе, да иде у пещтеру и да усамльнь живи. На частной трапези стои єдна изъ Руссіе донешена икона Богородичина, названа „неопалимія купини“, коя є заиста художественно живописана. У храму има 4. стуба одъ мермера и чатось одъ мермера, украшень. На десномъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои вышепоменута иерукотворна икона Св. Георгія, кою су Русси сву у сребро и злато оковали. По сребрномъ раму има 14. иконица страданія Св. Георгія художествено изрезаны. На левомъ првомъ стубу предъ иконостасомъ стои опеть єдна чудотворна икона Св. Георгія, кою су Русси у сребро оковали. На левомъ другомъ стубу стои и трећа чудотворна икона Св. Георгія, пакъ су и ову Руси у сребро оковали. Ову є икону Стефанъ Войвода Молдавскій на войну носіо 1484 и непріятеля побѣдіо. После му се на сну яви,

да є овомъ монастыру дарує, кое онъ и учини. Изъ храма у паперту воде троя врата, у коїой има 4. стуба мермерна, и патось такођеръ одъ мермера, а на южна, съверна и западна врата излази се у преддверіе. У паперти острагъ съ леве стране има бунаръ са здравомъ водомъ. Одъ съверне стране у порти стои стара крстилница оловомъ покривена. Зданіє монастырско доста є велико и высоко. Одъ съверне стране има гвоздену капію, а одъ западне трапезарію, на коїой има єданъ камень и на нѣму слѣдуюће изрезано: „иже въ Ҳа благовѣрныи їш стѣфланъ всевода милостию Бжїю господарь земли мѡлдовѧхїйскїи синъ Богданъ всевода ство-
ри сїю трапезарію въ лѣто ^{зг.}¹⁾“ Тра-
пезарія ніє обшта. Братіє има до 60 и сви су Бугари. Службу свршую на слав-
енскомъ єзыку. Ово є єданъ садъ одъ найбогатіи монастыра.

Параклиса у монастыру има 6. кои су: Св. Косме Зографскогъ; Рождества Св. Іоана Крестителя; Св. Димитрія; Пре-

1) Одъ Р. X. 1495.

ображенія Христова; Светы Архистратига, и Успенія Богородице, кои є найвећій. У нѣму стои јдна чудотворна икона Богородичина сва у сребро и злато окована трошкомъ Саве Комарова Калуђера Русскогъ монастыра. Ова икона была в некадъ изванъ монастыра, у једной црквици, где є јданъ калуђеръ акатистъ Богородичинъ појо, и она му рекла: „Радуй се и ты старче праведный.“ И каже му да иде Пана, и да ће на монастыръ ударити, већъ да иде къ монастыру и да каже Братији. Калуђеръ понта, и зачуди се кадъ нађе ову икону предъ монастырски вратиј. Она є сама била напредъ дошла, и Братији проговори, ако обеду за Христа умрети, некъ се затворе у монастыреку кулу. Кои хтедоше, они се затворише, и Пана дође запали кулу у време Калимана цара Бугарскогъ. И тако 26. калуђера, све самы Бугара изгору, кои се као Свети Мученицы славе. Имена су ныјова следујућа: Тома Јгуманъ, Варсонуфій, Кириљ, Михей, Симеонъ, Иларіонъ, Яковъ, Мартиніјанъ, Јовъ, Кипријанъ, Савва, Яковъ, Косма, Сергіје, Мина, Јосифъ, Јоаникіје, Павель, Антоніје, Евтије, Дометіјанъ, Партеніје, и јоштъ четво-

рица коима се имена незна. Ныовъ се
пепео и до данасъ чува. — Изванъ мо-
настыра стои пештера Св. Косме. Има
єданъ скитъ названъ Црнай Виръ, храмъ
му в Рождества Богородице. Има при-
станиште и две воденице, и гробница
храмъ Благовештенія Богородице, и дру-
га потребна зданія.

Овай монастыръ има слѣдуюће Све-
тыњ: Три частна Креста; глава Св. Ми-
трофана; неке части Св. Кузмана и Дамя-
на; вилица Св. Преподоб. Стефана Ново-
га; крвь Св. Георгіја; части одъ прста Св.
Георгіја Новога; часть прста Св. Хара-
лампіја; часть прста Св. Никите; једна часть
Св. Ев. Марка; једна часть Св. Євтихія
Епископа Цариградскогъ; једна часть Св.
Варлаама; једна часть Св. Нестора; једна
часть Свете Марине; једна часть Св. Мер-
куріја; једна часть Св. Аксентіја; једна часть
Св. Ап. Андріја, и друге неименоване. Има
једно велико у сребро оковано Евангеліје,
кое в Русска Царица Єлисавета даровала.

Књижница има славенски рукописни
књига, одъ кои самъ слѣдуюће могао ви-
дати:

1.) Ёдно старо глаголитическо Евангелие на кожи писано. Овака су слова већъ печатана у књиги: „Древніе и нынѣшніе Болгаре, въ политическомъ, народописномъ, историческомъ и религіозномъ ихъ отношеніи къ Россії» наимъ. Историко — Критический изысканія Юрія Венелина. Томъ II. Москва. Въ Университетской Типографіи 1841.“

2.) Ёдна диплома на кожи писана одъ првы ктитора овогъ монастыра, у којој є и граница (синоръ) земљ монастырске описана была. Но кадъ є Душанъ у Светой Гори био, увиди да монастыръ Хилендаръ мало дрва за потребу има; па за то одузме неку часть земљ одъ овогъ монастыра и Хилендару до-да, а Зографу за то даде два села. Тога ради морао є Душанъ ову стару диплому, гди є граница земљ описана была, изсећи, па є после нову кожу наставио и описао садашњу границу. Онъ є и подпись првы ктитора и лъто: „С.У.К.З.¹⁾“ мѣца апр. ки. дњ.“ кадъ є одъ нъи напи-

¹⁾ Одъ Р. X. 919.

сана, оставіо, и своимъ є подпісомъ и златнымъ печатомъ потврдіо.

3.) Одъ Бугарскогъ Цара Асена на кожи писана лѣта: „5ψ.¹⁾ мѣлѣф. в. днъ.“ Печать іой є златанъ.

4.) Одъ Цара Андроника лѣта: „5.
и сѣдмосѧтно. т.е.²⁾“ Печать іой є златанъ.

5.) Одъ Бугарскогъ Цара Александра лѣта: „5. Ш. н.³⁾“ нема печата.

Осымъ овы поменуты монастыра и Скитова, има у Светой Горы више стотина Ђелія са црквицама, гди по два или три калуђера живе. Скитника (као што ій обично называю), или Пустыњика има много, кои у камениты пештера усамљени живе, и одъ свогъ се рукодѣлія раане. Они, штогодъ ураде, даю ономъ монастыру, на коєга су земљи и одтудъ препитаніе добыю. Има таковы Пустыњика, кои осимъ леба и нешто зеля, друго ништа

¹⁾ Одъ Р. X. 1192. ²⁾ Овде в слово с съ правомъ чертомъ продолжено, и узимамъ га нао Ѿ, давле в год. 1257. ³⁾ 1342.

нееду, и осимъ воде, ништа друго непію, шта више ни со' неупотребляю. Ови Пустынцы обычно беже и крію се одъ мирски людій. Они на више места по путовы узыдаю крестъ и по єдину икону на месте, и доле по єдину тестію съ водомъ оставе, да мимопролазећи путницы уморни и жедни напіосе добрे и ладне воде, и да кою парицу предъ икономъ оставе, за кою ће леба купити. Но они нестое кодъ овогъ места, већъ се у свою пештеру крію, кое су обично по непроходимимъ местима. Ови Пустынцы недельомъ и праздникомъ иду у Скитъ у цркву на службу, а остале дане моле се Богу у својој пештери. У Светой се Горы на 5. места славенскимъ јзыкомъ служба чини, и то: у Србскомъ монастыру Хилендару; у Бугарскомъ монастыру Зографу; у Русской цркви у монастыру Рускомъ; у Скиту Пророка Иліје, где Русси живе, и у Скиту Богородичномъ, где живе Бугари. У свима монастыряма и Скитовыми има звона. Понайвише калуђера има Грка, после Бугара, Русса, Влаа и найманъ Србаля. Но Србинъ и Русъ, ако и научи Грчи, опетъ се нестиди свогъ Рода и Јзыка; ал' Бугаринъ и Влаа како

иаучи Грчки, и у грчкомъ монастыру живи, одма се прелів у Грка и срами се свогъ материљгъ єзыка. Тако су Хилендарска Братіја Бугари ове године дали крстилишту изнутра, коя є на сводъ начинъна Светымъ Образима живописати, и све грчкимъ єзыкомъ подписивати. Тако су исто и у цркви по зыду на млогима изображеніяма, а у параклисими готово по свима грчкимъ єзыкомъ подписали Свѣтителъ, а и гдигодъ се налази изванъ монастыра какова изображенія понайвише грчки и нешто бугарскимъ єзыкомъ подписую. Кадъ у Србскомъ монастыру неће Србски быти, да у комъ ће быти? Но ово є благоразсужденије Братіје Бугара, кои у Хилендару началствую. А оно мало Срба, што су у монастыру, тако су притеснили, да несме ни єданъ ни помыслити, да ће кадъ началствовати, а камо л' да се усуди свое мнѣніе казати. Кадъ є пре две године, некій Русскій Архимандритъ у Свету Гору долазіо ради изтраживаня древностій, па кадъ є у Хилендаръ дошао бъо, че мало се зачудіо, кадъ є видіо да су сви првенствуюћи све сами Бугари, и запыта једногъ: „Како то да у Србскомъ монастыру Србала нема?“

На кое му Христолюбива Братія Бугари одговоре, да су Србљи люди непостояни, и неће да у монастыру остану! Да, тако је, неће да остану; јербо, како вась познаду, морају бегати, јеръ сте свакояко сањињимъ предшественицима, а и съ пъти ма поступали. А што кажете, да су Срби прости за началнике, мыслимъ, да се то и на вась Бугаре односити може. — У свима монастырима и скитовима у очи сваке неделји и празника быва по целу ноћи бденје. У оныма монастырима, где је трапезаріја обшта, ту се Игуманъ сваке године неменя, већъ ако добро монастыромъ влада, остає докъ је живъ. И у таковомъ монастыру Братіја у любови и слоги живе, као што се ныјовомъ чину и пристои. А онде где ніе обшта трапезаріја, већъ свакій за себе кува, и у својој ћеліјі јде, у таковомъ се монастыру сваке године Игуманъ меня и другій поставља, и ту већъ нема међусобне любови, где је свакій радъ Игуманъ быти. И мложо в већіји трошакъ где ніе обшта трапезаріја. Незнамъ и занто зыдаю трапезарію, кадъ у њој осимъ неки велики празника никадъ необъдују. У Светој Горы калуђери нигда месо не јedu, већъ

суву и солѣну рыбу, маслине, айваръ, актапотъ, зейтинъ, пасуль, бобъ, тикве, патлицане и друга зеля; а найвећа имъ є часть, кадъ добыю скорашнъ рыбе. Они понедельникъ, среду и петакъ посте тако, да само єданпуть на данъ єду, и то какво зель или вариво, но безъ зейтина, а рыбу айваръ маслине не єду, нити віно пію. **У** друге дане по двапуть єду и віно пію. Живине никакве нема, само петла единогъ држе да пева, но тежко се задржи самъ већъ побегне у шуму, те подивля. Паса нема, а мачке држе збогъ мышева, и то само мужкогъ рода. Тако є женама и малой децы, коя помоћь материину требаю забранѣно у Свету Гору улазити. Доктора искусны нема, нити икои монастыръ има топло купалините, кое бы нужно было за болнике. На овако што неће да жертвую, а на парнице, єданъ одъ другогъ отимаюћи землю, иду у Цариградъ, те немилице троше, и Турцима цепове пуне. Па кои више даде, онай и добые. Монастыри Светогорски имаю свое Методе у Руссїи, Бессарабїи, Молдавїи, Влашкой и Бугарской. Пакъ готово сваке године по єданъ или двоица одъ калуђера просећи милостыню на монастыръ, скупи

што више може людій и доведе ій у гости у Свету Гору у свой монастыръ, кой кадъ већь близу монастыра буду, пуцаю изъ пушака и пиштоля, а у монастыру са звонама ій дочекаю, и старешине монастырске предъ капіомъ причекаю ій, гди гости одяше конъ или мазге, па све редомъ калуђере любе у руку, а ови ій у цркву спроведу, гди изнешене предъ олтаромъ стое Светынъ, кое су обычно све сребромъ оковане и у сребрне кутів смештене. Гости садъ метанишу по више путій и крстећи се целиваю Светынъ, затымъ покланяю по неколико стотина гроша на монастыръ, и опетъ особито, ако ће велику парусію, коя кошта 50. гроша, и ињгово ће се име до века спомынати о литургіи, и добые єданъ комадъ артіє на комъ є наштампанъ, монастыръ и Светацъ, когъ є слава. Мала парусія кошта 25. гроша, и спомынъ га за годину дана, а сарандара кошта 12. гроша, и за 40. дана спомынъ му име. Ови гости пробаве неколико дана, и кадъ пођу, са звонама ій испрате као што су ій и дочекали. Они за тымъ по сви монастыри иду и Светынъ целиваю и по љешто новца свуда покланяю, но са звонама ій у други

монастыри не дочекую. Кадъ све монастыре обиђу, онда отиду на Кареи и ту купе на артіи штампаны икона, бронница, крестова, и врате се својој домовини. Понайвише Бугари и Власи иду на поклонение. Одъ изображены народа понайвише иду ради изтраживана древностій, Русси, Енглези и Французи. Но што у Светој Горы древностій има, то јоштъ све ниједанъ ніє испитао; јербо калуђери нерадо показую. Но да є то зло и изъ тогъ се види, што они, кадъ имъ є нужда, узму доста новаца, те монастырь задуже, или какве драгоценостій у залогу даю Солунскимъ Чивутима, па кадъ немогу на уречено време вратити новце, а Чивути оне стварій по скуче новце продаю Енглезима и Французима. Художество живописаня у Светој Горы стои на једномъ степену: какво є было пре иладу година, тако є и садъ, зато за насть никаква любопитства нема; (осимъ ако є народна исторія изображена, аль такове нисамъ видјо) јеръ мы имамо доста подобны изображенија по монастырима у Србији и у Фрушкај Гори. А што Французи такове у Светој Горы копираю, те у Парију носе, они то више древности ради копираю,

а не да имъ за угледъ служи; єрбо бы онда заиста морали натрагъ у художеству живописаня поћи.

Близу Солуна имао сви Светогорски монастыри земљ за усевъ, коя се зове Кала-Марія, т. е. Добра Марія. Ову є землю Србкиња Царица Мара поклонила, и свакомъ монастыру поделила, а Хилендару понайвише. Но Турцы су великий комадъ земљ Хилендарске заузели. Србско є Правительство 1835. год. на Свету Гору 100.000 гроша подарило; кои су новци тако подељни, да є свакомъ монастыру по 5.000 гроша припало. Ово имъ є зато дано, да на Светогъ Првозваногъ Андрјю сваке године службу чине, и за владајућегъ Књаза, као и за савъ родъ Србскїй Бога моле. Они и додана савке године у очи Св. Андрје држе свеноћно бденје и службу чине.

Кадъ є Лобудъ-Паша год. 1821. съ войскомъ на Свету Гору ударјо быо, тада су се у њу млоги Турцы съ породицама своима насеили, и онда є на свакїй монастыръ порезъ ударенъ быо, те су свакомъ Турчину одъ Паше опредѣлену

месечну плату давати морали. Одъ овогъ зулума богатији калуђери изъ Свете Горе побегну, а само сиромаси остану. Ови су дакле у цркви службу Божију одправљали, Турке служили, (носећи имъ дрва на леђи), и често су морали монастырске драгоценности у безценъ продавати, само да Турцима точно плату издаду. Ђръ Паша је само оне трговце пуштао да по Светој Гори купую, кои су и нѣму добро платили. Тако је у оно време литра сребра по 50. пара плаћана была. Турци су по Светој Гори искушили до 250. Ѣака монастырски, и у монастыру Филотеју једногъ Србина родомъ изъ Београда, који је у Хилендару био Ѣакъ, посеку; јербо се ніе дао везати, говорећи да се онъ никако неће потурчiti, а друге су повезали, метнули на лађу и у Солуну све потурчили, па је у Цариградъ оправили. Они су и многе младе калуђере потурчили, а кои ніе хтео, терали су га да са највишегъ спрата крозъ прозоръ доле скоче. Турци су се у Светој Гори 9. година дана бавили. Они цркве нису разоравали, ни кварили; али су Ѣелие, врата, прозоре, долапе и патосъ све на ватру изложили. При полазку нњо-

вомъ изъ Свете Горе све су покућство монастырско однели тако , да су све ћелје празне и нечисте осталае. Они су и сва монастырска оружјя, коя су Србски и Грчки Краљви и Цареви монастырима давали, да се одъ варвара бране, покупили и у Цариградъ однели. После нњо-вогъ одлазка, врате се опеть разбегнути калуђери у свое монастыре. И тако се мало по мало Света Гора опеть подигне, као што је даја съ видимо.

ПРИМѢТБА.

Высокославно Попечительство Прѣвѣштенія издає књигу подъ насловомъ: „Описаніе Древностій Србски у Светой (Атонской) Гори, съ XIII. литографираны таблица.“ У той су књиги , као што и наслово гласи, саме Србске древности описане, кое се и у овој књиги налазе; изузимајући, што су у оној сви 20. диплома, кое се у Мон. Хилендару налазе, одъ речи до речи црквены словы печатане , са литографиранымъ съ обадве стране нао-дећима се на ньима печатима. — Тако-ћеръ је изгледъ цркве Хилендарске начер-

тантъ. Купа Св. Симеона , грбъ на ињой и поменута идилла. Затимъ жејль Св. Саве , одъ Грчкогъ Цара дарованъ , а и застава Душанова начертана є. У Мон. Симену одъло Ђурђа Деспота , Ѓрине и Гргура, кое се на дипломи налази, начертано є но само у манѣмъ колу. На Ка-реи у Типикарници поменутый воштаний печатъ Св. Саве , и патарица Св. Саве Освященногъ начертана се види. У Мон. Зографу наодејій се на Душановай дипломи печатъ начертанъ є. Поменута є књига око петъ и по табака велика , у колу велике осмине , и у хиљаду є екзем-плара печатана. Найпосле не пропуши-тамъ овде напоменути, да самъ две старе рукописне црквене књиге , кое самъ у Скиту Св. Троице нашао, донео и Высо-кославномъ Попечительству Просвещте-нія предао.

Г.Г. УПИСНИЦЫ.

(изъ Србіе.)

БЕОГРАДЪ.

Княжеский Дворъ.

Нѣгово Сіателство Младый Србскій Княже-
внѣ ПЕТАРЪ А. КАРАЂОРЂЕВИЋЪ, Импера-
торско-Отоманскогъ Нишана Ифтихара Кавалѣръ.

2. кн.

Нѣна Сіателность, Кѣи Нѣгове Княжеске Свѣ-
тлости, Господична ПОЛЕКСІЯ А. КАРАЂОРЂЕ-
ВИЋА.

2. кн.

Нѣна Сіателность, Кѣи Нѣгове Княжеске Свѣ-
тлости, Господична КЛЕОПАТРА А. КАРАЂОРЂЕ-
ВИЋА.

2. кн.

Нѣна Сіателность, Кѣи Нѣгове Княжеске Свѣ-
тлости, Господична ЄЛЕНА А. КАРАЂОРЂЕВИЋА.

2. кн.

(Послани одъ Г. Данила Поповића, Протођа-
кона и Столонаагалника Архиј. Консист.)

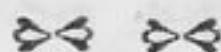
Нѣгово Высокопреосвещенство Архијепископъ
Београдскій в Митрополитъ целе Србіе, Кавалѣръ,
Господинъ ПЕТАРЪ ЈОВАНОВИЋЪ. 10. кн.

Г.Г. Гаврилъ Поповићъ, Архијандритъ Монаст. Враћевшице и Членъ Архд. Конс. Герасимъ Стойковићъ, А. Е. М. Протосинђелъ и Учитељ Богословије. Діонисиј Поповићъ, Игуманъ Мон. Раванице и Членъ Архд. Конс. Савва Јовићићъ, А. Е. М. Синђелъ, Вѣроучитељ у Лицеју. Евгениј Симеоновићъ А. Е. М. Сромонахъ, Учитељ Богословије. Данило Поповићъ, Протођаконъ и Столонаачалникъ Арх. К. Димитриј Вуићъ, Протопресвитељ Беогр. и Членъ Архд. Конс. Панта Михајловићъ, Намѣстникъ и Парохъ Беогр. Михаилъ Поповићъ, Стефанъ Георгијевићъ, Никола Петровићъ и Никола Димитријевићъ, Парохија Београд. Никола Симићъ, Парохъ Ритопечкиј. Милошъ С. Јовановићъ, Ћаконъ и Учитељ Беогр. Ђирија Мирковићъ, Учитељ Богословије. Атанасиј Георгијевићъ, Протоколистъ Архд. Консисторије.

26. кн.

(Послани одъ Г. Александра Ђурића Столонаачалника Состма.)

Г.Г. Стојанъ Симићъ, Предсједатељ Совјета, Кавалеръ, З. кн. Стефанъ Стефановићъ, Вице-Предсједатељ Сов. Кавалеръ, 2. кн. Матеј Ненадовићъ, Членъ Сов. Кавалеръ, 2. кн. Милосавъ Ресавацъ, Чл. Сов. Кавал. 2. кн. Ђорђе Ненадовићъ, Член. Сов. Кавал. 2. кн. Стефанъ Стојановићъ, Чл. Сов. Кавал. 2. кн. Лазаръ Арсеневићъ, Чл. Сов. Кавал. 5. кн. Стефанъ Марковићъ, Чл. Сов. Кавал. Петаръ Лазаревићъ, Чл. Сов. Кавал. Паунъ Јанковићъ, Чл. Сов. Кавал. Павле Ставишићъ, Чл. Сов. Кавалеръ. Стефанъ Кивијанићъ, Чл. Сов. Кав. Илја Новаковићъ, Чл. Сов. Кав. Лазо Зубанъ, Чл. Сов. Кав. Јованъ Вельковићъ, Чл. Сов. Кав. за синове:

Стояна, Єфрема и Димитрія, З. кн. Іоанъ Стенићъ,
Главный Секретарь Сов. Кавалъръ. Павле А. Поповићъ,
Млађ. Секр. Сов. Михаилъ Радивојевићъ,
Протокол. Сов. Никола Миросављевићъ, Архиваръ
и Регистр. Сов. 2. кн. Данијанъ Станчишићъ, Експе-
диторъ Сов. Александеръ Лазаревићъ, Канцел. Сов.

Г.Г. Јованъ Нанићъ, Прив. Началникъ Главне
Контроле. 5. кн. Симеонъ Весовићъ, Столоначал.
Гл. Конт. Авђ. Стефановићъ, Рачуноиспит. Контр.
Христофоръ Соларъ, І. Рачуноиспит. Гл. Контроле
Спиридонъ Радосављевићъ, II. Рачуноисп. Гл. Кон.
Илја Маргетићъ, II. Рачуноисп. Попеч. Финансів.

45. кн.

(Послани одъ Г. Алексе Романовића, Прив.
Столонааглника Княж. Канцелларіј.)

Г.Г. Јованъ Филковићъ, Столовачали. Княж.
Канцел. Алекса Романовићъ, Прив. Столоначал.
Кн. Канцел. Димитріје Димитріјевићъ, Регистраторъ,
Кн. Канцел. Кавалъръ. Павле Ђ. Трифковићъ, Ек-
спедиторъ Кн. Канц. Алекса Док. Поповићъ, Кав-
целистъ Кн. Канц. Димитріје Јовановићъ, Кавце-
листъ. П. М. Гарашанићъ, Практиканть. Димитріје
Михаиловићъ, Практиканть. 8. кн.

(Послани одъ Г. Вула Јовановића, Практик.
Попечит. Внутр. Дѣла.)

Г.Г. Илја Гарашанићъ. Попечитель Внутренњи
Дѣла, Полковникъ и Кавалъръ. Александеръ И. Не-
вадовићъ, Приврем. Помоћникъ Попеч. Ве. Дѣла,
Подполковникъ, Кавалъръ в Почестный Княжеск.
Ађутантъ. Атанасије Николићъ, Началникъ Поли-
цијско-Економ. Одјеленіја. Кавалъръ. Емерахъ Лин-
денхаузъ, Началникъ Санитета, Кавалъръ. Тома

Живановићъ, Марко Стойковићъ и Петар Јовановићъ, Столоначалници Попеч. Вн. Дѣла. Гаврілъ Першићъ, Протокол. Попеч. В. Д. Димитрије Николићъ, Архиваръ Полиц: Економ. Од. за сынове Константина и Николу. Јосифъ Николићъ, Регистраторъ, за сынове: Божидара, Стефана и Ђорђа. Миланъ Стойковићъ, Протокол. и Архив. Одѣл. Савитета. Никодимъ Ђирићъ, Експедиторъ Попеч. Вн. Дѣл. Атанасиј П. Милойковићъ, Павле Радовановићъ в Миланъ Янковићъ, Канцелисте Попеч. Вн. Дѣла. Димитрије Блазнавацъ, Живоинъ Стојановићъ, Димитрије Богдановићъ, Димитрије Брзаковићъ и Вуле Јовановићъ, Практиканти Попеч. В. Дѣла. Константинъ Николаевићъ, Трговацъ и Шнайдеръ у Београду.

21. кв.

(Послани одѣ Г. Јована Савића, Рагуновод.
Попеч. Правосудія и Просвѣщенія.)

Г.Г. Алекса Янковићъ, Пр. Попечитель Правосудія и Просвѣщенія, Кавалъръ. Сава Шалаћъ, Началникъ Попеч. Правос. Петаръ Радовановићъ Глав. Упр. Основ. Училиш. Стефанъ Груборовићъ Столонач. Попеч. Просвѣш. Живадинъ Весовићъ, и Сретенъ Л. Поповићъ, Столоначалници Попечат. Правосудія. Светозаръ Десимировићъ, Протокол. Попеч. Правосуд. за Кћери Агатію и Стану 2. кн. Малутинъ Поповићъ, Архиваръ Попеч. Правосудія. Димитрије Симићъ, Проток. Попеч. Просвѣш. Димитрије Недельковићъ, Експедит. Попеч. Правос. в Просвеш. Петаръ Маринковићъ, Канцел. Попеч. Правос. Сима Петровићъ, Канцел. Попеч. Просвеш. Јосифъ Ж. Браћаћъ, Практикантъ. Попеч. Правос.

14. кв.

(Послани одъ Г. Димитрија Ј. Сосића, Бројга
у Попечителс. Финансіје.)

Г.Г. Радованъ Дамјановићъ, Прив. Попечитель
Финансіје, Кавалеръ, 2. кн. Јованъ Гавриловићъ,
Началникъ Одјел. Промишљен. у Попеч. Финан. 2.
кн. Данило Данићъ, Прив. Главнији Казначај 2.
кн. Јованъ Јовановићъ, Секретаръ Попоч. Финанс.
Стојанъ Спасићъ, Ј. Књиговод. Поп. Фин. Дими-
трије Јокићъ, Ј. Рачуноис. Попеч. Финан. Нинко
Стојановићъ, Столонач. Попеч. Финан. Миланъ Д.
Давидовићъ, II. Казначај Попеч. Фин. В. М. Гру-
јовићъ, Протокол. Попеч. Фин. Ђорђе Бранковићъ,
Рударъ и привр. Архив. Попеч. Фин. Матија Мили-
војевићъ, Латовљенићъ, изъ Мачве за нећаке Мило-
ша и Драгињу 2. кн. Р. И. Момировићъ, Поручикъ
за сына свогъ Милоша. Василе Божићъ, Рудоко-
пачъ. Јованъ Мих. Радивојевићъ. Стеванъ Баћъ
Пандуръ. Попеч. Финансіје.

19. кн.

(Послани одъ Г. Јована Чилића, Канцелисте
Врховногъ Суда.)

Г.Г. Јремије Н. Станојевићъ, Членъ Врховногъ
Суда, Мајоръ в Кавалеръ. Стефанъ Магазиновићъ,
Членъ Врх. Суда, Подполковникъ, Кавалеръ. Бош-
ко Тадићъ, Членъ Врх. Суда, Капетанъ и Кавалеръ.
Ђорђе Петровићъ, II. Секретаръ Књаж. Канцеларје.
Стойча Иванковићъ, Столоначал. Врх. Суда. То-
доръ Огњановићъ, Проток. Архив. и Регистр. Врх.
С. Алекса Протићъ, Практикантъ Суд. Окр. Беогр.
Михаилъ Смићъ, Трговацъ.

3. кн.

(Послани одъ Г. Александра Ђорђевића, Канцеларисте Апел. Суда, I. Одјел.)

Г.Г. Илја Момировић, Членъ Апел. Суда II.
Одјел. Капетанъ и Кавалеръ. Генерал- ћ. Филиповић.
 Членъ Апел. Суд. I. Од. Кавалеръ. Матија
 Матић, Столонач. I. Од. Ап. С. Андреја Стамен-
 ковић, Столонач. II. Од. Ап. С. Ђорђе I. Брада-
 ревић, Подпоруч. Проток. Никола Ж. Райковић,
 Проток. II. Од. Панта Д. Поповић, Архив. и
 Регистр. Ивко Мишић, Експедиторъ I. Одјел. Ми-
 лош Ранковић, Канцелис. I. Од. Яковъ Атанац-
 ковић, Канц. II. Од. Димитрије Јанчијевић, Млађ.
 Писаръ Суда Окр. Беогр. Максимъ Стефановић,
 Практик. Суда Окр. Беогр. Петаръ Миљидраговић,
 Бандистъ. Илја Петковић, Штабс-Трубачъ Ка-
 валерје. Ђорђе Ристић, Бандистъ. Станко Огња-
 новић, Стар. Поднаред. I. Рот. I, Бат. 16. кн.

*(Послани одъ Г. Светолика Безкосића или
 Ђелешевића, Практ. Суда Вар. Београда.)*

Г.Г. Венјаминъ Розмировић, Предсјед. Суда
Вар. Кавалеръ, З. кн. Јованъ Димитријевић, Членъ
 Суд. Вар. Теодоръ Петровић, Членъ и Кассехра-
 нителъ Суд. Вар. Светозаръ Д. Давидовић, Секре-
 таръ С. В. Јованъ Топалпавловић, Рачуноводитель
 С. В. 2. кн. Миланъ Антоновић, Подпоруч. Сте-
 ванъ Радичић, Писаръ. Коста Дудић, Практик.
 Лазаръ Димитријевић, Практ. Милета Ђусић, Практ.
 Г.Г. Стеванъ Јовановић, Предсједателъ Суд. Окр.
 Беогр. Кавалеръ. 2. кн. Симеонъ Протић, Членъ
 С. Окр. Б. 2. кн. Стеванъ Филиповић, Чл. С.
 Окр. Б. Никола Тасић, Секретаръ С. Окр. Беогр.
 Миланъ Лукић и Алекса Џимић, Писаре С. Окр.

Б. Стојдинъ Филиповићъ, Прак. С. О. Б. Тодоръ
Милосављевићъ, Абаџија. 23. кн.

(Послани одъ Г. Ђорђа П. Ирића, Практик.
Нагалнигества Окр. Београдскогъ.)

Г.Г. Лазаръ Любниковићъ, Парохъ Белянскій.
Јованъ Теодоровићъ, Парохъ Венчанскій. Пантелеј
Грунъ, Началникъ Среза Турійскогъ. Живонинъ П.
Ранковићъ, Писаръ Среза Турійск. Степанъ Пе-
тровићъ, Кметъ изъ Белѣна. Ђорђе Аћимовићъ, ме-
анџија изъ Сремчице. Матија Аранђеловићъ, меавџија
Белянскій. Сотиръ К. Поповићъ, абаџија у Белѣни.
Јованъ Јовановићъ, терзија изъ Белѣна. Міаило М.
Катаћъ, изъ Рогаче. 10. кн.

(Послани одъ Г. Порутика и Ађутанта II. Ба-
талиона Радосава Поповића.)

Г.Г. Јованъ Лукачевићъ, Мајоръ, Кавалеръ,
Командиръ I. Батал. Риста Теодоровићъ, Мајоръ,
Кавалеръ, Командиръ II. Бат. Сима Нешићъ, Ка-
петанъ, Ађутантъ Књажескій, Кавалеръ. Коста Ан-
тоновићъ, Штабс-Капетанъ, Команд. I. Рот. I. Бат.
Јовица Стойчевићъ, Штабс-Капетанъ, Команд. III.
Рот. I. Бат. Милош Марковићъ, Штабс-Капет. Ко-
мандиръ III. Рот. II. Бат. Милосавъ I. Милоса-
вљевићъ, Штабс-Капет. Команд. II. Рот. I. Батал.
Милош Ристићъ, Штабс-Капет. Команд. IV Рот.
II. Бат. Антоније Нешићъ, Поручикъ Конјаничкогъ
Ескадрова. Милош Міоковићъ, Поруч. и Ађутан.
I. Бат. Дина Протићъ, Поруч. III. Рот. I. Батал.
Міаило Савићъ, Поруч. II. Рот. I. Бат. Радосавъ
Поповићъ, Поруч. и Ађутантъ II. Бат. Петаръ Ра-
вићъ, Поруч. IV Рот. II. Бат. Светозаръ М. Нена-

(Послани одъ Г. Михаила Н. Аголића, Поднаредника и Писара I. Баталиона.)

Г.Г. Арсеніј Яковљевић, Наредникъ I. Рот. I. Бат. Михаилъ Јаковић, Наред. II. Рот. I. Б. Милошъ Катић, Наред. III. Р. I. Б. Петаръ Вельковић, Наред. IV. Р. I. Бат. Димитриј Ц. Јаковић, Поднаред. и Писаръ IV. Р. I. Бат. З. књаге. Панта Новаковић, Поднар. и Писаръ II. Бат. Јованъ Живковић, Наредникъ II. Р. II. Бат. Миланъ Давидовић, Наред. Конјанич, Ескадр. 10. кн.

(Послани одъ Г. Јована Ђ. Јевтимијевића, Пост-Официра Београдскогъ.)

Г.Г. Аксентіј Марковић, Књиговодитель Управителства Пошт. Антоніј Радовановић, Пост-Майсторъ. Јованъ Ђ. Јевтимијевић, Пост-Официръ З. кн. Јованъ Т. Бабић, Протокол. Управ. Пош. Димитриј Бранковић, Писаръ. Миланъ Јовановић, Пост-Експедиторъ. 8. кн.

(Послани изъ Читалишта Београдскогъ.)

Г.Г. Иліја Захаріјевић, Проф. и Директоръ Гимназије. Лука Павловић, Ђорђе Ђорђевић, Владиславъ Поповић и Савва Ганновић, Професори у Гимназији. Џевтко Рајовић. Я. Куманудій, Правителство. Банкеръ, 2. кн. Павле Илић, Правител. Апотекаръ. Димитриј Томић, Столовачад. Попеч. Финансіје. Грујца Ивановић, II. Рачуониспит. Финансіје. Јованъ Илић Прак. у Попеч. Фин. Константинъ С. Анђелковић, Прак. Поп. Фин. за брата Петра. Сава Христић, Архиваръ Књаж. Канцел. Ђорђе Нянчић, Регистратор. Књаж. Кан. Јованъ Сви. Марковић, Канцел. Главне Контроле, Влада-

димиръ М. Богдановићъ, Ј. Писаръ Варош. Суда.
 М. Б. Јовановићъ, Найстарів Писаръ Окр. Суда Бе-
 оградскогъ. Спасоб И. Чворићъ, Практ. Управ. Ва-
 роши Беогр. Константињ Ђорђевићъ, Послено-тр-
 говачкогъ Училиш. Учителъ. Алекса Поповићъ,
 Учителъ Нормалне школе. Атанасіј Ђорђићъ Учи-
 тель. Ђорђе Аранитскій, Спомоћникъ Учред. Ч. С. Л.
 Никола С. Ђурковићъ, Управитель Србскогъ Позо-
 риштвогъ Дружства. Димитриј П. Милойковићъ,
 Клирикъ II. год. Иліја Јовановићъ, и Панта П. Те-
 одоровићъ, Слушт. I. год. Богословіе. Андріја Пе-
 тровићъ, Слуг. II. год. Права. Димитриј А. Димит-
 ријевићъ и Ђорђе Мишковићъ, Слушательи. I. год.
 Права. Милошъ П. Поповићъ, Слуш. Правос. На-
 ука. Марко Томићъ, Слуш. I. год. Философіе. Гђа
 Екатерина Вукайловићъ. Евтиміј Угринчићъ, за си-
 нове: Драголюба и Захарію 2. кн. Коста Д. Сре-
 теновићъ, за нећака Димитрија Ђ. Миловановића. Те-
 одоръ Сретновићъ. Манојло Стефановићъ, трговацъ,
 за Сынове 2. кн. Никола Пейновићъ, трг. Браћа
 Андреевићи, трговцы. Димитриј М. Ненадовићъ, трг.
 Вучко Антићъ, трг. за сынове: Стојана и Марка. Ни-
 кола С. Шоповићъ, трг. за сына Константина. Ди-
 митриј Стефановићъ, тргов. Јованъ К. Поповићъ,
 трг. Милошъ Стојановићъ, трг. Јованъ Т. Марко-
 вићъ, трг. Константињ Н. Офчаръ, трг. Станко
 Радоевићъ, трг. Јованъ Мостићъ, трг. за супругу
 свою Марију. Петаръ Исаиловићъ, Лончаръ, за су-
 пругу Ану. Ђорђе С. Чоковићъ, трг. Антоніје Ми-
 лошевићъ, магазација. Ђорђе А. Савићъ, трг. Ди-
 митриј Ђ. Главинићъ, трг. Јованъ Кујунџићъ, терзија,
 за сынове: Јелесіја и Јанићіја, 2. кн. Петаръ Лазаре-
 вићъ, крчмаръ. Коста Крстевићъ. 60. кн.

(Послани одъ Г. Василіја Петровића, I. год.
Слуш. Права.)

Г.Г. Дръ Янко Шафарикъ, овогод. Ректоръ и Профес. Физике З. кн. Константинъ Бранковићъ, Профес. Философіје. Ігњатъ Станчишировићъ, Профес. Штатистике. Ениліянъ Ѓосимовићъ, Профес. Математике. Исидоръ Стојановићъ, Профес. Обште Историје. Максимъ Симоновићъ, Профес. Грађ. Законика. Сергіј Николићъ, Профес. Природ. Права и Поступ. Суд.

Г.Г. Алекса Младеновићъ, Новакъ Ђремићъ, Константинъ М. Драгутиновићъ, и Алекса Н. Солунићъ, Слуш. II. год. Права.— Вељко И. Радонићъ, Јивко К. Јовановићъ, Тома Џицар-Јанковићъ, Стеванъ Лонгиновићъ и Міаило Дамјановићъ, Слушат. I. год. Права. — Миланъ Петронијевићъ, Петаръ Протићъ, Арсениј Стефановићъ, Крста Марковићъ, Міаило Желесковићъ и М. Јанковићъ, Влашчанићъ, Слуш. II. год. Мудрословіја. — Михаилъ Николићъ, Јованъ Стојдиновићъ, Радонца П. Шарчевићъ, Вељмиръ Стефановићъ и Тодоръ М. Боговићъ, Слуш. I. год. Мудрос. — Коста Спасовићъ, Никола Јовановићъ и Миланъ Милејковићъ, Слушат. Инцинир. школе. — Г.Г. Пантелејмонъ Иванковићъ, Парохъ Сибничкій. Жаралашпів Томићъ, Учитель у Иланџији. Яковъ Крчединацъ, за књеръ Софију. 2. книге.

36. ип.

(Послани одъ Г. Ђорђа Д. Николића, Подпоручника и Рачуновод. Попев. Внујтр. Ђела.)

ГГ. Јованъ Неволе, Главнији Правит. Инцинир. Ђорђе Д. Николићъ, Подпоручникъ и Рачуновод. Попев.

ччителства Внутр. Дѣла, за сына Любомира в кћеръ Александру. Вида Коци, Августинъ Церманъ, Августъ Лавге, Винценцъ Кенћерскій, Инуинири. Миланъ Стойчевићъ, Поцерацъ, Практик. Попеч. Внутр. Дѣла. Андрія Стевановићъ, Никола Марковићъ, Младанъ Миловановићъ и Јованъ Ристићъ, Патомцы Извинирске школе.

11. кв.

(Послани одъ некогъ Родолюбца.)

Г.Г. Јаниће Петровићъ, Димитрије Петровићъ, Коста Петровићъ и Ђвтије Аврајовићъ, Камараши. Гђа Макрена М. Стефановића, за кћерь Милеву. 2. кв. Светозаръ М. Стефановићъ и Георгіј Миланковићъ, трговачке калфе. Григориј Крнайскій Словослагатель. Павле Јовановићъ, чазмаръ. 10. кв.

(Послани одъ Г. Димитрија Миланковића, Најстаријегъ Писара Управ. Вароши Београд.)

Г.Г. Ђорђе Панићъ, Членъ Управ. Вар. Беогр. Кастица Џеновићъ, Членъ Упр. Вар. Беогр. Василіј Топлицкій Чл. Упр. В. Беогр. Мойсило Богдановичъ, Подпоруч. Писаръ У. В. Б. Аксентије Ђорђевићъ, Алекса Миленовићъ и Никола Василевићъ, Практиканти Упр. В. Б. — Гђе: Рахила Томићъ. Каћарина Миланковићъ. Г.Г. Данило Петровићъ, Асталдіја кодъ Г. Мајора Мише. Петаръ Николићъ, Ђурчињскій калфа.

11. кв.

(Послани одъ Г. Новице Лазаревића, Сроћакона и Учителя Беогр.)

Г.Г. Иліја Новаковићъ, Штабс-Свештеникъ за себе и сыновца Михаила ученика 2. кв. Јаково

Давидовићъ, Полковникъ и найстарів Ађутантъ Княжескій. Радосавъ Јовановићъ тргов. и любитель кн. Глиша Вуловићъ, Бакалъ Теразинскій. — Ученицы школе Теразійске: Василів Ф. Райковићъ, Димитрів Павловићъ, Јованъ И. Ђорђевићъ и Стефанъ Ђокићъ, Учен. III. разреда. — Јованъ С. Гинићъ, Михаилъ Димитріевићъ, Настасъ Глишићъ и Димитрів Огњановићъ, Учен. II. разреда. — Любомиръ Симићъ, Петаръ Живковићъ, Димитрів П. Крстићъ, Коста и Благоје Стойковићи, Петаръ Ранковићъ, Живко Томићъ, Димитрів и Сретенъ Милошевићи, Панта Маріјановићъ и Михаилъ Пауновићъ, Учен. I. разр. Анка Ђ. Грунића, ученица I. разреда.

23. кн.

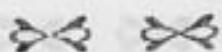
(Послани одъ Г. Георгіја Киридеса, Учителя Грчке школе.)

Г.Г. Константинъ Стеріядесь, Учитель Беогр. Лангастрическое Грчке школе. Константинъ Агорасъ, Секретаръ Правител. Банкера. Георгів П. Карфа, Мирко Маринковићъ, род. изъ Градишта. Константинъ Н. Котула и Михаилъ Христидесь, Трговцы. Ламбра Поповићъ, тргов. Калфа. Петаръ Гуруновићъ, Матеріалистъ. Митаръ Обрадовићъ, Јованъ Попа-Димитріевићъ, Савва Јосифовићъ, Васа Голубовићъ, Милошъ Стоићъ и Јованъ Мартићъ, магазације. Георгів Н. Чохари, Иліја Ж. Стаменковићъ и Михаилъ Димитріевићъ, Ученицы Грч. шк. Димитрів Томићъ, Стефанъ Карапешићъ и Ђорђемъ Мичићъ, Ученицы разны школа.

20. кн.

(Послани одъ Г. Иліје Прежића, Камар. Беогр.)

Г.Г. Стеріја М. Јука, Камараши Кусачкиј. Васе Стойковићъ, Кассаръ Камараши. Кусачке. Никола М. Јука, ученикъ. Ђока Тодоровићъ,

тргов. Милановачкій. Чика Михалані, за Сыновицу
Даницу. Руфча Мартиновићъ, Камар. Смедеревскій.
Браћа Рекалнѣи, изъ Шабца за сына ученика Ми-
лоша, и кћеръ ученицу Драгиню. 2. кн. Яковъ Ран-
ковићъ, тргов. Шабачкій. Лео Врелјанацъ, изъ села
Міокуса. Ђорђе С. Пржићъ, Практик. Суда Него-
тињскогъ. Иліја Пржићъ, Камар Беогр. 2. кн. 13. кн.

(Послани изъ Правительствене Типографіє).

Г.Г. Петаръ Карамарковићъ, Георгіј Л. Став-
ићъ, Јованъ Вуковићъ, Димитриј Петровићъ, Сло-
вослаг. — Јованъ Симићъ, Георгиј Стефановићъ,
Коста Јаковићъ, Димитриј Н. Ђорђевићъ, Печатат.

8. кнъ.

(Послани одъ Г. Ђорђа М. Јерсеновца, кро-
њакогъ калфа.)

Г.Г. Јосифъ Ребрићъ, Докторъ Медицине. Де-
спотъ Стефановићъ, тргов. Миливой Ненадовићъ, мо-
лдеръ. Манојло Јосићъ, Ашикъ. Јованъ Стојановићъ,
магазаџија. Алекса Вукадиновићъ. Стефанъ Јокићъ
тргов. марв. изъ Тополе. Јованъ Ристићъ, дуванџија.
Петаръ Весићъ, тргов. изъ Уба. Стефанъ М. Лазаревићъ,
книговезацъ 5. кн. Лазаръ П. Јовановићъ,
каџа книговезачк. 15. кн.

(Послани одъ Г. Димитрија Посника, Живо-
писца.)

Г.Г. Андрей Поповићъ, Розоліје фрабрикантъ,
за сына Јована. Коста Радићъ, кројачъ. Ђорђе До-

кићь, Лебцеадеръ, за сына Лазара. Ѓвта Ѓорђевићъ, терзіј, за кћерь Юліјану. Благов Веляновићъ, тргов. Стефанъ Радивоевићъ, тишлеръ. Јованъ Акимовићъ, Брука, каменорезацъ.

7. кв.

(Послани одъ Г. Јанка Игњатовића, кафеціј.)

Г.Г. Коста Мркобрада, крчмаръ. Гчна Миљева Вукомановића. Милованъ С. Айдуковићъ. Миленко Џуквићъ, Адвокатъ. Риста Џампаћъ, папуџіја. Јаја Младеновићъ, Слушат. IV. год. Богос. Милошъ Ристићъ, Настойникъ Прав. мензулане. Любомиръ Вранјалићъ, ученикъ III. послен. тргов. школе. Милошъ Марковићъ, Булюбаша, за сынове: Јована и Лазу. Радованъ Аврамовићъ, кодъ Г. Иліја Гарашанина служитељ. Иванъ Андрићъ, Слабоженекъ, Русъ. Јованъ Стојловићъ, крчмаръ. Иліја Јовановићъ, ћурчіј, за сына Косту. Михаилъ Џвијаніћъ, пушкарск. калфа. Стефанъ Костићъ, быв. Учителъ Ново-Пазар. за сына Светозара. Димитріј Шарчевићъ род. изъ Н. Пазар. Петаръ Пашайлићъ, при Полеч. Иностр. Дѣла, служитељ. Јованъ Штирнеръ, палидрвца Фабрикантъ. Јованъ Стефановићъ, дувачіја. Петаръ Стефановићъ, за сына Јована. Јавко Игњатовићъ, кафеціј и люб. книга. 21. кв.

(Послани одъ Г. Якова Ђ. Протића, I. год.
Клирика Богосл.)

Г.Г. Клирицы I. год. Богосл. Аћимъ М. Димитріјевићъ. Пантелејмонъ Поповићъ, Дринянинъ. Миленко Рашићъ, за сыновца Ранка. Матей Павловићъ, за сыновца Радомира. Аксентіј Поповићъ, за брата Филиппа. Никола Поповићъ, изъ Иванице. Никола Поповаћъ, млађіј. Лазаръ Пантелејњъ,

за брата Стевана. Несторъ I. Живчевићъ, за брата Тодора. Вуица А. Јоксимовићъ, за стрица Радонцу. Стефанъ Пантелејићъ, за ћерку свою Миленијо. Стефанъ, Михаиловићъ, изъ Вранења. Радованъ Милосављевићъ, за брата Новака. Ефремъ Тошвићъ. Ефремъ Томићъ. Јаковъ Д. Протићъ за синовца Дамјана.

16. кв.

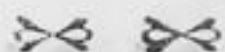
(Послани одъ Столна Божковића, ученика
Поезије.)

Г.Г. Лазаръ Н. Герасимовићъ и Константиње Поповићъ, за брата Мијаутвна, Клирицы II. год. Богословије. Коста Поповићъ, Клир. I. год. Ђ. Коста П. Марковићъ, Практик. Попеч. Внут. Дѣла. Никифоръ Јовановићъ, Слуш. Поезије. Јованъ Новаковићъ и Стефанъ Кнежевићъ, Слуш. Краснорѣч. Маханљ Николићъ, уч. IV. и Тома Стефановићъ, уч. III. Грам. кл. Миланъ Д. Стефановићъ, абаџадфа.

10. кв.

(Послани одъ Младена Симића, учен. IV.
Грам. клас.)

Арсеніј Ристићъ, Јосифъ Миловановићъ, Міјатъ Човићъ, Стоянъ Павловићъ, за бр. Живојна. Василіј Јовановићъ, Ђорђе Исаковићъ, Светославъ Васоевићъ, род. изъ Москве. Григориј Златковићъ, Миланъ Пантићъ, Ђорђе Булићъ, за сес. Паулину. Ученици IV. Гр. Кл. — Арсеніј Јосимовићъ, Ђорђе Богдановићъ, и Александеръ Томићъ, за брата Михаила, ученици I. раз. трг. шк. — Никола Вујатовићъ, Писаръ, и Коста Трайковићъ, служ. Г. Мајора Ман-

ше Атан. Гђа Авђеліја Станћа, любит. кн. Светозаръ Миленковићъ и Петаръ Банковићъ, калфе лончар. Ђорђе Міавловићъ, кал. магазац. Миланъ Крстнићъ, служ. Гимназ. 20. кн.

(Послани одъ Милоша Марковића, ученика Реторике.)

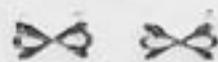
Г.Г. Вићентіј Димитріевићъ, учен. II. трг. шк. Матія Маринковићъ, учен. Повзів. Любомиръ Апостоловићъ, Тома Mrџанловићъ, Милошъ Михаиловићъ, Милованъ Вуличевићъ, Радисавъ Христићъ и Јованъ Новаковићъ, ученици Реторике. Милошъ Е. Теодоровићъ, учен. IV. Грам. кл. Стоянъ Трайковићъ, бакалнъ. 10. кн.

(Послани одъ Димитрија Величковића, ученика Реторике.)

Г.Г. Риста Величковићъ, за сына Сретења. Ђорђе И. Ђурђевићъ. Павле Т. Башкаљићъ и Милошъ Трифуновићъ, Беог. трговцы. Браћа Берићи, тргов. и Експед. изъ Костайнице, 2. кн. Тома Ат. Поповићъ, Гаврилъ Здравковићъ, Никола Свилокосићъ, Петаръ Антоніевићъ и Михаилъ Петровићъ, трговач. калфе. 11. кн.

(Послани одъ Димитрија К. Стојановића, учен. III. Гим. Клас.)

Г.Г. Петаръ Обрадовићъ, Адвокатъ. Стойко Димитріевићъ, Проток. Попеч. Финан. Миросавъ Јовановићъ, Канц, П. Ф. Петаръ Милошевићъ и Алекса Давидовићъ, Практик. Поп. Финан. Чест. Димитриј Јовановићъ. — Јоца Николићъ, за супругу Персиду. Јовавъ Станковићъ, Јованъ Раствићъ, Бла-

гов Шаргићъ, Димитріј Стасвићъ, Петаръ Т. Настићъ, Живко Николићъ, Коларацъ, и Атанасіј Янковићъ, трговцы. Марко Вучићевићъ, терзија. Гђа Катарина Х. Брзаковићъ. Гчне. Маріја К. Стојановића и Даница Х. Томића, любит. књига. Г.Г. Коста Матићъ и Лазаръ Губеревацъ, тргов. калфе.

20. кн.

(Послани одъ Милойка Јовановића, учен. III.
Грам. Клас.)

Г.Г. Атанасіј Живковићъ, Антоніј С. Кожушковићъ, Живко Николићъ, Коста Селаковићъ, Коста Лазаревићъ, Михаилъ Аранђеловићъ, Стојанъ Марковићъ, Симеонъ Милосављевићъ, Миливој Димитріјевићъ и Димитріј Бошковићъ, ученици III. Гр. Кл. Атанасіј Ристићъ. уч. III. тр. школ. Милошъ Стојановићъ, уч. I. тр. школ.

12. кн.

(Послани одъ Теофила Н. Спасовића, учен.
II. Гим. Клас.)

Гђе. Софіја Петровића, за сына Јована. Ћлена К. Димитріјевића. Катарина Томића. Христине Панића, придв. Кнаж. Г.Г. Младенъ Ђ. Ненадовићъ, учен. Цар. у Галати Сараю у Цариграду. Сима Ђ. Ненадовићъ, Петаръ Топаловићъ, Светозаръ Поповићъ и Михаилъ Радивојевићъ, ученици. Миланъ Мишковићъ, за брата Младина. Велько С. Живковићъ. Иванъ Ђ. Богдановићъ. Ђорђе К. Ђорђевићъ. Ефремъ Вельковићъ. Михаилъ Јевстатијевићъ, Бугар. изъ Рушчука. Спиридонъ Нешићъ, за брат. Михаила, и Ђорђе Николићъ, за брат. Петра, учен. II. Гим. кл. — Никола Марковићъ, магазација. Никола Стојановићъ, Бакалинъ, за сыновца Јована. Павле Андреевићъ, Асталија Кнаж. Стефанъ Пернићићъ, чибукија Г. Илје Гараши.

21. кн.

(Послани одъ Димитрија Јовановића, стареши,
учен. I. Грам. Клас.)

Гчна. Наталија Петровић, Учителька женск.
школе. Г.Г. Павле Г. Вуковић, тргов. Міявло
Здравковић, лончар. Теокар Јаковић, р. изъ
Ниша, тргов. калфа. Никола Андреевић, учен. III.
тргов. шк. Милан Џ. Лазаревић, за сест. Дра-
ганију. Јосиф М. Поповић, Петар С. Ђорђевић,
Филип Николић, Стефан Џалић в Димитриј К.
Наумовић, ученицы. II. Гим. кл. Танасије Иљић,
Алекса Николић, за брата Милана. Коста С. Па-
унковић, за сестру Лепосаву. Василе Н. Ко-
стић, за сес. Сару. Светозар Јомић, Димитриј
Св. Ђорђевић, Стефан Јаковић, Јован Милоса-
влјевић, Ђорђе М. Радовановић, Милосав Петро-
вић, Јован Јанић, Стојан Миличевић, Василе
Поповић, Младен Павловић, Живан Радовано-
ваћ, млађи. Милосав Радосављевић, Маринко
О. Митровић, Пантелеја Матић, Алекса Петро-
вић, Димитриј Нешић, Лыбомир Н. Стојановић
и Константин Михаиловић, ученици I. Грам. клас.

33. кн.

(Послани одъ Матеа Поповића, учен. I. Раз.
трг. школе.)

Г.Г. Никола Маринковић, и Наун Јовано-
вић. трговцы. Вита Јаковић, кројач. Тома Те-
шић, туфекџија. Аранђел, меанд. за сына Милана.
Алекса Михаиловић, абаџија. Петар Міовић в
Ђорђе Борисављевић, служитељи. Марко Милоса-
влјевић, Јанко Николић, Димитриј Стаменковић,
Ђорђе Стефановић, Прока Миловановић и Живко
Димитријевић, абаџ. калфе. Вучко Радовић и Нас-

тасъ Танасковићъ, ковач. калфе. Тодоръ Путникъ,
чизмар. калф. за себе и брат. Гаврила зидара 2. кн.
Андріја Степановићъ, казанџ. кал. Данило Петро-
вићъ за сестрића Марка. Спасој Илићъ, пандуръ,
за сестр. Стефана. Димитріје Теодоровићъ, уч. IV.
Раз. Ос. шк. Андріја Ј. Любисављевићъ, за синов.
Матеју. Владимира Тадићъ, Стефанъ Петровићъ и
Милошъ Станисављевићъ, ученици I. Раз. трг. шк.
Димитріје Павловићъ, земичкаръ. — Гђе: Драгиња
Стојановића, за сестру Рахилу ученицу. Миљаца
Штеријевића, за сына Јоцу. Ружа Маркова, за сы-
на Вучка. 30. кн.

(Послани одъ Стевана Јовановића, учен. Прав.
Типографије.)

Гђа Милка Стефановића. Г.Г. Огњанъ Ј. Рай-
чевићъ, тргов. Божидаръ Марковићъ, Учен. Прав.
Литографије. Стефанъ Здравковићъ, Петаръ М. Мар-
ковићъ, Јосифъ П. Димитријевићъ, Стојадинъ П. Ка-
тићъ, Живанъ С. Стојановићъ, Милосавъ М. Протићъ
и Јевтимије Ђорђевићъ, ученици I. кл. — Јованъ
Здравковићъ и Андріја Богдановићъ, послужитељи
Ђумрука Беогр. Павле Марковићъ послужитељ
Главног. Фон. школс. 13. кн.

(Послани одъ Милана Сретеновића, ученника
Прав. Типографије.)

Г.Г. Илја Петровићъ, Стублинацъ изъ Пале-
жа. Јованъ Миловановићъ, терзија. Стјепанъ Ивано-
вићъ, терз. калфа. Танасије Динићъ, шлосеръ. Ми-
хailъ Дамјановићъ, за брата Любомира. Милошъ
Ђушаковићъ, магаз. калф. Благове Симићъ, учен.
III. Грам. класе. 7. кн.

АЛЕКСИНАЦЪ.

(Послани одъ Г. Тасе Петровића, Практиканта Нагалниг. Окр. Алексинацкогъ.)

Г.Г. Марко Дабићъ, Началникъ Окр. Алекс. Подполковникъ, Кавалеръ, за сына Милана. Јованъ Протићъ, Штабс-Капетанъ, Помоћн. Нач. Окр. Ал. Јованъ Мостићъ, Подпоручикъ, Казначей Н. О. А. Милошъ М. Здравковићъ, Практик. Н. О. А. Настасъ Димитријевићъ, Прак. Н. О. А. за кћерн: Геновеву и Елену. — Петаръ Вуличевићъ, Предсједат. Суда О. А. Мајоръ, Кавалеръ. Обрадъ Човићъ, Членъ С. О. А. Капетанъ. Сима В. Атанасијевићъ, Секрет. С. О. А. Спасов Н. Стефановићъ, Ј. Писаръ С. О. А. Сретенъ М. Мутаповићъ, II. Писар. С. О. А. за сына Стефана. Здравко Д. Јовановићъ, Прак. С. О. А. за сына Димитрија. Мирославъ Р. Теодоровићъ, Амбарџа Кар. Ал. за кћерь Елизавету. Ђорђе Јевтимијевићъ, Секретаръ, Ђумр. Ал. Милошъ Милетићъ, Прак. Ђумр. Ал. Мата Петровићъ, тргов. Никола Б. Јовановићъ, Писаръ, Примир. Суда Ал. за супругу Насту. Коста В. Алексићъ, Прак. Нач. О. Ал. Илја Стојановићъ, тргов. Алекса Бошковићъ Стар. Учитель Нор. шк. Емануилъ Каначкий, млађ. Учитель Нор. школе.

20. кн.

(Послани одг Г. Манойла Пиперина, Поштара Алексинацкогъ.)

Г.Г. Пахомиј Младеновићъ, Намѣст. Мон. Св. Романа. Панте ћејмонъ Недельковићъ, Ѓромонахъ

**Св. Ром. Епнтропъ Светогорскій. Василіе Костићъ,
Игуманъ Мон. Суводола. Кирилъ Стојновићъ, На-
мѣстникъ М. Сувод. Партеніе Николаевићъ, Єроми.
М. Сувод. Здравко Недельковићъ, Парохъ Дугополь-
скій. — Василіе Теодоровићъ, Дръ Мед. и Дирек-
торъ Кар. Ал. Ђорђе Ц. Јаковићъ, Штабс-Капет.
Начал. Срез. А. Ражаньскогъ. Стефанъ Јовичићъ,
Ђумрукц. Алекс. Ђорђе Вучковићъ, I. Осмотр. Карав.
Ал. Димитріе Стефановићъ, II. Осмотрит. Кар. Ал.
Илія Стойчевићъ, Писаръ Начал. О. Ал. Алекса
Димитровићъ, Практ. Кар. Ал. Манойло Пиперинъ,
Поштаръ Ал. Тодоръ Христодуловићъ, Констан-
тинъ А. Никаруша, за сына Димитрія. Димитріе
Тифоксилъ и Настасъ М. Шпарталь, Коммессіонерн.
Михаилъ Антоніевићъ, Писарь Комес. Райко Ми-
ленковићъ, Амбарц. Кар. Ал. Панта Стојновићъ,
Латовъ Кар. Ал. Ђорђе Трифуновићъ, Настойникъ
Поште Баньске. Анта Поповићъ, Предс. Прим. Су-
да Бань. Миливое Миленковићъ, тргов. у Бан. Миль-
ко Милойковићъ, ћурчія у Бан. Миша Милойковићъ
и Тодоръ Манойловићъ, трговцы. Јванко Иљићъ,
Ликерція. Ђорђе Динићъ, Терзибаша. Міяило Жив-
ковићъ, Берберинъ.**

30. кн.

(Послани одъ Г. Васе Стојновића, Гвардіана
Карантине Алексинацкогъ.)

Г.Г. Милошъ І. Виданћъ, Амбарц. Кар. Ал.
Стоянъ Манойловићъ, бесплат. Практ. Кар. Васа
Стојновићъ и Павле М. Хаџићъ, Гвардіаны Карав.
Илія Петровићъ, Болтація. Григоріе Јовановићъ, Ба-
каличъ. Гаврилъ Петровићъ, Дућанц. и Терзія.

▷▷

Милойко Живковићъ, Берберинъ. Димитріј Спасићъ, тргов. Комараш. Танасіј Ђорђевићъ, Терзија. Јованъ Димитріјевићъ, Ђурчіја. Вуле Костићъ сарачъ

12. кн.

БАЊА.

(Послани одъ Г. Давіда Марковића, Учителя.)

Г.Г. Здравко Недељковићъ, Парохъ, за сына
Матію. Живко Нешићъ, Парохъ, за сына Василія.
Никола Јоцићъ, за сына Лазара. Павелъ Јоцићъ,
за сын. Стаменка. Риста Ђорђевићъ, за с. Јованчу.
Марко Поповићъ, за сына Јована. Живадинъ Не-
дельковићъ, за с. Стояна. Лука Радосвићъ, за с.
Стояна. Јованъ Димитріјевићъ, за с. Стояна. Ви-
дой Јовановићъ, за с. Николчу. Давидъ Марко-
вићъ, за нећак. Любомира. Јова Бошковићъ, за кћ.
Марію.

12. кн.

БАЧИНА.

(Послани одъ Г. Јована Поповића, Пароха
Багинскогъ.)

Г.Г. Јованъ Поповићъ, Пар. Бачин. Мило-
савъ Поповићъ, Учитель Бач. Коста Михаиловићъ,
Јоксимъ Ристићъ, Арсеніј и Милорадъ Живковићъ,
Гавриљ Миладиновићъ, Тимотей Павловићъ, Радо-
савъ Петровићъ, Лука Весићъ и Гавриљ Јанковићъ,
ученицы. Јаниће Гимнровићъ, пандуръ Срез. Тех-
ничкогъ.

11. кн.

БАЋЕВАЦЪ.

(Послани одъ Г. Иліје Влайковића, Намѣст. и
Пароха Баћев.)

Г.Г. Иліја Влайковићъ, Намѣст. и Пар. Баћ.
З. кн. Андріја Симеоновићъ, Парохъ Барошевачкій. И-

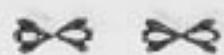
ліа Димитрієвићъ, Пар. Лесковачкій 2. кн. Теодоръ Поповићъ, Пар. Враньскій. Панта Иванковићъ, Пар. Сибничкій. Неделько Јовановићъ, у Лесковцу. Сима Петровићъ, Коста Петровићъ и Радованъ Бранковићъ, Ученицы III. раз. школе Баћ. 12. кн.

БРУСНИЦА.

(Послані одъ Г. Проке А. Пауновића, Писара Наг. Окр. Рудничкогъ-)

Г.Г. Милія Илићъ, Началникъ Окр. Руднич. Мајоръ, Кавалеръ, за сына Атанасія и сыновца Мишила. 2. кн. Неша Стефановићъ, Помоћникъ Нач. О. Р. Капетанъ. Прокопіј А. Пауновићъ, Писаръ Н. О. Р. за вјеру Милеву. Благос С. Николићъ, Практ. Н. О. Р. Живко Миличовићъ, Иванъ Радовановићъ и Велисавъ Миковићъ, безплатежни Практ. Нач. О. Р. Милія Петровићъ, Булюбаша Нач. О. Р. — Сима Максимовићъ I. Писаръ Суда Ок. Руд. Иліја М. Міјалковићъ, II. Писар. С. О. Р. за себе и брата Любомира 2. кн. Димитріј Лазаревићъ, Миле М. Ђиласовићъ и Стефанъ Смићъ, Практиканти Суд. Петаръ Недельковићъ, безплат. Практ. Димитріј Јовановићъ, Пандуръ, за сына Александра ученика. — Яковъ Миличовићъ, Учитель школ. Блазавске, за сына Павла. Радованъ Шевићъ, Евремъ Гужвићъ, Міјило Ролићъ, Милос Шевићъ, Милованъ Ђурулићъ, Павле Сарићъ, Алимпіј Исаковићъ, Василіј Лукићъ, Јованъ Бања, Јованъ Павловићъ и Максимъ Вересићъ ученицы. III. Разр. — Димитріј Влања, Радов Цветковићъ, Јавић Ристићъ, Евремъ Раићъ, Василіј Ђокићъ и Новакъ Алексићъ, ученицы II. Разр. — Пернша Вулетићъ, Стеванъ Ђорђевићъ и Миливой Живановићъ, ученицы I. Разреда.

39. кн.

ВАЛЪВО.

(Послани одъ Г. Петра Саића, Проте Валѣвс.)

Г.Г. Петаръ Саићъ, Прота Валѣвскій и Членъ Конс. Шабач. Никола Марковићъ, Капелањъ Валѣвскій. Спасов Поповићъ и Јованъ Поповићъ, Пароси Осечанскій. Бранко Луквићъ, Пар. Миличанскій. Никола Протићъ и Матеа Живковићъ, Пароси Буковичкій. Иліја Поповићъ, Пар. Причевачкій. Неделько Ранисављвићъ, Пар. Аранђелскій. Никола Давидовићъ, Пар. Пустыњскій. Павелъ Иљићъ, Парохъ Јованскій. Михаилъ Поповићъ, Пар. Вртнгловскій. Викентіј Ковачевићъ, Пар. Наунскій. Јованъ Поповићъ, Пар. Рибничкій. Радованъ Јанићевићъ, Парохъ Славковачкій. Андрей Поповићъ, Парохъ Крчиарскій. Висиліј Молеровићъ, Пар. Цветановачкій. Василіј, супруга Михаила Пароха Петничкогъ.

18. кн.

(Послани одъ Г. Александра Бановића Учителя III. и IV. Раз. Осн. школа Валѣвски.)

Г.Г. Григориј Илићъ, Настоятель Монаст. Боговађе. Јованъ Миловановићъ, Началникъ, Окр. Валѣвскогъ, Мајоръ. Маринко Радовановићъ, Предсѣдатель Суда Ок. В. Риста Петровићъ, Казначай Ок. В. Јованъ Николићъ, Секретарь Суд. Окр. В. Јованъ Машићъ, Дръ Медиц. и Хирург. Физикусъ О. Вал. Петаръ М. Средосвићъ, Ђаковъ и Учителъ I. и II. раз. Осн. шк. Вал. Маринко Поповићъ Учит. Ђеліјскій. Александръ Бановићъ, Учит. III. и IV. Раз. Осн. шк. Валѣвск. за себе, Библиотеку Дубровачку, и за свою тетку Гчву. Ђену Перинъ З. кн.

Марко Лазаревићъ, Тадіа Стойковићъ, Иліја Маринићъ,
Велимиръ Гавриловићъ, Савва Јевтићъ, Мирко Радо-
вановићъ, Матія Радовићъ, Вукъ Ирићъ и Јованъ
Стефановићъ, ученици IV. Раз. Светозаръ Анто-
ніевићъ, Велимиръ Кокачевићъ и Миланъ Грбовићъ,
ученици III. Разреда. Сава Петровићъ, учен. II. Раз.

24. кн.

(Послани одъ Г. Јована Поповића, Пост-Експе-
дитора Валѣвскогъ.)

Г.Г. Јованъ Печеновићъ, Членъ Суда Окр.
Валѣв Јованъ Араповићъ, Пензионир. Чинов. Иліја
Миловановићъ, Пасаръ Срез. Подгор. Панта Стак-
ићъ Практ. Нач. О. Вал. за сестру Ристу. Ми-
лутинъ Мишковићъ, Практ. Н. О. В. Арсеніје Не-
нијаровићъ, Учитель Бранковачкій. Никола Костићъ,
Учитель Јубскій. Алекса Јротієвићъ, Уч. Јабучкій. Па-
вле Балновацъ, Предсѣд. Примирит. Суд. Обшт. Вал.
за кћеръ Јивану. Стеванъ Ђурићъ, Членъ Прим.
С. О. В. Живко Тадићъ. Елисіје Обрадовићъ, Ву-
кайло Радойчићъ, Марко Танасіјевићъ, за сына Пе-
тра. Павле Петаковићъ, за сына Јремијо, Ђака. А-
лекса Маринковићъ, Гаврило Лазаревићъ, Андріја Јо-
вановићъ и Јованъ Ваћентіјевићъ, трговцы Валѣв.
Тимотіје Јовановићъ, Абаџіја. Мића Ристићъ, Терзіја.
Иліја Карадићъ, Чарукџіја. Ђорђе Симеуновићъ и
Мићо Милутиновићъ, Ученицы Бранковачке школ.
Данијанъ Матићъ, Уч. школ. Валѣв. Михаилъ Обра-
довићъ, тргов. Калф. Стана Докића, за сына Лю-
бомира Јовановића, Калф. Абаџ. Јованъ Милутиновићъ,
Калф. Абаџ. Лука Поповићъ и Симо Петро-
вићъ, калф. терзис. Васо Маринковићъ, Ђорђе Јо-
вановићъ и Ђорђе Ђурићъ, калф. кафед. Станко

**Маринковићъ, Пандуръ, Прим. Суда. Ачи Омеръ
Серезліа Берберинъ.**

35. ви.

(Послани одъ Г. Ефрема Ракића, Писара Срез.
Колубарскогъ Окр. Валѣвскогъ.)

Г.Г. Ефремъ Ракићъ, Писаръ Срез. Кол. за
сына Димитрија. Радов Богдановићъ, трг. изъ Осѣ-
чанице. Јаковъ М. Антониевићъ, изъ Валѣва. Пе-
тровів Яковљевићъ, трг. изъ Міонице. Алекса Су-
ботићъ, Предсѣд. Примир. Суд. Об. Осѣч. Алимпіј
Стефановићъ, Предсѣд. Прими. С. О. Паунске. Те-
одосів Петрашевићъ и Аксентіј Иаковићъ, Членови
Примир. С. О. Паунске. Никола Поповићъ, Учитель
Паунск. Живко Стойковићъ, Ђорђевићъ, ученици Па-
унске шк. Живанъ Наколићъ и Велмиръ Иљићъ,
ученицы Стар. шк. Валѣвске. Павле Савићъ, учев.
шк. Петничке. Симеонъ Ивановићъ, Учитель Риб-
ничкай, за сына Светозара. Радованъ Крстићъ, Мв-
ліја Петковићъ, Јреміја и Павле браћа Тодоровићъ,
Милошъ Райковићъ, Никола Арнаутиновићъ. Кузманъ
Мачуровићъ, Иванъ Мачуровићъ, Виентіј Секу-
динћъ, Јаковъ Чанчаревићъ, Јаковъ Станчаровићъ,
Раде Томићъ, Миланъ Степановићъ, Лазаръ Ме-
шанъ, Никола Маринковићъ, Арсеніј Терчићъ, Ма-
таръ Станисављевићъ, Матіја Марковићъ, Констан-
тинъ Ђурдићъ, Јованъ Петровићъ, Радивој Антоніо-
вићъ, Младенъ Мочанчевићъ, Младенъ Радојчићъ,
Иванъ Ђорђевићъ, Гајо Средосвићъ, Міяило Радова-
новићъ, Марко Ковачевићъ и Милованъ Васићъ, у-
ченицы Рибничче шк. Глишо Драгосвићъ, Пандуръ
изъ Робая.

45. ви.

ВУЈИНЬ МОНАСТЫРЬ.

(Послани одъ Г. Јосифа Милошевића, Игулань Монастыра Вуйна.)

Г.Г. Ј. Јосифъ Милошевићъ, Игуланъ Мон.
Вуйна. Партенів Милошевићъ, Саввестрів Поповићъ
и Исаје Катанићъ, Ђромонаси Мон. Вуйна. Иендоръ
Павловићъ, Ђромонахъ Мон. Никола. Самоило Мило-
шевићъ, Парохъ Мойсинъскій. Міяило Поповићъ, Пар.
Прієльинскій. Яковъ Максимовићъ, Пар. Трепчан-
скій. Марко Јлићъ, Подпоручикъ, Началникъ Среза
Моравскогъ. Ђорђе Лукићъ, Пасаръ Ср. Моравск.
Димитаръ Рачинићъ, Предсѣд. Суда Примир. Обшт.
Прислоничке.

11. кн.

ГОЛУБАЦЪ.

(Послани одъ Г. Симеона Илића, Учителя Го-
лубачкогъ.)

Живко Милошевићъ, Вунда Малетићъ, Ивко
Ђокићъ, Јосифъ Огњановићъ, Јованъ Ђокићъ, Јованъ
Петровићъ, Мијутинъ Стојловићъ, Настаса Илићъ,
Радосавъ Стефановићъ, Никодимъ Стојловићъ, Ра-
денко Митићъ и Тома Богдановићъ, ученици III.
Разреда. Богосавъ Милићъ и Стефанъ Милорадо-
вићъ, ученици II. Раз. Анка Илићъ, Илја Попо-
вићъ, Навле Илићъ, Тома Јанковићъ, Игњатъ Јо-
вановићъ, Јованъ Урошевићъ, Милойко Стојнићъ и
Радое Ивановићъ, ученици I. Раз. 22. кн.

ГРАДИШТЕ.

(Послани одъ Г. Ђорђа Јсаиловића, Учителя
Велико Градишкогъ.)

Г.Г. Јованъ М. Абдулићъ, Началникъ Среза
Рашкскогъ, Поручикъ, за сина Алексу. Илја Ко-

10*

цыћь, Писаръ Срез. Р. Пекс. Михаилъ Теодоровичъ, Парохъ Велико-Град. Јованъ Михаиловићъ, Предсѣд. Примар. Суда, за сына Живка. Стефанъ Милошевићъ, Пензіон. шт. Капетанъ. — Стефанъ Нешвићъ, Стефанъ Стойковићъ, Милько Ђорђевићъ, Милованъ Стојмировићъ, Јованъ Михаиловићъ, Милованъ Стефановићъ, Лазаръ Обрадовићъ, Живко Обрадовићъ, Милованъ Стокићъ, Живко Стојмировићъ, Милошъ Јовановићъ, за сына Филипа, Вучко Тодићъ, за сына Крсту. Никола Стојановићъ, Сава Поповићъ и Миладинъ Јовановићъ, торговцы. Филипъ Пайкићъ, марв. торгов. Станко Момировићъ, Настасъ Ивановићъ, Настасъ Пантвићъ и Јоанъ Недељковићъ, Ћурчів. Сава Обрадовићъ, Радованъ Михаиловићъ, Тома Недељковићъ и Риста Јовановићъ, Абаџије. Ђорђе Андреевићъ и Стојанъ Бујдићъ, мечани. Стојанъ Луквићъ, музича. Алекса Петковићъ, кафесија. Радойко Милойковићъ, Стојанъ Обретковићъ, Стойко Јовановићъ, Лазаръ Јаковићъ и Ђорђе Стефановићъ, тераја. Јована Стојадиновића вдова, за сына Милоя. Станко Стойковићъ, Пандуръ Примирителногъ Суда.

40. кн.

Г Р О Ц К А.

(Послани одъ Г. Васе Абжика Мађар. Адвоката и Учителя Грганскогъ.)

Г.Г. Младенъ Стојановићъ, Поручникъ Началникъ Среза Подујав. за сестрића Сретења Николинића. Ђока Ранчићъ, Поштаръ Гроч. Никола Јовановићъ, Намѣст. и Парохъ Гроч. за сына Александра. Тома Поповићъ, Пар. Дражавьскій. Живота Остојићъ, Учитель Острожничкій. Петко Панато-

вићъ, Предсѣд. Примир. Суда Гроћ, за кћ. Станићку. Ђока Стефановићъ, за сына Живадина, Марко Томићъ, за кћ. Драгу. Лука Станојевићъ. Ђо ка А. Ристићъ. Светозаръ Колењићъ. Аронъ Јаковљевићъ, видар. калфа изъ Ст. Бечеј. Владимиръ Гарашанићъ, благонадеж. Юноша. 13. кн.

ГУРГУСОВАЦЪ.

(Послани одъ Г. С. Стойковића, Натѣст.
Гургусовачкогъ.)

Г.Г. Милошъ Стојановићъ, Парохъ Гургусов. Иванъ Мильковићъ, Пар. Ковачкій. Никола Петровићъ, Пар. Дебеличкій. Радојко Поповићъ, Пар. Балинскій. Голубъ Младеновићъ, Пар. Берчиновскій. Илія Живановићъ, Пар. Боровачкій. Милос Поповићъ, Пар. Валевскій. Петко Ранчићъ и Јованъ Спасићъ, Пароси Заградскій. Милета Живановићъ и Петаръ Живуловићъ, Пароси Бучински. Мата Поповићъ, Пар. Васильскій. Стоянъ Недельковићъ, Пар. Соколовачкій. Глагоріс Живуловаћъ, Гойко Пауновићъ и Дина Павловићъ, Пароси Штрбачки. Петаръ Првуловићъ, Пар. Каменичкій. Міило Поповићъ, Капел. Пар. Белопоточке. Петаръ Николићъ, Пар. Гробовачкій. Живко Нешвићъ, Пар. Давидовачкій. — Илія Живановићъ, за сына Атанасія, и Вукосавъ Јовановићъ, трговцы. Јованъ Петровићъ, Учитель Нишевачкій. 23. кн.

(Послани одъ Г. Атанасіја Радосављевића, Писара Среза Заглавскогъ.)

Г.Г. Сава Јовановићъ, Помоћникъ Начал. Окр. Гургус. Мајоръ и Кавалеръ. Стефанъ Недельковићъ,

Штаб-Капет. Начадникъ Среза Сврличкогъ, за сына Милана. Трифунъ Ђорђевићъ, Поручникъ, Начад. Срез. Т. Заглавскогъ, за сына Міяла. Лазаръ Максимовићъ, Казначей Нач. Окр. Гур. Димитрије Предићъ, Писаръ Нач. О. Г. Атанасиј Радосављевићъ, Пис. Срез. Т. Загл. Димитрије Пуњићъ, Радомиръ Вучковићъ и Алекса Јоцићъ, Пракант. Нач. О. Гур. Милойко Поповићъ, Парохъ села Віаа. Јованъ Ђорђевићъ, Пис. Срез. Сврлич. Ђорђе Поповићъ, Јивко Петровићъ и Коста Аћимовићъ, за сына Милана, трговцы. Божидаръ Петровићъ, Учитель шк. Ново-Ханске. Манна Јовановићъ, папуџіа. Јованъ Петковићъ, Кметъ сел. Заграђа. Маринъ Јанкуловићъ и Првуљ Јовановићъ, меандіс Ново-Хан. Павле Раденковићъ и Дина Райковићъ, Пандуръ Срез. Т. Заглавскогъ.

21. кн.

(Послани одъ Г. Васе А. Велъкосића, Писара
Примиритељи. Суда В. Гургуес.)

Г.Г. Милос Здравковићъ, Старін Писар. Суда Ок. Гур. Коста Јовановићъ, Пост-Експед. Ок. Гур. Јивко Николићъ, Предсјд. Примир. Суд. Тоша Јовановићъ, Членъ Прим. С. Риста Николићъ, молдеръ, за сына Ђоку. Јивко Ђ. Стефановићъ, за сына Јанића, и Гавра Аничићъ, Главни трговцы жив. мајв. Михајлъ и Нацко браћа Стојаковићи. Милованъ и Милос браћ. Бесединовићъ, Рашица Ивковићъ и Јованъ Иљићъ, болтаџіе. Јивко и Коста браћа Радосављевићи, и Штерија Тодоровићъ, чоаџіе. Малованъ Яковићъ, Стамболіја тргов. Дина Сибиновићъ, за сына Радована. Нака Василевићъ и Вука Милосављевићъ, Абаџіе. Сава Миловановићъ, кафезіја. Виденъ Павловићъ, ћурчіја, за сына Ристу.

Милошъ Станоевићъ, пумџія. Ђира Павловићъ, па-
пучія. Милованъ Р. Растићъ, меанџія. 22. кв.

Д Р Л А Ч А.

(Послани од Г. Павла Михаиловића, Писара
Среза Азбуковачкогъ.)

Г.Г. Павле Михаиловићъ, Писар. Ср. Азбука.
за сына Любомира. Александръ Тадићъ, сынъ Те-
одосія Тад. Шт. Кап. Нач. Ср. Азбук. Живанъ Ра-
дошевићъ, Кметъ изъ Драгодола. Марко Милова-
новићъ, Км. изъ Гунака. Милованъ Васићъ, Км. Аз-
буковачкій. Ђира Јовановићъ, Км. изъ донѣ Букови-
це. Алекса Јовановићъ, Км. изъ Дрлача. Иванъ
Глагорићъ, селякъ изъ Кошала. Неделько Јовано-
вићъ, терзія Кошалье. Васа Васићъ, Булюбаш. ка-
рауле Любовиске. Андрія Николићъ, Булюк. кара-
уле Доњинске. Гаша Петровићъ, Булюк. кар. Узав-
ичке. Марко Антонићъ, Булюк. кар. Прначке. Ве-
селинъ Јовићъ, Булюк. кар. Валѣвачке. Живанъ
Дејановићъ, селякъ изъ Селанца. 15. кн.

Ж И Т К О В А Ц Ъ.

(Послани од Г. Столна Поповића, Намѣстни-
ка Бугар-Моравскогъ.)

Г.Г. Стоянъ Поповићъ, Намѣстникъ Бугар-Мо-
равскій за себе и сына Миладина ученик. 2. кв.
Теодоръ Живковићъ, Парохъ Любешкій 10. кн. Ва-
силе Стойковићъ, Парохъ Трубаревскій 5. кн. Мв-
лов Јовановићъ, Пар. Здравинескій 2. кн. Даниилъ
Павићъ, Пар. Трнавскій, за себе и сына Теодора

Петаръ Захарићъ, Пар. Бунарскиј. Василе Димитровићъ, Капеланъ Проте Јгодинс. Радивој Стојановићъ, Пар. Комаранскиј. Михаилъ Урошевићъ, Парохъ Великодреновскиј. 12. ви.

КРАГУЕВАЦЪ.

(Послани одъ Г. Јована Симеоновића, Проте Крагујевачкогъ.)

Г.Г. Јованъ Симеоновићъ, Прота Крагујевач. Филипъ Миросавићъ, Пар. Чуковачкиј. Станко Димитровићъ и Миросавъ Анђелковићъ, Парохи Крагујевач. Стефанъ Милановићъ, Пар. Брзанскиј. Петаръ Џетановићъ, Капеланъ Крагујевачкиј. Никола Филиповићъ, Пар. Гричаричкиј. Радованъ Поповићъ, Пар. Бадњевачкиј. Сретенъ Миленковићъ, Пар. Ботунскиј. Никола Лазаревићъ, Пар. Лужничкиј. Милошъ Илићъ, Пар. Чуковачкиј. Миросавъ Никићъ, Пар. Стубальскиј. Радосавъ Бачанићъ, Пар. Закутскиј. Милос Рафаиловићъ, Пар. Каменичкиј. Павле Рафаиловићъ, Пар. Грабовачкиј. Стефанъ Николаевићъ, Пар. Витковачкиј. Гаврило Матовићъ, Пар. Книћанскиј. 17. ви.

(Послани одъ Г. Вукадина Андреевића, Практиканта Суда Окр. Крагујевачкогъ.)

Г.Г. Јованъ Николићъ, Секретаръ Суда. Мирко М. Недељковићъ, Ј. Писаръ Суд. Димитриј А. Протићъ, Ј. Пис. С. за брата Ј. А. Протића, Пароха Џетачкогъ. Стојанъ Обрадовићъ, Ј. Писаръ Суд. за брата Панту. Јаковъ М. Жабарацъ, Филипъ М. Ракићъ и Владимиръ Р. Шапанчићъ, Практиканти Суд. Здравко Петровићъ, Надзор. Княж. Добара. Павле Бошковићъ и Петаръ Стојановићъ,

трговцы. Петаръ Авђелковићъ, быв. Татаринъ. Спаса Ђорђевићъ, крчмаръ. Лазаръ Д. Дакановићъ. Міавло Илавићъ, II. и Любомиръ Филиповићъ, II. Разреда ученицы.

15. кн.

(Послани одъ Г. Петра Ђенића, Практиканта Нагалниг. Окр. Крагујевачкогъ.)

Г.Г. Никола М. Ненадовићъ, Казначей, за сына Светозара. Стефанъ Ј. Поповићъ, II. Писарь Началнич. Миланъ Мильковићъ, I. Пис. Срез. Груженскогъ. Ђреміја Аксентіјевићъ, I. Пис. Срез. Ясеничкогъ. Стефанъ Милошевићъ, II. Пис. Среза Груж. Никола Милавойчевићъ, Јанић Гавриловићъ, Миланъ Н. Јовановићъ и Александеръ Јовановићъ, Практ. Нач. Окр. Крагујевачк. Стеванъ Новаковићъ, Булюбаша.

10. кн.

КРИЋВО.

(Послани одъ Г. Стефана Милошића, Учителя Крићскогъ.)

Г.Г. Јованъ Димитријевићъ и Јованъ Поповићъ, Пароси. Стефанъ Милошићъ, Учитель. Лазаръ Поповићъ, Вонић Ивковићъ, Стеванъ Поповићъ, Лука Милетићъ, Васа Стевановићъ, Панта Андрејићъ, Стеванъ Лазаревићъ и Михаилъ Константиновићъ, ученицы.

11. кн.

КРУШЕВАЦЪ.

(Послани одъ Г. Саве Петровића, Проте Кожетинскогъ.)

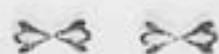
Г.Г. Сава Петровићъ, Прота Кожетин. Михаилъ Поповићъ, Пар. Брвишкій. Коста Поповићъ,

Пар. Дубовачкій. Жевадинъ Поповићъ, Пар. Ела-
шакій. Петаръ Меловановићъ, Пар. Плавачакій. Я-
ковъ Симоновићъ, Пар. Белочакій. Василів Попо-
вићъ и Милевко Петровићъ, Пароси Кожетинскій.
Гаврило Поповићъ, Пар. Врбничкій. Јованъ Попо-
вићъ Пар. Ратайскій. — Паунъ Матовићъ, за кн.
Елизавету. Симеонъ Максимовићъ, Паунъ Петро-
вићъ, за сына Стефана. Вуксанъ Недельковићъ,
Кметъ, за сына Бучића. Агатонъ Свтићъ, Кметъ,
за сына Милана. Вучко Недельковићъ, за сына. Ми-
лића. Максимъ Лапчевићъ, Јаниће Симеоновићъ,
Милосавъ Милосављевићъ в Јованъ Обрадовићъ,
трговцы.

20. кн.

(Послани од Г. Јована Божића, Пост-Експе-
дитора Крушеге.)

Г.Г. Јосифъ Поповићъ, Прота Крушевачкій.
Благос Ђорђевићъ, Теодоръ Стевановићъ и Симе-
онъ П. Теодоровићъ, Пароси Крушевач. Јаниће Миха-
ловићъ, Пар. Рибничакій. Иванъ Петровићъ, Пен-
зіонеръ за сына Любомира учен. Любомиръ Радиво-
вићъ, Округ. Лѣкаръ. Милованъ Пантелићъ, Ј.
Пис. Суд. Окр. Младавићъ М. Радовановићъ и Јо-
ванъ А. Џурдиловићъ, за братића Милорада, Џ.
Пис. Суд. Обр. Јованъ С. Продановићъ, Практик.
Обр. Суд. Милошъ С. Радивовићъ, Пис. Начал.
Стеванъ Раковићъ, Пис. Срез. Бугар-Моравскогъ.
Милосавъ Милећъ, Пис. Ср. Козничкогъ. Божидаръ
Милићевићъ, Јве. Ср. Јошаничаогъ, Новакъ Пау-
новићъ, болтац. Сима Павловићъ, тргов. в любит.
кињиј. Хаџи Стојанъ Живковићъ и Панта Цветко-
вићъ, бакалъ. Максимъ Миленковићъ, фишекџія. Сте-
ванъ Марковићъ, дућанџіа. Стојанъ Петровићъ, ка-

сапинъ и трг. Веса Јовановићъ, Јивко Недељковићъ и Сава М. Годићъ, трговцы. 25. кн.

(Послани одъ Г. Јована Станковића, казанџија.)

Г.Г. Радованъ Ђорђевићъ, Парохъ Глободер-
скій. Јованъ Филиповићъ, быв. Офицеръ. Несторъ
Живковићъ, Пензіонеръ. Гђа Авица Зорићка, Пен-
зіонерка. Коста Стефановићъ, за сына Василія 2.
кн. Трендарфиль Драгичевићъ, за сына Авраама. Ми-
ленко Лазаревићъ и Гойко С. Влаићъ, за сына Николу,
трговцы. Станов Ристићъ, Миланъ Протићъ,
Јосифъ Бонићъ, Міило Младеновићъ, за сына Не-
стора. Симеонъ Младеновићъ, за сына Младена.
Димитріј Стойковићъ, Тодоръ Ильићъ, Милованъ
Радосављенићъ, за сына Ефрема, и Јованъ Стојановићъ,
абаџија. Димитріј Ђорђевићъ и Радованъ Стефановићъ,
Болтаџија. Манојло Ђорђевићъ, бакалникъ. Марко Мла-
девовићъ, Анђелко Јовановићъ и Атанасиј Ђорђе-
вићъ, пафеціја. Петаръ Јовановићъ, сарадња. Јованъ
Павловићъ, ловчаръ. Јивко Стојановићъ, Милећъ
Радивојевићъ, Јивко Виторовићъ, Алекса Стефано-
вићъ и Димитріј Ђорђевићъ, терзија. Благослав Павло-
вићъ и Миленко Ђорђевићъ, мумџија. Милос Миле-
тићъ, дувандіја. Димитріј Михаиловићъ и Петаръ
Ђорђевићъ, меавџија. Науњ Ромовићъ, шеанија у
Трстенику. Димитріј Божанићъ, цыгляръ. Милен-
ко Станковићъ, казанџија. Миленко Станойловићъ,
калайдіја. Трайко Ранђеловићъ, боаџија. Стојанъ
Тропновићъ, папуџија, род. изъ Скопля. Стојанко Мла-
деновићъ, дунђеринъ род. изъ Вранѣ. Смира Ђошко-
вићъ, берберинъ. Јаковъ Марковићъ, клинкаръ пр-
Круш. за с. Николу. Јованъ Павловићъ, за с. А-
танасија. Милавъ Јовановићъ, абаџија. Манојло

Стојновићъ, Миленко Јовановићъ и Коста Трпчевићъ, род. изъ Прилвпа калфе терз. Миланъ Р. Петровићъ, учен. III. Гр. кл. Беогр. за сес. Ђлену. Михајлъ Р. Петровићъ, Тодоръ Милосављевићъ. Василиј Вельковићъ. Јосифъ Поповићъ и Алекса Извинићъ, учен. Стар. кл. Круш. Димитриј Коцићъ и Коца Цветковићъ, земљаџи изъ Бивола. Вукоје Теодоровићъ, земљаџ. изъ Лазарице. Васа Ђерићъ, шајацки слуга.

60. кн.

(Послани одъ Г. Милана Николића, Практик.
Началник. Крушевачкогъ.)

Г.Г. Мита Аћимовићъ, Подпоручикъ, Ђумрука
у Јакове Клисуре, за сына Атанасија. Јованъ Ми-
ловановићъ, Практик. Началнич. Круш. Јованъ Радо-
сављевићъ, Симеонъ Николићъ, Шанчанићъ. Мило-
савъ Марковићъ, Павле Милићевићъ и Вуле Радо-
сављевићъ, терзиј. Милићъ Стевановићъ, абаџија.
Петко Милићъ, Младинъ Стевановићъ и Никола
Трендафиловићъ, тера. калфе.

11. кн.

ЛОЗНИЦА.

(Послани одъ Г. Ђорђа Ѓедиљировића, Пост-
Експедитора Лозн.)

Г.Г. Игњатъ Васићъ, Прота, за кћ. Џану и
сына Владимира 2. кн. Ранко Трифуновићъ, Парохъ
Ковиљачкиј. Станко Поповићъ, Пар. Руванскиј. Лу-
ка Поповићъ, Пар. Баставскиј. Џветко Поповићъ,
Пар. Комирићскиј. Ивко Арсеновићъ, Пар. Јре-
бичкиј. Неделко Поповићъ, Пар. Добрићскиј. Мак-
симъ Живановићъ, Пар. Џыкотскиј. Арсеніј Неш-
ковићъ, Пар. Трешничкиј. Радивој Миловановићъ,
Казначей Окр. Подринск. Петаръ Козелацъ, Под-
поручикъ, Началникъ Срез. Јадранскогъ. Арсеніј
Ђокићъ, Практик. Одр. Подринск. Марко Богиће-

вињь, землједљ. за сына Јована учен. Стефанъ Си-
инињь, Члевъ Примир. Суда Лози. Симеонъ Јовано-
вињь, црквениакъ. Марко Николићъ и Милошъ Арсев-
овићъ, трговцы. Џвеј Миловановићъ и Обрадъ Јо-
сићъ, тргов. калфе. Теодоръ Илићъ, I. и II. Разр.
Учитель. Коста Павловићъ и Јованъ Митровићъ,
терзиј. Теодоръ Максимовићъ, чарукаџија, за сына
Васу учен. Јованъ Стојановићъ, Пештоноша, за бр.
Мићу учен. Милошъ Секулићъ, Учитель Заячкай.
Симо Петровићъ, видаръ. Теодоръ Угриновићъ, У-
читель Јребничкай. Петко Ракићъ, кметъ Џыкотскай.
Петаръ Арсевовићъ, кметъ Баданскай. 30. кн.

МАНАСІЯ МОНАСТЫРЬ.

(Послани одъ Г. Симеона Станковића, Еро-
монаха Ман.)

Г.Г. Исаје Стойшићъ, Настоятель Мон. Ма-
насіє. Пантелеймонъ Поповићъ, Намѣстникъ М. Ма-
насіє. Симеонъ Т. Веселиакъ, Еромонахъ М. Манае.
Алексіје Илаћъ, Еромонахъ М. Горњака. Радованъ
Стойчевићъ Пар. Медвеђскай. Јованъ Николићъ,
Искушеникъ М. Ман. Матеј М. Лазаревићъ, ђакъ
М. Ман. — Атанаасіје П. Протићъ, Гвозденъ П.
Протићъ, Вучко П. Маринковићъ и Миладинъ Миль-
ковићъ, ученици П. Раз. школ. Ман. Мвросавъ Ма-
нијловићъ, абац. калфа изъ Войника. 12. кн.

МОНАСТЫРЬ БЛАГОВЕШТЕНІЯ.

(Послани одъ Г. Василіја Нешаћа, Настоятеле-
ля М. Благовештенія.)

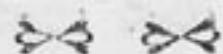
Г.Г. Василіј Нешаћъ, Настоятель М. Благов.
Методіј Поповићъ в Пайсіј Павловићъ, Еромонах

ило Николаевић, Милошь Автић, Раста Атавац-
ковић в Ђорђе Јовановић, ученици І. Раареда.

48. кн.

(Послани одъ Г. Александра Ђорђевића, Прак-
тиканта Началници, Окр. Краинскогъ.)

Г.Г. Ефремъ Гавриловић, Началникъ Окр. Краинск. Мајоръ, Кавалъръ. Лазаръ Лазаревић, Казначей Окр. Краин. за сына Александра. Благоѣ Евдимировић, Писарь Нач. Окр. Краин. Станоѣ Симић и Милов Костић, Практик. Н. О. К. Димитрије Ранћ, безплат. Прак. Н. О. К. Марко Михаиловић, Писарь Срез. Краин. Раста Протић, Пис. Срез. Браз-Паланач. за кћ. Султану. Јованъ Радовић. Капет. и Помоћ. Нач. Окр. Краин. Антоније Урошевић, Анђелъ Јовановић, Јованъ Глагоревић и Петаръ Јовановић, трговцы. Калча Петровић 2. кн. и Јованъ Поповић, болтаџ. Петко Марковић, баруџа. Тома Јотовић, Сава М. Јаковић и Коста Илјевић, бакалџ. Стеванъ Даскаловић, молеръ. Стефанъ Малосевић, папуџа. Коста Здравковић, тргов. изъ Гургус. Крста Младеновић, изъ села Браћевца у Туре. Илја Ракић, Кметъ Браз-Паланач. Јованъ Тодоровић в Тома Јовановић, ћурчј. Стеванъ Радуловић, Стева Петровић, Станоѣ Никић и Мита Попадић, Абадџ. Тодоръ Савић и Петко Јовановић кафецј. Тодоръ Нешић и Милча Младеновић, тераџ. Петаръ Јовановић, берберинъ. Теодоръ Ц. Поповић, Шећерџа. Јоница Михаиловић и Стеванъ Стојановић, Мокрилици. Петаръ Стојковић и Јованъ Димитријевић, болаџ. Јосифъ Николаћ, дунђеринъ. Џока Ђогосављевић, кметъ, за унука Ђо-

ку учен. Ђорђе Милавићъ, пандуръ Нач. О. Кр.
Станко Нешинъ, добошаръ Н. О. К. Димитрије Ни-
коласићъ, учен. пол. Гим. Нег. Јованъ Максимо-
вићъ, Учитель Цађевскій. Яковъ Атанацковићъ,
Предсѣд. Прим. Суд. Нег. Димитрије Јовановићъ,
Полицай. Ђорђе Миленковићъ, Писаръ Прим. С. Н.
Хаџи Јованъ Дакуловићъ. Ђорђе Јовановићъ. Ми-
хailo Аранђеловићъ, Учитель Міловачкій. Алекса
Ђорђевићъ, Практ. Нач. Кр. за сына Светозара. И-
лайа Пчеларъ, Писаръ Ср. Ключкогъ. Мата Хри-
стећъ, Директоръ Каравана Радуевач. Јованъ Мв-
лосављенићъ, Ђумрукція Радуевачк. Милосавъ Сто-
јановићъ, за сына Милоша. Димитрије Константино-
вићъ, Наставникъ Брезо-Палан. Станислав Џокићъ,
пол' Практ. Ср. Ключкогъ. 60. кн.

(Послани одъ Г. Димитрија Становића, Терзија.)

Г.Г. Марко Петровићъ, Предсѣд. Суд. Окр.
Краинскогъ. Гаврило Ризинићъ, Капет. Членъ Суда
Окр. Кр. Теодоръ М. Грујовићъ, Секретаръ Суда
О. К. Арсеніј Луквићъ, І. Писаръ С. О. К. за сы-
на Любомира. Сима Б. Михаиловићъ, II. Пис. Суд.
О. К. за брата Илију. Ђорђе Пржићъ, Димитрије
И. Правуловићъ и Никола Т. Владовићъ, Практик.
С. О. К. Яковъ Атанацковићъ, Предсѣд. Примир.
Суд. Негот. Стеванъ Ј. Анастасијевићъ, Практик.
Суд. О. Кр. Ђока Ставосићъ, тргов. Коста Нико-
лаевићъ, болціја. Станмиръ Миловановићъ, терзија.
Јованъ Крстнићъ, абаціја. 14. кн.

ОСТРУЖНИЦА.

(Послани одъ Г. Станка Р. Мутавчића, Пи-
сара Срега Посавскогъ.)

Г.Г. Иванъ Јоксићъ, Поручникъ, Началникъ
Среја. Посавск. Станко Р. Мутавчићъ. Пис. Среј.

>< ><

Пос. Станко Убавкићъ, Учитель Железничкій. Стеванъ Јивановићъ, Парохъ Шилаковачкій.— Иліа Поповићъ, Арсеніј Поповићъ, Давидъ Стојановићъ, Миланъ Савватісвићъ, Павле Петровићъ, Стеванъ Вујићъ, Милутинъ Милошевићъ, Марко Николићъ, Коста Ранковићъ, Алекса Міяловићъ, Марко Тодоровићъ, Стеванъ Теодосісвићъ, Пантелеја Міятовићъ, Никола и Алекса браћа Радиновићъ, Ђорђе Ранковићъ, Ученици школ. Конатичке. Милошъ Митровићъ, Петаръ Станковићъ, Никола Илићъ, Стеванъ Станковићъ, в Велимиръ Сушањъ, ученици школе Остружничке.

24. ви.

ПАЛАНКА.

(Послани одъ Г. Теодосія Јовановића, Највећег
ника Паланакогъ.)

Г.Г. Теодосіј Јовановићъ, Највећ. Пал. Цветко
Поповићъ, Парохъ Глабовачкій. Гавриљ Саввићъ,
Пар. Церовачкій. Матеј Крупежевићъ, Пар. В. Кре-
не. Коста Богоевићъ, Пар. Марковачкій. Јгнатіј Поп-
овићъ и Јованъ Поповићъ, Пароси Крињвачки. Ви-
ђентіј Майсторовићъ, Пар. Азаньскій. Станос Попо-
вићъ, Пар. Селевачкій. Миливой Сретеновићъ, Пар.
Аџибеговачкій. Стеванъ Сердановићъ и Столгинъ Ва-
сањъ, Пароси Лаповски.

12. кн.

(Послани одъ Г. Димитрија Јовановића, Учи-
телја Паланака.)

Г.Г. Миланъ Ѓ. Јовановићъ, Писаръ Срез. Я-
сеничкогъ. Никола П. Радовановићъ, Поштаръ Па-

ланач. Димитрів Јовановићъ, Учитель Паланач. Милошъ Л. Илићъ, Учитель Селевачкій. Арсеніс Михаиловићъ, Учт. Церовачкій. Ранко Јовановићъ, Учт. Лаповскій. Јевица Николићъ, Нелцеръ. Јня Ђорђевићъ и Милошъ Матеићъ, Трговцы. Живота Петковићъ, Папуц. Петар Јовановићъ, изъ Ракинца тгровацъ.

11. кн.

ПАЛЕЖЪ.

(Послани одъ Г. Савсе Райковића, Поштара
Палежскогъ.)

Г.Г. Петроніје Михаиловићъ, Парохъ Палеж. Андріа І. Вилотієвићъ, Писарь Прим. Суда Палеж. Наумъ Пескаровићъ, за сын. Любомира. Станойло Радосављевићъ, Членъ Прим. С. Тома Михаиловићъ, Јованъ Велићъ, Димитрів Николићъ, Стефанъ Марковићъ, Теша Божићъ, Никола І. Молеръ и Сретенъ Деспотовићъ, Трговцы.

11. кн.

(Послани одъ Г. Аћила С. Спремића.)

Г.І. Алекса Д. Поповићъ, Парохъ Звечанскій. Младенъ и Јованъ, браћа Лазаревићи, Коста Петровићевићъ, Максимъ М. Топчаћъ и Јовица І. Кузмановићъ, Трговцы. Ђорђе Јовановићъ, Платнаръ. Ђорђемъ Здравковићъ, за сын. Светозара и Любомира. Міяило Самоиловићъ, за сын. Живка. Милошъ Јаковљевићъ, Кујунџія. Стефанъ Ф. Јачићъ, за сын. Милана. Милованъ Ф. Јачићъ, за сына Јвана. Аћимъ ј. Спремићъ, за сына Анастаса.

12. кн.

Пар. Батушкій. Никола Поповићъ, Пар. В. Црнвѣкій. Тимотей Протићъ, Пар. Смольиначкій. Викентій Протићъ, Пар. Любњицкій. Ђоанъ Путниковићъ, Пар. Касидолскій. Живота Влањкъ, Пар. Сираковачкій. Яковъ Петровићъ, Пар. Мариньскій. Ђоанъ Галкановићъ, Пар. Тополсначкій. Стефанъ Петровићъ, Пар. Кисилѣвачкій. Рафаилъ Димитріевићъ, Пар. Рамскій. Стефанъ Поповићъ, Пар. Кличевачкій. Димитріј Николићъ, Пар. Костолачкій. Христифоръ Нештићъ, Пар. Брадарачкій. Петаръ Путнаковићъ, Пар. Дубравичкій. Џвеа Петровићъ, Гл. Кметъ Рамскій. Величко Петровићъ, Тргов. Рамс. Мића Мишићъ, Менавџія Рам.

30. кн.

(Послані одъ Г. Аарона Новаковића, Пароха
Пожарев.)

Г.Г. Живанъ Ковачевићъ, III. и IV. Раз. Учитель. Маринко Николасвићъ, II. Раз. Учит. Димитріј Николићъ, Трговацъ. Ацко Антићъ. Станко Здравковићъ. Стеванъ Лазићъ. Димитріј Бальнић. Лазаръ Станоевъ. Петко Јовановићъ. Рафаилъ Лазаревићъ. Константинъ Трифуновићъ.

11. кн.

(Послані изъ Читалишта Пожареваго.)

Г.Г. Коста Јаковићъ, Помоћникъ Нач. Окр. Пож. Мајоръ. Мойсило Жновијновићъ, Писаръ Нач. О. Пож. Обретко Томићъ, Казначей Ок. П. Алекса Цветковићъ, Поштаръ Пож. Димитріј Стефановићъ, Стоянъ Савићъ и Коста С. Протаћъ, Практиканти

Н. О. Пож. Міяло Николић, Трговацъ. Сава Сто-
кић. Предсѣдат. Прим. Суд. Мита Костић, Членъ
Пр. Суд. Јованъ Ђорђевић, Пр. Практик. Пр. Суд.

11. кн.

(Послани одъ Г. Петра Штапића, Практик.
Ок. Суд. Пож.)

Г.Г. Коста Петровић, Ђујрукџија Рамскиј, за
себе и сына Димитрија Каракостића, Писара 2. књиг.
Милош Јосифовић, Учитель села Петке. Савва Сав-
вић, за себе и супругу Јулјану рођену Стефанови-
ћа 2. кн. Васа Јаковић, Мумџија, за сына Любивоя
Учен. Алекса С. Матевић, за сын. Михаила, Сте-
фанъ Начић, Міяло Коцыћ и Димитрије Ђорђевић,
Болтаџија. Стеванъ Настић, Терзіја. Міяло Стојано-
вић, Ђурчја. Станисавъ Јовановић, Малосавъ Јова-
новић, Арса Јовановић, за сын. Николу Учен. Бо-
га Маринковић, Петаръ Кузмановић в Димитрије
Петровић, Абаџија. Ефремъ Николић и Петаръ Се-
лић, Ученицы III. Раз. Шк. Пож. 20. кн.

(Послани одъ Г. Константина С. Николаеви-
ћа, Млађ. Писара Ок. Суда.)

Г.Г. Стеванъ Илић, Членъ Суд. Окр. Пож.
за сынове Міяла и Милоша, и кн. Персиду 3. кн.
Илја Ракић, Секретаръ Суд. Јованъ Радонић, Пи-
сарь Суд. Јованъ Милинковић, Пис. Суд. за бра-
тић. Живко. Риста Петровић, Ефремъ Петровић и
Ђорђе Димитријанић, Практиканты Суд. Илја Добр-
ица, Писарь Срез. Млавсбогъ, за сынов. Любомира.
Никола Крстић, Привр. Предсѣд. Ок. Суд. Пож.
Димитрије Јовановић, Тргов. Вучко В. Невић, мар-

11

иев. Трг. — Ђура Петровић и Никола Ненадовић,
Ил. Разр. Ранко Јаковић, Столнија Станковић,
Стеван Милићевић, Стојан Стойковић и Јован
Првуловић, И. Раз. Ефрем Јовановић, Ђорђе
Влайковић и Серафим Богдановић I. Раз. Ше.
Лугичке Ученицы.

23. кн.

РАБРОВО.

(Послани одъ Г. Панте Яковића, Намѣстника
Рабровскогъ.)

Г.Г. Панта Яковић, Намѣстникъ Рабр. Па-
велъ Яковић, Парохъ Мишљаовачкій. Вукмиръ
Милошевић, Учитель Рабр. Неделько Петровић,
Пар. Макачкій. Стојанъ Илић, Пар. Вел. Градишкій.
Милосавъ Мавримовић, Пар Душинскій. Гервас в
Митровић, Намѣст. Мон. Тумана. Симеонъ Илић,
Учитель Голубачк. Јоанъ Теодоровић, Пар. Голу-
бач. Антоније Пантић, Пар. Миљвачкій. Филипъ
Поповић, Пар. Быкотинскій. Благов Радошевић,
Пар. Десинскій. Ацко Василевић, Арендаторъ Мон.
Тумана.

13. кн.

СМЕДЕРЕВО.

(Послани одъ Г. Малутина Николића, Проте
Смедеревскогъ.)

Г.Г. Малутинъ Николић, Прота Смедер. З. кн.
Стоянъ Поповић и Лазаръ Илић, Парохи Смедер.
Константинъ Јоакимовић, Капеланъ. Анђелко Стол-
новић, Пар. Коларевій. Савва Јоановић, Пар. Лан-
долскій. Станов Јоановић, Пар. Селевачкій. Јованъ
Милошевић, Пар. Конштайскій. Алекса Ивковић,

Пар. Липскій. Георгів Іоановићъ и Јоакимъ Јоановићъ, Пароси Осипаоничкій. Алекса Ставосвићъ, Пар. Лозовичкій. Павле Маливоевићъ, Пар. Малошевацкій. Трифунъ Симићъ, Пар. Голобочкій. Матеј Крупежићъ, Пар. Вел. Кршљинскій. — Живота Стојновићъ, за сына Любомира ученика. Міяило Поповићъ, Василів Поповићъ, Евтимів Павловићъ, Савва Петровићъ и Єфремъ Миловановићъ, ученицы IV. Раз. Јованъ Ђорђевићъ, Живко Мирковићъ и Арса Живковићъ, Трговцы.

26. кн.

(Послани одъ Г. Василія Џ. Митровића, Практиканта Нач. Смедер.)

Г.Г. Малоев Павловићъ, Казначей, за сынове: Ѓвту и Ђорђа 2. кн. Вуле Богдановићъ, Подпоруч. Писаръ Нач. Ок. См. Рафаиль Мартиновићъ, Кашарашъ. Лазаръ Малоевићъ, Писаръ Срез. Подрин. Јованъ Милосављевићъ, мађ. Писаръ Ок. Суд. за сын. Зарю и Велизара. Димитриј М. Мілковићъ, Практ. Нач. за сына. Любомира. Милићъ Павлишъ Петровићъ, Практ. С. Ок. Смд. за сес. Круну. Петаръ І. Петровићъ, Практ. Нач. за бр. Ђорђа. Стеванъ Петровићъ, Писаръ Комијак. Аруичета изъ Ковина. Никола Марковићъ и Стеванъ Адамовићъ, Трговцы. Ђорђе Илаћъ, Кафеџіа. Ђорђе Џ. Аџиоглајъ, Булюбаша.

14. кн.

(Послани одъ Г. Маринка Стојдиновића, Практик. Прим. Суда Смедер.)

Г.Г. Павле Јаковићъ, Членъ Прим. С. за с. Ѓаву. Глигоріј Флорићъ, Полицай. Петаръ Ђорђевићъ, Стари Јанаћевићъ, Васа Марковићъ, Дима

11*

Ђорђевићъ, за с. Любомира. Милованъ Николићъ,
за с. Христу. Димитриј Миланъ, Ђорђе Петровићъ,
Константина Несторовићъ, Манојло Ђорђевићъ, Ми-
ленко Стефановићъ и Петар Нешаћъ, Трговцы в
Болтациј. Тома Јаковићъ, Траје Нешаћъ, Данијел
Стефановићъ, Јако Јуришићъ, Маринъ Нешаћъ и
Димитриј Константиновићъ, Терај. Манојло Јовано-
вићъ, Папуџиј. Станко Остојићъ, X. Илја X. Ти-
рићъ и Миленко Жавковићъ, Трговцы и Бакал.
Павле Остојићъ в Светозаръ Костићъ, Мумџиј. Ми-
хail Поповићъ, Василе Поповићъ и Матеја Попо-
вићъ, Ученици IV. Раз. Дина Цветковићъ, Бояџиј.
Сава Стойшићъ, Митар Јовановићъ и Цветко Дра-
ганићићъ, земљодѣлцы.

32. кн.

ТОПОЛА.

(Послани одъ Г. Михаила Петровића, На-
мѣстника Тополскогъ.)

Г.Г. Михаилъ Петровићъ, Намѣст. Тополскій.
Стеванъ Георгиевичъ, Парохъ Топол. Миланъ Вука-
шиновичъ, Ђаконъ и Учитель Топ. Лазаръ Маринковићъ,
Рачуновод. у Княжеск. Двору. Петаръ Андре-
вичъ, Надзиратель Књаж. Добара, за сынов. Манојла.
Петаръ Рельићъ, земл. за сынов. Луку и Милутину.
Милутинъ Лазаревићъ, Марко Милосављевићъ, Ми-
ланъ и Јованъ Милосављевићи, Миланъ Гавриловићъ,
Обрадъ Бабићъ, Павеліј Јовановићъ, Радосавъ и
Радојко Ђосићи и Срећко Маринковићъ, Ученици III.
Раз. Шк. Топ. Михаилъ Лазаревићъ, Милованъ Стой-
ковићъ, Ђорђе Јовановићъ и Живота Ђивковићъ, У-
ченици I. Раз. III. Топ. Атанасиј Ђосићъ, за унука
Радована учен. Миланъ Марковићъ, за сына. Јуроша

и Марка Учен. Радованъ Трифуновићъ, Предсједат.
 Примвр. Суд. за син. Петра Учен. — Јанко Исааковићъ, Парохъ Шаторачкиј 2. кн. Јованъ Крстићъ,
 Пар. Ярменолачкиј. Никола Поповићъ, Учитељ Шатор. Радованъ Башићъ, Тргов. Стеванъ Петровићъ,
 Никола Прокићъ, Аксентије Филиповићъ, Ђађевић
 Марковићъ и Димитрије Ђуричићъ, за син. Милју,
 жит. Шат. Михајлъ Марковићъ, Абаџија. Дмитаръ
 Прокићъ, Туторъ Цр. Никольске. Марко Исаако-
 вићъ, Предсјед. Пр. Суд. Шат. Екатерина Поповићъ,
 Любитељица Књиж. Сретенъ Поповићъ, Учен. Ш.
 Гр. кн. Пол. Г. Кр. Аћимъ Прокићъ и Лука Радој-
 чићъ, Ученици II. раз. Милошъ Богдановићъ, Ми-
 лошъ Проканъ, Милја Дмитријевићъ, Миланъ Спа-
 соевићъ, Радованъ Дамјановићъ, Прокопије Дмитро-
 вићъ, Дмитаръ Јевановићъ, Никола Гаврловићъ,
 Обрење Дмитријевићъ, Пантелеја Исаковићъ и Симе-
 онъ Јевтићъ, Ученици Шк. Никольске. — Неделько
 Јевгенијевићъ, Парохъ Брезовачкиј. Ранко Михаило-
 вићъ, Пар. Баняскій. Павле Войновићъ, Пар. Вр-
 бичкиј. Иванъ Поповићъ, Пар. Буковичкиј. Миланъ
 Савићъ, Пар. Орашачкиј. Неша Павловићъ и Ђор-
 ђе Јовановићъ, Трговцы Врбич. Милос Милутино-
 вићъ жит. Брезов. Костадинъ Гаврловићъ, земља-
 винач. за с. Милила и синов. Симеуна. Міавло Ра-
 стићъ земљ. за с. Јована.

59. кн.

ТРСТЕНИКЪ.

(Послани одъ Г. Јована Божића, Пост-Експед.
 Крушевачкогъ.)

Г.Г. Теодоръ Андреевићъ и Михајлъ Попо-
 вићъ, Пароси Трстенички. Обрадъ Георгијевићъ, Учи-

тель Тре. Аћимъ Янковићъ, Трговацъ.. Живко Павловићъ, Живописацъ. Матеја Михаиловићъ, Баџија и Пљевацъ Пр. Тре.

6. кн.

(Послани одъ Г. Михаила Николића, Практик.
Наг. Крушеват.)

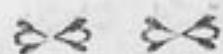
Г.Г. Миљашъ М. Павићевићъ, за с. Јована. Мијосавъ Митровићъ, Сава С. Стојдиновићъ и Евгениј Гавриловићъ, Трговци. Огњанъ Р. Ивановићъ, Јованъ Ђ. Павићевићъ, Маринко Живковићъ, Теодосиј Петровићъ и Теодоръ Јовановићъ, Терзије. Малићъ Теодоровићъ, Абаџија,

10. кн.

У Б Ъ.

(Послани одъ Г. Петроніја Ћрелића, Намѣстника Свељакогъ.)

Г.Г. Петроніј Ћрелићъ, Намѣс. Совл. Райко Антонићићъ, Парохъ Вуконскій. Никола Поповићъ, Пар. Степаньскій. Јованъ Николаћъ, Пар. Непричавачкій. Матіја Молеровићъ, Парохъ Базвачкій. Дамјанъ Радосавлѣвићъ, Пар. Јабучкій. Радивој Бушковићъ, Пар. Радљевскій. Павле Маринковићъ, Пар. Брулскій. Стефанъ Стојновићъ и Савва Равчвићъ, Пароси Грабовачки. Јоанъ Поповићъ, Пар. Пироманскій. Вићентиј Јовановићъ, Пар. Орашачкій Групца Михаиловићъ, Пар. Јошевачкій. Живко Марковићъ, Пар. Таковачкій. Илја Протићъ, Пар. Вреланскій, Никола Велмировићъ, Пар. Туларскій. Петаръ Лазаревићъ, Пар. Трнѣскій. Ђока Григорићвићъ в Георгиј Глишвићъ, Пароси Докмирски. Ашко Поповићъ, Пар. Гологлавскій. Софроніј Х. Марковићъ, Пар.

Баболуцкій. Матей Георгієвићъ, Пар. Блавоньскій.
Данилъ П. Поповићъ, Пар. Бранковичкій. Јовањъ
Поповићъ, Пар. Лукавачкій. Милованъ Поповићъ,
Пар. Давачкій. Петаръ Давидовићъ, тргов. Јубск.
Иванъ Ђреманићъ, Служ. Г. Карамарков. 27. кн.

У Ж И Ц А.

(Послані одъ Г. Матіє Краинића, Писара
Наг. О. Ужиг.)

Г.Г. Миљко Трифуновићъ, Нач. Ок. Ужиčк.
Подполковникъ, Кавалеръ. Тома Радовићъ, Помоћ-
никъ Нач. О. Уж. Штабс-Капетанъ. Паунъ Нако-
вићъ, Казначей Окр. Уж. Матіја Краинићъ, Писаръ
Нач. О. Уж. Дмитриј Милосављевићъ, Практ. Н. О.
У. Паунъ Поповићъ, Практ. Нач. за сын. Јову и
сынов. Стеву. Јованъ Накићъ, Практ. Суд. Окр. Уж.
Лазаръ Михаиловићъ, Никола Марковићъ в Радованъ
Илићъ, безплат. Практиканти Ок. Уж. Миљиво Јо-
вановићъ, Начал. Срез. Рујаскогъ, Капетанъ. Неша
Орловићъ, Писаръ Ср. Руја. Дмитриј Дражићъ,
Директоръ Каан. Мокрогорск. — Филипъ Радуло-
вићъ, Прота Ок. Ужиč. Иліја Јаковићъ в Сава Сте-
фановићъ, Пароси Ужиč. Радованъ Поповићъ, Пар.
Бѣлеушкій. — Сима Маркъ, Предсѣд. Прим. Суд.
Уж. Иліја Нерандићъ, Никола Борисављевићъ, Савва
Филиповићъ в Тома Ивановићъ, Тргов. Уж. Ми-
лошъ Миловановићъ, Тргов. и Терзија Уж. Миланъ
Арсеніјевићъ, за браћу Петра и Алексу. Петаръ Ра-
бревовићъ, Глав. Майс. Терз. Уж. Баба Чучковића,
за унуку Софијану у Глав. Гостиљ. Уж. Коста Нова-
ковићъ, Сааџ. Станиша И. Боянићъ, марв. Тргов.
Павле Стојићъ, Учитель В. Пожеге. Гаврило Попо-

вићъ, Учитель Арилске Шк. Милја Миловановићъ в
Василів Живановићъ, Трговцы В. Пожег. Теодоръ
Евгенијевићъ, Кафесіа у Пожег. Јованъ Первачъ, тер-
зије. Калфа. Никола Ђ. Лапчевићъ, Књиговезацъ
Уж. Стефанъ Манойловићъ, Ученикъ. Андріја Церо-
вићъ, Мом. Начал. Уж. за син Јована. 37. кн.

(Послани одъ Г. Милоша Јовановића, Стар.
Писара Суд. Ок. Ужицк.)

Г.Г. Јованъ Туџаковићъ, Предсѣд. Суд. Окр.
Уж. Кавалъръ, за син. Димитріја Учен. Коста Ч.
Антићъ, Членъ С. Ок. Уж. за син. Лазара Учен.
Миланъ Калђевићъ, Чл. Суд. О. Уж. за синов. Луку
и Любомира. Радованъ Пантелејићъ, Чл. С. О. Уж.
за синов. Ђоку и Стевана Учен. Божа Божовићъ,
Секретаръ С. О. У. Милошъ Јовановићъ, Стар. Пи-
сарь С. О. Уж. за синов. Милана и Александра.
Паунъ Смиљанићъ, И. Писарь. Радованъ П. Радов-
ићъ, за синов. Михаила. Миланъ С. Радуловићъ и
Стеванъ Лазаревићъ, Практиканти Суд. О. Уж. Ми-
лошъ Міилловићъ Лояница, Тргов. Уж. за кћ. Миље-
ву. Петаръ Теодоровићъ, Пандуръ Суд. за син. Я-
кова.

12. кн.

ЧАЧАКЪ.

(Послани одъ Г. Јована В. Ненадовића, Прак-
тиканта Суда Чаганскогъ.)

Г.Г. Гедеонъ Ивановићъ, Игуманъ Мон. Сре-
тенія. Исая Поповићъ, Настојтель Мон. Николя. Ни-
кодимъ Павловићъ, Настојат. Мон. Троице. Констав-
тинъ Гавриловићъ, Еромонахъ Мон. Сретенія. Ру-

фии Николаевићъ, Ђромон. и Испостникъ Мон. Пре-
ображенія. Исидоръ Павловићъ и Василіс Јовано-
вићъ, Ђромонаси М. Никола. Мелетіје Петровићъ,
Ђаконъ Мон. Никола. Јосифъ С. Протићъ, Парохъ
Ежевачкій. Самоило Милошевићъ, Пар. Мойсіньскій.
Јосифъ М. Протићъ, Пар. Тільській. Міліло А. По-
повићъ, Пар. Заблаћскій. — Малько Ђорђевићъ,
Предсѣд. Суд. Ок. Чач. Кавалѣръ, за с. Марка. Ва-
са Грагоревићъ, Членъ Суд. за синов. Милана и
Јована. Димитріј Савчићъ, Казначей Ок. Ч. Симе-
онъ В. Симићъ, Писаръ Суд. Ок. Ч. Сретенъ М.
Протићъ, Писаръ Среза Драгачевск. Креста Никола-
евићъ, II. Писаръ С. Ок. Ч. за с. Светомира и књ.
Лепосаву. Бићентіј Ерићъ. II. Пис. Нач. за с. Ва-
силіј Учен. Лазаръ П. Рашковићъ, II. Пис. Суда
О. Ч. за књ. Екатерину. Милошъ Јлаћъ, Практикан.
Нач. Ч. Ђока Митровићъ, Прак. Н. Ч. за супругу
Персиду. Петаръ М. Перуниччићъ, Прак. С. О. Чач.
за синовиц. Персиду. Любомиръ Гаврковаћъ, Прак.
Суд. Ч. Ѓротей Р. Блажковићъ и Арсеніј С. Мило-
сављевићъ, безплат. Практиканти Суд. О. Ч. Ђвти-
міје Јовановићъ, Учитель млаћ. Шк. Чач. Стефанъ
Хаци Јосифовићъ, Вуле Пантелићъ, Миливой А. По-
поваћъ, за с. Любомира. Сретенъ Томашевићъ, Ма-
ланъ Антоніјевићъ, Алимпіј Симеоновићъ Робовићъ,
Периша Пајовићъ, за сина. Милана. Богићъ Тошко-
вићъ, Младенъ Малутиновићъ, Стефанъ Андрієвићъ,
Радов Радосављевићъ Козлица, Петроніј Д. Лешан-
чићъ и Миланъ Томашевићъ, Трговцы Чачан. Сте-
фанъ Павловићъ, Трг. в Терзија Ч. Вукъ Ђремовићъ
и Антоніј Марковићъ, Сарачи. Васо Величковићъ,
Апсанџіја Суд. О. Ч. Јова Борисављевићъ, Меанија,
за с. Димитріј. Јованъ Михаиловићъ Сврачковацъ,

* *

Меанџија. Раста Лукачевићъ, Раста Марковићъ в Тово Кулићъ, Туфекџија. Милошъ Андрејевићъ, Кафедра, за син. Јована. Паунъ Михаиловићъ, Абаџија. Вујо Илићъ, Терзија. Васо Дервишевићъ из сел. Душаловића. Петаръ Поповићъ, Ђакъ Мон. Сретенја.

54. кн.

ШАБАЦЬ.

(Послани из Консисторије Шабачке.)

Преосвященијијшиј Господинъ МЕЛЕТИЙ МАРКОВИЋЪ, Епископъ Шабачкиј. 5. кн.

Г.Г. Петаръ Стефановићъ, Игуманъ Мон. Трошоше и привр. Членъ Консис. Шаб. 2. кн. Павелъ Радивојевићъ, Нотарј Консистор. за синове: Ратцка в Стаменка 2. кн. Јако Јовановићъ, Ђаконъ в Преписчиј Консис. за синов. Димитриј Учен. Дјовинј Лукићъ, Бромонахъ Мон. Грабовца. Јавије Јовановићъ, Ђаконъ Петковачкиј.

12. кн.

(Послани од Г. Јована Павловића, Проте Шабакогъ.)

Г.Г. Јованъ Павловићъ, Прота Шаб. Членъ Апеллатор. Консист. Јанко Протићъ, Прота Тавнавскиј. Нико Марковићъ, Парохъ Јловничкиј. Марко Јовановићъ, Пар. Звезданскиј. Живко Филиповићъ, Пар. Јазовничкиј. Јованъ Поповићъ, Пар. Црниљевскиј. Коста Бабовићъ, Пар. Коцељвачкиј. Любинко Поповићъ, Пар. Лојничкиј. Марко Ђелићъ, Пар. Накучанскиј. Георгј Николајевићъ, Пар. Салашкиј. Станојло Јокићъ, Пар. Дреновачкиј. Станојло Дукићъ, Пар. Кленачкиј. Стефанъ Лаушевићъ, Пар. Раванскиј. Петаръ Богдановићъ, Пар. Засавичкиј. Сте-

Фанъ Маловићъ, Пар. Црнобарскиј. Стоянъ Фрай-
товићъ, Пар. Совлачакиј. Петаръ Дукићъ, Пар. Ра-
довиначакиј. Алпий Гавриловићъ, Пар. Табановачакиј.
Петаръ Јовановићъ, Пар. Бонћакиј. Василе Николаев-
вићъ, Пар. Кравајскиј. Македија Дамјановићъ, Пар.
Метлићакиј. Јованъ Илићъ, Пар. Лѣничиј. Любин-
ко Вујанићъ, Пар. Слепчевићакиј. Остоя Вићентијевићъ,
Пар. Змїјначакиј.

24. кн.

(Послани изъ Читалишта Шабаљкогъ.)

Г.Г. Адамъ Теодоровићъ, Парохъ Шаб. и Ка-
такхета Пол. Гим. Матей П. Станићъ, Пар. Шаб.
Еремија Лазаревићъ, Пар. Варнавскиј. Михаилъ Геор-
гјевићъ, Членъ Суд. Ок. Шаб. Стоянъ Обрадовићъ,
Секретаръ Суд. Ш. Петаръ В. Јовановићъ, Секре-
таръ Начал. Димитрије Баланскиј, Профес. и Управ.
Пол. Гим. Владимиръ Вукћъ и Дамјанъ Марнаковићъ,
Професори Пол. Гим. Милованъ С. Аксентијевићъ,
Дѣловод. Суд. II. одѣл. Ок. Шаб. Танасије Марко-
вићъ, Практик. ис. Суд. Ђорђе I. Павловићъ, Прак-
тик. Внутр. Дѣла. Павле Струнцијевићъ, Сима Леон-
тићъ, Георгіј Н. Чотрићъ, Живанъ Јовановићъ, Сте-
вавъ Пантелејићъ, Милошъ Аксентијевићъ, Милошъ Пе-
тровићъ Бапц. Владимиръ Трикћъ, Јанко Коџићъ Па-
па, Коста Настанћъ, Драгичићъ Петковићъ, Вулета
Петровићъ за сына Косту. Милованъ Кустурићъ, за
сын. Драгића. Коста Фотићъ, Трифунъ Стефановићъ,
Браћа Р. Милићевићи и Милошъ Браштановићъ, Тр-
говцы. Петаръ Јовановићъ и Павле Гр. Михаиловићъ,
Учительи Шаб. Димитрије Берићъ, Коста Х. Т. Сми-
љанићъ и Григорије А. Исавловићъ, Ученицы. Ранко
Андреевићъ, Служитель Читалиш.

35. кн.

(Послани одъ Г. Кузмана Е. Лазаревића.)

Г.Г. Кузманъ Е. Лазаревићъ, за кћеръ Мвлену. Павле Стумчалнъ, Цвејанъ Зарићъ. Агдрија Влайковићъ, Василе Трифковићъ, Павле Д. Тешићъ, Глиша Ж. Марковићъ, Јованъ Цветковићъ, Крста Вуњићъ, Илко Павловићъ, Прокла Банђъ, Јованъ Поповићъ, Јаковъ Теодоровићъ, Јанко Антонићъ и Јаковъ Миловановићъ, Трговци. Јивко Чорбинъ, Членъ Примир. Суда. Мићо Јевтићъ, терз. Калфа. 17. кв.

(Послани одъ Милоша Лазаревића и Ђуре
П. Гудовића, Ученика III. Грам. Раз. Пол.

Гим. Шабаке.)

Коста Поповићъ, Учен. IV. Раз Пол. Гимназ. Алекса Остонићъ и Любомир Бабовићъ, Ученицы III. Р. П. Г. Милошъ Гавриловићъ, Спасов С. Алексићъ, Симеонъ Миловићъ и Райко Рувидићъ, Ученицы II. Р. П. Г. Алекса Глишићъ. Аксентије Поповићъ, Георгий Бања, Дамянъ Илавићъ, Ђорђе Гавриловићъ, Илја Антонијевићъ, Јованъ Стефановићъ, Крста Протићъ, Константина Недићъ, Любомир Тадићъ, Милошъ Кондуловићъ, Милос Петрићъ, Павле Јоановићъ, Стефанъ Поповићъ, Стефанъ Продановићъ, Стефанъ Станковићъ, Стефанъ Румбићъ и Станијло Рувидићъ, Ученицы I. Р. П. Г. Петаръ П. Гудовићъ, Учен. III. Нор. Шк. за сес. Џану. Ђорђе Станковићъ и Сава Заринъ, терз. Калфе. 28. кв.

ШОПИЋЪ.

(Послани одъ Г. Радована Ивковића, Писара
Среза Колубарскогъ.)

Г.Г. Благоје Протићъ, Парохъ Шопићавскій.
Андрей Симеоновићъ, Пар. Барошевачкій. Новакъ

Илићъ, Пар. Вреочанскій. Яковъ Станаевићъ, Подпоручикъ Началникъ Среза Колубарск. Миланъ Ивановићъ, Тргов. и Арендаторъ, за сын. Марка. Јоакимъ Бабовићъ, Учитель Шопинъ. Милутинъ Поповићъ, Учитель Вреочанскій. Живко Познановићъ, Учитель Чибутковачкій. Петаръ Лазаревићъ, Кметъ Сакульинскій, за сынов. Рафаила. Ереміја Стефановићъ, Песаръ Први. Суд. Шоп. Миланъ Живановићъ, Георгіј Поповићъ, Аксентіј Анаочићъ, Милос ђ. Обрадовићъ, Милошъ Тошаловићъ, Вунца Михаловићъ, Ереміја Ристивоевићъ, Јованъ Марјановићъ, Радивой Остонићъ и Живанъ Николасвићъ, Ученицы Шк. Шоп.

20. кн.

Я Г О Д И Н А.

(Послани одъ Г. Михаила Вадѣвца, Учителя
Ягодин.)

Г.Г. Милосавъ Милетићъ, Парохъ, за сынов. Петра и Павла. Навле Кроцовићъ, Пар. за с. Спиркова и Георгіја. Риста Поповићъ, Пар. Рековачкій. Ђавръ Којатићъ, Членъ Први. Суд. за с. Димитрија. Михаилъ Вадѣвачъ, Учитель найстар. Шк. за кверь Марју 2. кн. Милошъ Тодоровићъ, Ђурчиа, за сынов. Косту и Јована. Стефанъ Ђорђевићъ, Терзија. Стефанъ Ђорђевићъ, мумцис. Калфа — Живко Димитровићъ, Коста Протићъ, Милос и Миланъ Стефановићъ, Браћа Сабиновићи, Коста Ристићъ, Крста Илићъ, Михаилъ Стојановићъ, Любомиръ Јовановићъ, Любомиръ Миленковићъ, Любомиръ Радојковићъ, Коста Васиљевићъ, Никола Динићъ, Миланъ Маг. Стојановићъ, Младенъ Коцыћъ и Яковъ Џветковићъ, Ученицы Найстар. Клас.

24. кн.

(Послани одъ Г. Милосава Ѓурђевића,
Практик. С. Ок. Ђуп.)

Г.Г. Стеванъ Јовановићъ, Писаръ С. Ок. Ђуп.
Никола Стојановићъ, Н. Пис. Н. О. Ђ. за синов. Павла.
Петаръ Анђелковићъ, Н. Пис. Н. О. Ђуп. Алекса
Протићъ, Практ. Суд. за синов. Катарину. Савва
И. Марковићъ, Милойко Љ. Ћлаћъ и Гаврило С. Магрићъ
за синов. Анту, Практиканти Нач. Ђуп. Илја
Ањелковићъ, Кафесја. Милошъ Вельковићъ за бр.
Недељка, в Мілко Јаковићъ, Калфе Болт. 10. кн.

(Доцније послани.)

В А Р В А Р И Н Ъ.

(Послани одъ Г. Стојана Милићевића, Проте
Варварин.)

Г.Г. Стојанъ Милићевићъ, Прота Варваринскай.
Миладинъ Милићевићъ, Капеланъ Прот. Варварин.
Євтиміј Поповићъ, Парохъ Катунскай. Михаилъ Поповићъ, Пар. Обрежкай. Георгій Поповићъ, Парохъ
Орашачкай. Раста Поповићъ, Пар. Јасичкай. Вучко
Јаковљевићъ, Пар. Залоговачкай. Милосавъ Милановићъ.
Капеланъ Парохіје Конюшке. Голубъ Вельковићъ,
чредный Свештеникъ у Белої Цркви. Милованъ
Арсеніјевићъ, Бело-Цркв. Учителъ. Милосавъ Јаковљевићъ,
Учителъ Јасичкай. Станој Протићъ, Членъ Примири.
Суда Обшт. Варварин Јованъ Мильковићъ, при Белої
Цркви. Павле Филимоновићъ, Кметъ Јасичкай.
Стојадинъ Милошевићъ, Помоћникъ, у Обшт. Јасичкай.

КЛАДУРОВО.

(Послани одъ Г. Димитрија Илића, Проте
Кладурос.)

Г.Г. Димитрије Илић, Прота Кладуровскиј.
Симеонъ Николић, Сромонахъ и Наставникъ Мов.
Витовиће. Арсеніј Поповићъ и Петаръ Поповићъ,
Пароси Каменовски. Милорадъ Поповићъ, Капеланъ
Свиначкиј. Миладинъ Радовановъ, Учитель Свиначкиј.
Савва Благоевићъ, Парохъ Жалобничкиј. Симеонъ
Белодедићъ, Пар. Нересничкиј. Милја Константино-
вићъ. Пар. Кучаникскиј. Петаръ Јовановићъ, Пар.
Дубочкиј. Арсеніј Николићъ, Пар. Турскиј, 11. ка.

(изъ Турске.)

МОСТАРЪ.

(Послани одъ Г. Лазе Спремо.)

Г.Г. Серафимъ Шолај Сромонахъ. Ђоаникије И.
Памучина. Петаръ Чокорило Ерей, за сестр. Заха-
рија. Илја Наравићъ, тргов. и жит. Ужић. за Мостар.
Монастыре: Дужи, Завалу, Добриво, Косирево,
Житомышљићъ, Пиву и Троицу, 7. кн. Лазо Спремо
за бр. Ђорђа. 11. ка.

НИШЪ.

(Послани одъ Г. Савеје Радојчића, Учителя
Ст. Клас. Шк. Ниш.)

Г.Г. Цветанъ Стефановићъ, Кнезъ, за сына
Тодора Николча Богојевића глав. Тргов. закћери: На-

ли. Јованъ Гогињъ, глав. дунац. и Бакал. Јоца Димитровъ, глав. Дуб. и Терзиј. Риста Х. Павловъ и Станча Попа Фирњинъ, Меандіс. Мана Кулунција, Надзир. Варош. за сын. Ѓленка. Јоца, абаџискиј Уставаша. Јонча Абаџіја, за сын. Божила. Јивко Јанећъ, за с. Јована. Коста Попа Ђириловићъ. Міялко Павнићъ, Базарџанинъ. Станко Петковъ, за с. Алексу. Гоша, Терзиј. Попа Стаменовъ.

46. кн.

ПЛЕВАЛЬ.

(Послани одъ Г. Николе Попа Филипосића,
Пароха Плевальскогъ.)

Г.Г. Симеонъ Лазаренићъ, Парохъ Врбовскиј, за сына Гаврила. Неша Поповићъ, Таксіјотъ Монас. Св. Троице. Јованъ Хаци Алексиевићъ, Парохъ Попа Плевальскогъ. Видъ Шаранацъ, Парохъ Шаранскиј. Јаковъ Поповићъ, Пар. Цркве Поблађке, за с. Гаврила. Михаилъ Новаковићъ, Учитель Плевальскіј. Јованъ Радовићъ, Глиша Богићевићъ съ братомъ, Коста Берковићъ, Авта и Алекса браћа Живковићи, Љука Лучићъ, Тодо Михаиловићъ, Вукићъ Ненадићъ, Василіс и Петаръ браћа Видића, Василіс Џацићъ, Јованъ Шећеровићъ, Јованъ Ђирковићъ, Обрадъ Бощковићъ, Христо Шећеровићъ, Стойко Тешовићъ, Лазо Махаиловићъ, Јоко Ђенисіјевићъ и Ђено Механдинићъ, Трговцы Плевальски. Захаріје Максимовићъ, Бочача. Христо Мариновићъ, Подрумција Мон. Свето Троице.

25. кн.

ПРОКУПЛЪ.

Г.Г. Димитріј П. Николићъ, Прота и Вељаљ Архиепас. Нишевачкогъ. Куzmanъ Недельковићъ, у-

❖ ❖

читель Прокупачкій. Стефанъ Стояновићъ, Поз-
ція.
3. кн.

С О Л У Н Ъ.

Г. Емасуилъ Ромидасъ, любитель европейски
языка.
1. кн.

Ц А Р И Г Р А Д Ъ.

Г. Онуфрів Ноновићъ, Архимандритъ, Жилев-
дарацъ.
5. кн.

(изъ Австріе.)

Б А В А Н И Ш Т Е.

(Послани одъ Г. Савве Лазаровића, трговца.)

ГГ. Самоило Миорадовићъ, Јоанъ Мильковићъ
и Аксентије Димићъ, Пароси. Антоніје Плавшићъ,
Ц. К. Економ-Лайтнантъ. Андрей Урошевићъ и Лука
Вукосављевићъ, учительни. — Теодоръ Радивојевићъ,
Петаръ Хаци Стојановићъ, Василіје Теодоровићъ, Па-
вель Хаци Стојановићъ, за сынове: Јоана, Георгіја и
Александра 3. кн. Стефанъ Смедеревацъ, Јоанъ Поп-
овићъ и Павель Поповићъ, изъ Жомолиша. Јованъ
Стојановићъ изъ Долова. Савса Станковићъ и Јозефъ
Стојановићъ изъ Ковина. Димитріје Димићъ, Теодоръ
Петровићъ, Василіје Марковићъ, Јоанъ Милосављ-
евићъ и Савва Лазаровићъ, Трговцы. Живанъ Стев-
новъ изъ Долова. Матей Петровићъ и Јосимъ Ивко-
полајевићъ. вінски Арендатори. Александеръ Лаза-
ровићъ и Александеръ Борна, тргов. калф. Григо-
ровићъ

рів Димінъ, служб. фіреръ. Ањимъ Илићъ в Ђорђе
Брдарскій, изписані Каплари. Паја Благосвићъ и Јо-
симъ Вишацкій, Штайдеръ. Ђорђе Пантелеїћъ, чиз-
маръ, за с. Михаила. Георгіј Ђурђевићъ, за кћ. Јулі-
аву. Василій Николаевићъ, за кћ. Катарину. Павелъ
Блажићъ, Берберинъ. Зарія Миленковићъ, Кожуваръ.
Алекса Томићъ, Гранчаръ. Васа Миленковићъ,
ученикъ.

40. ви.

Б А Я.

(Послані одъ Г. Аркадія Николића, Пароха
Байскогъ.)

Г. Аркадіј Николићъ, Пар. Байс. и Членъ
Конс. Бачке. Ігњатъ Ђоановићъ, Быровъ и закл. Маџ.
Адвокатъ. Гавриљ Атанацковићъ, Сенаторъ. Діони-
сій Стефановићъ, Дѣтонаставникъ. Ђ. М. Д. Јорать,
Александеръ Ђоановићъ, Георгіј Бранковићъ, Васи-
лій Смићъ, Павелъ Ђоановићъ, Стефанъ Зубановъ,
Петаръ Смиљавићъ, Милошъ Раичићъ, Јаковъ Ісаако-
вићъ, Ђоанъ Вуићъ, Павелъ Николај и Никола Тео-
доровићъ, Ученвицы Гимн.

16. ви.

Б Е Ч Е Й С Т А Р Ѝ Й.

(Послані одъ Г. Ђимітріја Ковачевића, Учителя.)

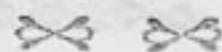
Г.Г. Георгіј одъ Човићъ, Бачке Међ Присѣ-
дат. и Потиск. Окруж. Танач. Ђоанъ Гавновићъ, Са-
мональ Бранковићъ и Алек. Бастићъ, Пароса. Петаръ
Стакићъ, Симеонъ Гаванский и Младенъ Ђоцићъ, В.
Кр. С. Таб. заклет. Бележници. Георгіј Аргировићъ,
у Окр. Потис. Акцесиста. Михаиль Влашкалавићъ,

сврш. Јуриста въ Вранѣва. Любомиръ Вишковићъ въ Димитрій Ковачевићъ, Учительи. Георгій Поповићъ, Живописацъ изъ Аде. Григорій Дражићъ, Данилъ Станићъ и Петаръ Симићъ, Трговци. Василій Стевковићъ, Берберянъ. Ђоанъ Сомборскій, Звдаръ. Антоніј Живковићъ, Чизмаръ. Дим. Ђорђевићъ, Исидоръ Дебелячкій и Ст. Завишићъ, Ученици Нор. Кл. 21 ви.

Б Е Ч К Е Р Е К Ъ.

(Послани одъ Г. Јоана Чернлянскогъ, Трговца.)

ГГ. Данилъ Станићъ, Парохъ, Членъ Конс. Тешинш. в Сл. Торон. Међе Присѣд. Јоанъ Клей, Парохъ. Јоанъ Бакаловићъ, Ђаконъ. Георгій Станићъ, Варош. Бележникъ. Никола Смедеревацъ, Вар. Пасаръ. Аркадій Косанићъ в Георгій Татаровићъ, Учительи. — Несторъ Димитріевићъ, Симеонъ Станићъ, Емилија Деметеръ Јанко Парра, Петаръ Димитріевићъ, Александеръ Марковићъ, Георгій Димитріевићъ, Михаилъ Никифоровићъ, Константинъ Арсеновићъ, Данилъ Никифоровићъ, Леонтій Тарчулъ, Константинъ С. Стефановићъ, Димитріј I Кудићъ, Георгій Јорговићъ, Димитріј Смедеревацъ, Александеръ Георгіевићъ Боканацъ и Димитріј Недельковићъ. Трговци. — Матей Поповићъ. Никола Вуковъ. Георгій Дујковићъ. Јоанъ Луквићъ. Максимъ Татаровићъ, за сына Константина. Петаръ Печеновићъ. Стефанъ Поповићъ. Никола Николићъ. Лазаръ Димитріевићъ. Стефанъ Милутиновићъ. Петаръ Томашъ. Павелъ Томићъ. Петаръ Велсављенићъ. Стефанъ Цветковићъ, за сынов. Јоана и Јосифа. Јосифъ Димитріевићъ, за с. Павла. Савва Кадићъ. Марко Станићъ. Ааронъ Стефановићъ. Јоанъ Богоевићъ. Јоанъ Нико-

лећь. Леонтије Вуковъ. Лука Ранисављевићъ. Вал-
заръ Ђвтићъ, Економъ. Јоанъ Вуковъ Ученакъ. —
Гђе: Персида Адамовићъ. Јекатерина Тарчулъ. —
Гдчна Александра Новаковићъ. 50. кв.

Б Е Ч Ъ.

(Послани одъ Г. Данила Медаковића.)

ГГ. Вукъ Каракићъ. Стеванъ Завашаћъ, Арт
Медицине. Димитрије Тирка, Вел. Тргов. Кавалеръ
Ђука Натошевићъ, Медицинеръ. Бранко Радичевићъ
Песникъ. Танаша Јованићъ, Благаринъ, Литографъ
Валипъ Крастовићъ, Архитектъ. Живко Стевановићъ
тргов. Практик. Милутинъ Протаћъ Черкеζъ, тргов
Прак. Јованъ Вуковићъ, Дробњакъ изъ Ужић. Наје
Милованъ Пејчиновићъ, Јра изъ Руднич. Наје. На-
денко Теодосићъ, изъ Валjev. Наје. Танаша Басла-
шаћъ, прв. Тамбурашъ Бечкиј. 13. кв.

Б У Д И М Ъ.

(Послани одъ Г. Јосифа Р. Марковића, Грађ
и Кролга.)

ГГ. Василје Стойковићъ, Ц. К. Лайтвантъ. Е
отъ Кондиновић и Н. отъ Кука, Чиновници при Ков-
зелји. М. от' Луданћъ, свијо права Адвокатъ. Кост
одъ Петровићъ, Адвокатъ и Чиновникъ. Н. одъ Јозе-
новићъ, Адвок. и Чинов. — Јозе Кранћъ, Месарочи
Петаръ Николићъ, Тргов. Димитрије Петровићъ, Т-
гов. за сын. Андрјю. Јоашъ Јасићъ, Чизмаръ. Ш-
таръ Думићъ, Пекаръ. Стефанъ Урошевићъ, Кроач
Аркадије Јовановићъ. 13. кв.

В Р Ш А Ц Ъ.

(Послани одъ Г. Косте Луинова, Казанцив.)

ГГ. Константинъ Петровићъ, Вел. Средищ. Парохъ. Радивой Станковићъ, Профессоръ. Георгій отъ Бота, Звоноливацъ. Константинъ Луиновъ, за сына Стефана Ђ. Гам. Шк. учен. Катарина Урошевъ, Трговини. Јованъ Урошевъ, Трговацъ. Александеръ Петровићъ, Милошъ Тараньскій и Глигоріј Мича, тргов. калфе. Георгій Милошевъ, Василій Томићъ и Јованъ Михайловићъ, казанцив. Теодоръ Јовановићъ и Лазаръ Ненадовићъ, Бербери. Стефанъ Адамовићъ, Кожухаръ. Јвтимів Вакареско, Земаљдѣлацъ. 16. кн.

Г О Л У Б И Н Ц Ы (У СРЕМУ.)

(Послани одъ Г. Теодора Нешкосића, Трговца.)

ГГ. Стефанъ Николаевићъ, Парохъ, за сына Василія. Стефанъ Рогићъ, Ђаконъ, за сына Светолива. Јгњатъ Јовановићъ, за сына. Гаврила и Георгіја. Теодоръ Петровићъ, Ковачъ. Василіј Вујићъ, Ђурчија. Павле Войновићъ, Капларъ. Порфириј Савићъ и Кузманъ Станоја, Јубл. Каплари. Аксентије Николићъ, Кројачъ. Јоанъ Малетићъ, Јвта Станковићъ и Петаръ Сечанскій, Земаљдѣлы. Ѓудча Персида Ђоревићъ. Јованъ Петровићъ, Ученикъ. Теодоръ Нешкосићъ, Трговацъ.

15. кн.

Д А Л Љ.

(Послани одъ Г. Косте Миланковића, Пароха
Далъскогъ.)

ГГ. Коста Миланковићъ, Парохъ и Чест. А. Е. М.
Конс. Присѣд. за кћерь Анну. Георгій Јауковићъ,

Парохъ, за вѣрь Малвцу. Прокопій Миладиновићъ,
Ђаконъ в II. кл. Учитель. Теодоръ Даушевићъ, I. кл.
Учитель. Фрайла Стоя отъ Раачићъ. Гргорій Мале-
шевићъ, Тргов. Никола Живковићъ, А. Е. М. Доба-
ра пенз. Каснаръ. Стефанъ Николаевићъ и Младенъ
Стефановићъ, Клерици. Антоній Миланковићъ, Ема-
нуилъ Марковићъ и Игнатій Живойновићъ, Трговцы.
Євтимій Миланковићъ, Сапунція. Анна Кара - Якко-
вићъ. Јуліана Даниловићъ. Георгій Грчвѣћъ, Кожу-
харъ. Василій Папулвѣћъ, Сенаторъ. Василій Михай-
ловићъ, Лебедеръ. Стойко Ђурчвѣћъ, Атанасій Ор-
снѣћъ, Павелъ Гелавићъ, Јоанъ Авраамовићъ, Иліја
Обшаћъ, Савва Докићъ, Арсеній Бороввићъ и Коста
Ђекићъ, Земљедѣлцы. Димитрій Димићъ, Јоанъ Вар-
ница и Євтимій Исајловићъ, Ученици. Игњатій Попо-
вићъ. Александеръ Поповићъ. Јоанъ Поповићъ. Ти-
мотей Бајкићъ. Јоанъ Яковићъ.

34. кн.

Д У Б Р О В Н И К Ъ.

(Послані одъ Г. Георгіа Николаевића, Проте
Дубровникогъ,)

ГГ. Єреміј Гагићъ, Надворный Советникъ, Ка-
валеръ в Конзуль Российской. Георгій Николаевићъ,
Прота Дубров. Спиро Опуићъ, Лазаръ Лучвѣћъ, Ди-
митріј Мисвата и Лесо Алексићъ, Трговци. 6. кн.

З Е М У Н Ъ.

(Послані одъ Г. Алексеј Алексеевића, Любите-
ља Књижества.)

ГГ. Георгій Мартиновићъ, Трговацъ. Јованко
Крећићъ, Трговацъ Тителскій. 5. кн. Јелена в Геор-

гів Крестні, 2. кн. Георгіє, Александеръ и Марія
Монтерай, ученицы у Пешти 3. кн. Єлена, Йосифъ
и Георгій Невадовићи, Ученицы у Бан. 5. кн. Сте-
ванъ Петровићъ, Слуш. Матем. у Тителу. Марко
Шиманъ, Практик. Тргов. у Темишв. Сава и Јованъ
Поповићи, Ученицы у Перлезу. 2. кн. Гђа Катарина
Рајовића, за кћери: Софију, Ђцу и Маріју. 3. кн. 21. кн.

И Л О К Ъ.

(Послани одъ Г. Аарона Николића, Капелана.)

ГГ. Ааронъ Николићъ, Капеланъ. Николай Вой-
новићъ и Милошъ Димитріевичъ, Адвокати. Димитриј
Марковићъ, заклет. Нотарошъ. Лазаръ Јоановићъ,
за Праунука Петра. Данијель Марковићъ, Учитель, за
сына Петра. Савва Јоановићъ, за с. Георгіја II. кл.
Гвм. Карлов. учеа. Лукіянъ Даровићъ, за с. Алекс-
андра. Василій Кирновићъ, Лебцелдеръ. Божидаръ
Принићъ, Тргов. Шидскій. Марко Петковићъ, Люби-
тель чтенія. Викентій Васићъ, Арендаторъ Моловни.
за с. Милоша. Михаилъ Недељъ, Шумаръ, за сына
Филипа.

13. кн.

И Р И Г Ъ.

(Послани одъ Г. Петра Љубишића, Любитеља
Књижества.)

ГГ. Вартоломей Веселиновићъ, Єромов. и Ду'о-
вникъ. Гервасіј Арсевіевичъ, Намѣстникъ. Макаріј
Цвећићъ и Лазаръ Глишићъ, Єромонаси. Епифаніј
Филиповићъ, Єрођаковъ у Монастыру Хопову. — Јо-
сефъ Горяновићъ, Парохъ Ириш. Георгій Марковићъ,

12*

Капеланъ Шидскій, за с. Божидара. Илія Вунѣвъ,
 Слуш. Геометр. у Пешти. Іованъ Николићъ, Учитель
 Краљевачкій, за кн. Елену. — Стефанъ Ракићъ, Са-
 ва Станковићъ, Михаилъ Симеоновићъ, Петаръ Ара-
 ницкій, Стефанъ Елевићъ, Глиша Вунѣвъ; Васа Рогу-
 лаћъ, Алекса Вунѣвъ и Павле Саввићъ, Трговцы.
 Гђа Любница Марковићъ, за кн. Александру. Гдчне:
Милица Стојадиновићъ. Катица В. Дамњановићъ. На-
 чалія Месаровићъ. Елизавета Хаџићъ. — Лазаръ
Обреновићъ, за унука Лазара. Тома Ђремићъ, Кнеаъ.
 Петаръ Марковићъ, Сенаторъ. Марко Вунѣвъ, за сы-
 на Ђоку. Димитрије Николићъ, за сын. Александра.
 Стефанъ Којдиновићъ, за кн. Елену. Димитрије Дими-
 тријевићъ, Сенаторъ. Кара Ганѣвъ, за сын. Симу. Ми-
 ша Пазарскій. Сима Вунѣвъ, за сын. Васу. Ацко Став-
 ойловићъ, за сын. Теодора, и Сава Живковићъ, май-
 стори. — Петаръ Арсићъ, за унуку Любницу. Нићи-
 воръ Асурцићъ. Дамњанъ Пушићъ, за с. Ђорђа. Ни-
 кола Симићъ, Любите. чтен. Неделько Пешићъ. Обрадъ
 Стефановићъ, Туторъ Црк. Тимотије Црвенковићъ,
Арамбаша Ср. Међе и Міяило Міятовићъ, земљедѣль-
 цы. — Васа Пачанскій. Кара Гудурићъ. Ђорђе Да-
 бићъ и Стеванъ Арсићъ, за сына. Миту, Шпекулантъ.
 Јвта и Милошъ Павловићъ, Ученицы. III. Нор. ил.
 Читаоница Срб. Иришка.

48. кн.

К А Р Л О В Џ Й.

(Послани одъ Г. Николе Новаковића, Слушат.
 II. клас. Човечности.)

ГГ. Никаноръ Грунѣвъ, А. Е. М. Протосингелъ,
 Настоятель Мон. Кувеждина и Чл. Конс. Лукіанъ

Николасић, А. Е. М. Протодјаконъ и Конс. Но-
 таръ. Павелъ Николић, Прота Карлов. и Конс. Чл.
 Атанасіј Поповић, Парохъ Карл. и Чл. Конс. Ге-
 оргій Кнежевић, Администр. Пар. Вел. Радивачке.
 Јаковъ Герчић, Директ. Гимназ. Василій Лукић,
 Проф. Гим. и Норм. Шк. Директ. за кћ. Анну. Ман-
 симъ Николић Міюшковићевъ, Докт. Факул. Унгар.
 и Чл. Колегіял. Александеръ Стојачковић, Профес.
 Свемирне Србске, и Библич. Исторіє. Никола Ха-
 ћић, А. Е. М. Канцелис. и Експед. 2. кн. Павелъ
 Вунђић, заклет. Мац. Адвокатъ, и Профес. мац. взы-
 ка. Марко Ђоановић, изуч. Богословъ и Философъ.
 Стефанъ Поповић Зарић, изуч. Философъ. Јованъ
 Кнежевић, Дѣтонастав. — Стефанъ Павишевић,
 закл. Кр. Таб. Бележн. и III. год. Клир. Николай
 Скендић, Єлисей Панић, Светозаръ Тарбухъ, Ва-
 силій Коларић, Јованъ Гойковић и Григорій Сѣдо-
 главъ III. лѣт. Клирицы. Павелъ Николић, Миха-
 илъ Стефановић и Јованъ Миловановић II. лѣт. Клир.
 Стефанъ Симуновић, Младенъ Перишић, Милошъ
 Грекоровић, Иліја Вучковић, Јованъ Поповић, Ан-
 тоніје Ракић и Лазаръ Прнобарић I. лѣт. Клир. —
 Лазаръ Поповић, Михаилъ Кнежевић Хорватъ,
 Александеръ Завишић, Александеръ Тедић, Свето-
 заръ Живковић, Михаилъ Николић, Светозаръ Поп-
 овић Баранацъ, Николай Андрејевић, Теодоръ Јоа-
 новић одъ Поганѣштъ, Константинъ одъ Младено-
 вић, Константинъ Трумић, Павелъ Ненадовић,
 Јованъ Ракић Вршчанинъ, Стефанъ Ракић, Јованъ
 Дамјановић, Јованъ Миросављевић, Теодоръ Прна-
 ворацъ и Корнили Поповић Слуш. Пoesіe. — Бого-
 бой Стаматовић, Живоинъ Блаухарнъ Баранацъ,
 Јованъ Войновић, Јованъ Руварацъ, Младенъ Пав-

новићъ, Славолюбъ Станојъ и Петаръ Јовановићъ,
Слуш. Реторике. — Дамјанъ Палсташевићъ, Нико-
лай Димовићъ, Николай Терзићъ, Морицъ Мандни,
Софрониј Групчићъ, Стефанъ Михаиловићъ, Стефанъ
Продановићъ и Стефанъ Радосављевићъ Слуш. IV. Гр.
кл. — Јосифъ Здравковићъ Ресавацъ, (Тома Попо-
вићъ Далматинацъ, Павелъ Николавићъ, Александ-
ръ Грабићъ, Павелъ Милевићъ, Георгий Перзићъ,
Станимиръ Будимъ и Рафаилъ Медаковићъ Слуш.
III. Г. К. Лазаръ Ђовановићъ, Любомиръ Чучковићъ,
Андрја Андрејићъ, Михаилъ Николићъ и Павле Кова-
чићъ, Слуш. Г. К. Драголюбъ Јовановићъ, Псал-
тирацъ. Георгий в Лазаръ браћ. Ђовановићи и Петаръ
Авраамовићъ, Трговци. Александеръ Радовановићъ,
тргов. Калфа, Димитрије Маринковићъ, кројачъ. 83. кн.

(Послани одъ Г. Александра Поповића, Тргов.)

ГГ. Јованъ Јаковићъ, Администраторъ Поште
Бешчанске. Теодоръ Георгиевичъ, Јованъ Наколићъ,
Арсеніј Николовићъ и Јула Балтовићъ, Трговци. Ва-
силіј Матићъ, тргов. Спомоћ. Павелъ Петровићъ,
Берберинъ. Петаръ и Люб. Секулићъ, и Павелъ Па-
вићъ, изъ Хрватске, Константинъ Бања и Никола
Мутвабаринъ I. Грам. Кл. Ученици. Теодоръ Јако-
вићъ, Црквен. Црк. Саборне. Александеръ Поповићъ,
Тргов. за супругу Неранџу. 13. кн.

К А Њ Ъ.

ГГ. Јованъ Ђурчићъ, Трговацъ. Јованъ Авраа-
мовићъ, Ђурчија. 2. кн.

К И К И Н Д А.

(Послани одъ Г. Јоана Влаховића, Пароха Вел.
Кикиндскогъ.)

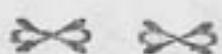
ГГ. Павељ Влаховићъ, Прота Вел. Кикинд.
Конс. Темиш. и Слав. Међе Торонтал. Присједатељ.
Урошъ Трифунацъ, Парохъ и Намјест. и Чл. Конс.
Тем. Присједат. Јоанъ Влаховићъ, Парохъ и Член.
Конс. Тем. Присједат. Софрониј Яковићъ, Прот.
Капеланъ. Петаръ Поповићъ, Ђаконъ и Учитељ. И. кл.
Василј Ристо, Варош. Переводитељ. Лазаръ Вла-
ховићъ, Юрать. Арсеніј отъ Стојновићъ, Торонт.
Међе Присјед. Лазаръ Кирићъ, III. Кл. Учитељ. Евти-
міј Крстопошићъ, Дијитрак. Акцесиста. Стефанъ Пу-
тникъ, I. Кл. Учитељ. Ђира Јовановићъ, Варош. Би-
ровъ. Косма Маџарешвићъ, Катедрал. цркве Певацъ.
Стефанъ Лаковићъ в Максимъ Миладијевъ, Варошка
Ешкути. Григориј Становићъ и Урошъ Поповићъ,
Трговци. Јосифъ Михаилъ Путникъ, Люб. Чтеніја.
Димитрије Николићъ, Тргов. за супругу Софијо Кон-
стантинъ Томашевићъ и Михаилъ Заркъ, Богослови.
Гдчне: Софія Лаковићъ в Маріја Дамјановићъ Теодо-
сіа, Любитељице Чтеніја.

23. бн.

КОВИНЪ.

(Послани одъ Г. Василја Мунчића, Трговца.)

ГГ. Ааронъ отъ Деспотовићъ, Притежатель Ко-
ниоршта у Банату. Матеј Предраговићъ и Петаръ
Петковићъ, Парохи. Михаилъ Димићъ, Ђаконъ. Лю-
бомиръ Думићъ, Учитељ. Ааронъ Гавриловићъ, за

кѣ. Елену Люб. кн. Стефанъ Н. Марковићъ, Димитрије Теодоровићъ и Јованъ Николићъ марв. Трговцы. Јованъ Н. Марковићъ, Василіј Ђирковићъ, за супругу Нанчи Люб. кн. Гђа Маріја Мунчића Люб. кн. Сава Станковићъ, за супр. Марију Люб. кн. Јованъ Јовићъ, Константинъ Јанићъ, за супр. Сару Люб. кн. Василіј Купусаровићъ, Јованъ Трифуновъ, Јованъ Стојновићъ, за супр. Марију Люб. кн. Јосимъ Брадарскій, Петаръ Голубичићъ, Андреј Остенћъ, за кћ. Милицу Люб. кн. Василіј Миленковићъ и Лазаръ Недељковићъ, Есп. Трговцы. Павле Теодоровићъ, Арендат. Месарнице. Матеа Милойковићъ, Џ. К. Капларъ. Василіј Атанацковићъ, црков. егитропъ и рыб. Арендаторъ. Димитрије Илићъ, Сакунџија. Петаръ Мунчићъ, пинтеръ. Ааронъ Кунатровићъ и Димитрије Ташићъ, він. Арендат. Василіј Марковићъ, Дрв. 31. кн.

К Р С Т У Р Ъ.

(Послани одъ Г. Димитрија Поповића, Ђакона и Учителя Се:единскогъ.)

ГГ. Ђорђе Айвазъ, Бележникъ. Јованъ Лотићъ, икус. Кованџија, за кћ. Драгиню. Младенъ Јанићъ, Касиръ. Андреја Блажићъ, Кметъ. Иліја Марјановићъ, Ђурчја. Григориј Јанићъ, Жив. Айвазъ, Василіј За-рићъ, Стефанъ Малбашкиј и Ђира Ловадиновъ, Земљедљци.

10. кв.

К Р Ч Е Д И Н Ъ.

(Послани одъ Г. Алексе Миловановића, Трговца Мипроважкогъ.)

ГГ. Трифунъ Сечјацъ, Парохъ Крчед. Јосифъ Шевићъ, Администрат. Крчед. Павле Марковићъ,

**Люб. член. Павле Натошевићъ и Прока Натошевићъ,
Тргов. Сланкамен. Георгіј Соларъ и Радисавъ Д.
Томићъ, Тргов. Земун. Д. Ж. Максимовићъ, Земун.
Сапунџија. Димитріј Давидовићъ, Тргов. Крчед. Ри-
ста Игнатовићъ, Крчед. за сына Димитрија. Рафајловъ
Адамовићъ, Туторъ црк. Крчед. Пантелеј Божићъ,
избран. общ. Крчед. Стефанъ Радиновићъ, Капл. 13. кн.**

КУМАНИ.

Г. Евтимій Секулићъ, Парохъ Куман. 1. кн.

МАРТОНОШЪ.

**ГГ. Петаръ Петровићъ и Јованъ Милићъ, Па-
роси.** 2. кн.

МЕЛЕНЦЫ.

(Послани одъ Г. Николе Бибића, Капелана.)

**ГГ. Марко Јовановићъ, Парохъ и Конс. Асес.
Лазаръ Бибићъ, Парохъ. Павелъ отъ Сабо, Адвок.
Христифоръ Шифманъ, Земљемљъ. Јованъ Шињаръ.
Алекса Василевићъ и Никола Момировићъ, Учите-
љи. Штеза Богарошкій, Бирој. Јосифъ Кланћъ,
Теодоръ Теодоровићъ, Јованъ Таначевићъ, Емануилъ
Ранковићъ, Јованъ Христифоровићъ в Димитриј Жви-
зановићъ, Трговцы. Павелъ Богарошкій, Самуилъ Ре-
шинъ, Ада Протаћъ в Трива Протићъ, Земљедѣлцы
и књиж. Ревнительн.** 18. кн.

НОВЫЙ САДЪ.

(Послани изъ Читаонице.)

**ГГ. Евлогіј Кузмановићъ, Єромонахъ Монаст.
Крушедола. Мойсей Георгіевићъ, Парохъ Катедрал.**

Црк. Новос. Петаръ Веселиновићъ, Пар. Пирошкай. Матей Костићъ, Пар. Новос. Альмашкай. Сима Міодраговићъ в Сима Костићъ, Ђакони Катед. Црк. Новосад. Вукъ Маринковићъ, Дръ Медицине. Несторъ Ј. Јсааковићъ, Гим. Новосад. Матез. и Латин. Јзыка Профес. Ђорђе Кондороши Адвок. и Мађар. Јзыка Проф. Теодосиј Жарковъ Јоановићъ и Стев. Стојновъ, Адвокати. Васа Јаковићъ, Мита Михаиловићъ и Васа Николићъ, Кр. Стола закл. Бележинцы. Корније Поповићъ. — Стефанъ отъ Ненадовићъ, Лаза Јовановићъ, Пера Марковићъ, Радославъ Манойловићъ, Люба Радосављевићъ, Јосифъ Поповићъ, Стев. Николићъ, Коста Міодраговићъ и Георгий Лучићъ, сврш. Богослови. Јованъ Кланћъ и Павле Симићъ, Живописцы. Марко Поповићъ. 27. ви.

*(Послани од Г. Матије Петровића,
Живописца.)*

Г.Г. Георгий Вуковићъ, Парохъ Альмашке Цркве и Ч. Конс. Првсједат. Александеръ Захарићъ и Георгий Нешковићъ, Пароси Катедрал. Цркве. Јоавъ Марковаћъ, Пар. Успенске Црк. Новос. Константињ Поповићъ, Пар. Беочинскай. Никифоръ Аравитскай, Пар. Шумадијскай, за кћ. Евицу. Несторъ Недељковићъ, Пар. Каменичкай. Михаилъ Матићъ, Пар. Благулевскай. Павелъ Балта, Ђаконъ и Учитель Альмаш. Новосад. Црк. Григориј Цвећићъ, Нотарошъ, Мохолевскай. Кузманъ Јевтићъ, Ц. К. Ферватеръ у Буковцу, за с. Александра. Лазаръ Јовановићъ, Фуриръ у Митровици. Димитриј Токалевићъ, Ц. К. Аудитор. Практиканть у Граду. Константињ Поповићъ, закл. Мађ. Адвок. Н. Садек. Камарашъ

и Срем. Вармеј. Асесоръ, З. кв. Димитріє Поповићъ, Адвокатъ. — Теодоръ Атанасијевићъ Харишъ, Максимијан Маринковићъ, за с. Константина. Павелъ Поповићъ. Димитріје Недићъ, за кћ. Катицу, и за сынове: Јоана, Георгија, Григорија и Василіја, 5. кн. Димитріје Радовран, Јоанъ Стојдиновићъ, Сава Мiodраговићъ, за кћ. Марію. Никола Петровићъ и Георђе Михаиловићъ Чампель, Трговцы. — Јосимъ Марковићъ, избр. Членъ Обшт. 2. кн. Стефанъ Божковићъ, за с. Јоана. Павелъ Лалићъ и Георгиј Абраамовићъ, Чизмари. Јевтиміј Јовановићъ, Златодѣлателъ. Лазаръ Шилвићъ, Шлосеръ, за с. Милана 2. кн. Димитріје Савићъ и Јевтиміј Јовшићъ, Сапунџије. Димитріје Димитріјевићъ, Симеонъ Јоановићъ, за кћ. Анну и Никола Табаковићъ, Ђурчија. Димитріје Маринковићъ и Никола Недељковићъ, Шустери. Гђе: Люба Лазаревићъ, Шустерка. Любосава Богдановићъ, Ђурчиница. Гдчне: Милица и Люба Суботићъ, Маршалмоде. 2. кн. Г.Г. Арсеніј Стакићъ, Живописацъ, за сынове: Стефана и Димитрија 2. кн. Петаръ Камберъ, Живописацъ. Матей Петровићъ, Живописацъ, за сына Јоана и за кћери: Александру, Анну и Софију, 4. кн. Викентиј Петровићъ, земљедѣл. Лединач. Стефанъ Михаиловићъ, Касапинъ. Димитріје Бузарскиј, Понумаръ Катедр. Цркв. 59. кн.

(Послани одъ Г. Петра Кузмановића,
Лукаса.)

Г.Г. Григориј Авдејевићъ, Парохъ Катедр. Пр. и Ч. Кон. Присѣдатель. Григориј Гаићъ, Пар. Д. С. Иванскиј и Мест. Директоръ. Гавриљ Николићъ, Пар. Ђурђевачкиј. Јованъ Поповићъ, Ђаковъ и Уч. девојач. Шк. Гавриљ Байчевићъ. Јованъ Теодоро-

вињъ, Сток. Лекаръ. Тома Дера, за сын. Георгія.
Васа Јовшићъ, за с. Петра III. Шк. Учен. Павелъ
Лазаревићъ, Матеріалистъ. Живко Ракићъ, Јакъ
Вуковаћъ, за с. Георгія. Тодоръ Димитровићъ, за
с. Јоана, и Гавриљ Панаотовићъ, Трговцы. Тома
Павићъ, Соларъ. Василій Василіевичъ и Ђока Ро-
ђанићъ, свинь. Трговцы. Стефанъ Јовановићъ Пантер.
и Кафецъ, за с. Саву в Константина. Никола Рошъ и
Димитрів Ђерчићъ, Вінопродавцы. Јованъ Євтићъ,
Сапуція. Василій Јанићъ, Чизмаръ. Јаковъ Вуче-
таћъ за с. Василія, и Петаръ Радивоевићъ, Ђурчів.
Ефта Недићъ и Лазаръ Дамјановићъ, Кроачи. Никола
Цветковићъ, за с. Лазара. Лазаръ Русъ, и Сима Ге-
оргіевичъ, за с. Јоана, Бербери. Георгій Јовановићъ,
Казанџія, за кћ. Анастасію. Василій Стојановићъ, за
с. Георгіја. Јованъ Поповићъ и Стефанъ Шилићъ,
Кабавичари. Тома Васићъ, за с. Лазара. Јованъ Сом-
борчевићъ. Гавриљ Јовановићъ Бурјамъ. Петаръ Та-
тићъ, Коларъ. Коста Радивоевићъ, изъ Темернице.
Чедомиръ Марковићъ, Тргов. изъ Батайнице. Фи-
липъ Бербатовићъ, искуснијшій Свирацъ. 39. кн.

(Послани одъ Г. Милоша Матића, Слуш.
I. Шк. Човечн.)

Г.Г. Георгій Кирковићъ, Георгій Цвећићъ и
Георгій Цветковићъ, Слуш. II. Шк. Човечн. Васи-
лій Бавићъ, Јованъ Јовановићъ, Александеръ Јовановићъ,
Милошъ Матићъ и Јосифъ Ракићъ, Слуш. I. Шк.
Човеч. Јованъ Марковићъ и Петаръ Патрићъ, Слуш.
III. Грам. Шк. Петаръ Јовшићъ, Стефанъ Николићъ,
Александеръ Ољићъ, Максимъ Поповићъ и Аврамъ
Стојановићъ, Слуш. III. Грам. Шк. Александеръ Бу-

гарскій, Слуш. И. Гр. Шк. Стефанъ Каленићъ и Ив-
кова Савковићъ, Слуш. І. Грам. Шк. 18. кн.

(Послани одъ Г. Теодора Савића, Трговца.)

Г.Г. Георгій Дававъ, Падейскій. З. кн. Тома
Теодоровићъ, закл. Мађ. Адвокатъ. — Гђе: Любича
Д. Кириаковићъ. Марія Летвіћъ. — Г. Г. Коста Ра-
дуловићъ, Млађ. Јоанъ Радуловићъ, Игњатъ Стефа-
новићъ, за с. Георгіја. Савва Суботићъ, Георгій Су-
ботићъ, Живко Суботићъ, Коста Поповићъ, Јоанъ
Стефановићъ, Євтимије Димитріевићъ, Василій Кау-
лицій. Ісаакъ Міодраговићъ, Георгій Чавићъ, Ф.
Костићъ, Георгій Янковићъ и Василій Янковићъ, Тр-
говцы. Андрія Новаковићъ и Савва Чокчићъ, Віво-
продавцы. Вонь Ф. Скандалскій, за с. Василія,
Димитріј Стойковићъ, за с. Георгіја, Стеф. Бок-
шанъ, Манойло Давидовићъ и Петаръ Розмировићъ,
Кроачи. Георгій Јоановићъ, Јоанъ Бегоевићъ и Иг-
њатъ Янковићъ, Чизмарі. Теодоръ Секулићъ, Слуш.
Поззіј. Јоанъ Стефановићъ, Сава Дешићъ Банацкій.
Стефанъ Милутиновићъ, изъ Крушевца. за унука. Ге-
оргіја и Милутина. Василіје Риза. Ааронъ Црнојачкій,
Земља. изъ Туріја. 37. кн.

НОВО СЕЛО.

(Послани одъ Г. Василія Болянича, Учителя
Ново-Селск.)

Г.Г. Петаръ Поповићъ, Јосифъ Равићъ и Ге-
оргій Ђуричићъ, Пароси Новоселски. Георгій Попо-
вићъ, Парохъ Марковачкій. Радошъ Лукићъ, Учит.

Избишкій. Савва Болянацъ, Учт. Новоселскій. Василій Радинъ, Соврш. Богословъ. Никола Дракулаћъ. І. год. люб. Слыш. Новосаћан. Живко Петровићъ, Живописацъ. Евтимій Алексићъ, Економ. Стражнеш. за с. Павла. Петаръ Женаръ, Капларъ. Георгій Цаперћа, Економ. Капл. Теодоръ Тодоровъ в Јоанъ Петковъ, Спомоштицы. Савва Јоановићъ, Стефанъ Јоановићъ, Евтимій Петровићъ, Савва Јовановъ в Никола Арсеновићъ, Трговцы. Јоанъ Павловићъ, занаяця. Ѓча Јуліана Поповићъ, за сыв. Јоана. Г. Василій Болянацъ, Учт. Новоселскій.

22. кн.

О Г У Л И Н Ъ.

(Послани одъ Г. Александра Трпковића.)

Г.Г. Радославъ отъ Тербуевићъ, Мајоръ у Певзіи. Јосифъ Калинићъ, Капетанъ І-ви Рачуново-дитель. Марко Крествіћъ, Капетанъ Аудиторъ Лиц. Регименте. Никола Бороввићъ, Обрлайтнантъ одъ Управителства. Петаръ Латастъ, Обрлайтн. Ађутантъ. Михаилъ Кайганићъ и Јово Михановићъ, Лайтнанти одъ Управ. Дръ Александеръ Теодоровићъ, Лайтнан. одъ Управ. Јованъ Ђекићъ, Трговацъ. Александеръ Триковъ. 10. кн.

19. кн.

П А Л А Н К А.

(Послани одъ Г. Георгіја Јевића, Иконорезца.)

Г.Г. Димитріј Поповићъ, Парохъ, и Ч. Кове, и Сремск. Вармећ. Присједат. Марко Донићъ, Пар. 2.

кн. Пантелеймонъ Каленићъ, Нар. за сива Александра З. кн. Милошъ Баглићъ, Ђаковъ, 4. кн. Петаръ Саввићъ, Учитель II. кл. за с. Тимотијо. Лазаръ отъ Юлинацъ, Учит. I. за с. Јосифа. Константињъ Милановићъ, соврш. Богословъ. — Илја Јоановићъ, за с. Николу и кћ. Елену 2. кн. Адамъ Поповићъ, Филипъ Димићъ, Кирилъ Стојковићъ, Стефанъ Георгијевићъ и Илја Костићъ, Трговцы. — Стефанъ Папулићъ, Абаџија, за кћ. Милеву. Милошъ Девићъ, Иконорезацъ. Димитрије Димићъ и Василје Петровићъ, Ђурчић. Максимъ Шљаковићъ, Црк. Туторъ. Сава Марцикићъ, за унук. Марка. Јаковъ Поштићъ, Сима Абаџићъ, Стефанъ Шокчићъ, Прока Шљаковъ и Васа Стојићъ, Земљедљаци. Наумъ Полонскиј и Григориј Бигонскиј, црков. Служитељи. 33. кв.

ПАНИЧЕВО.

(Послани одъ Г. Алекс. Становића, Пекара.)

Г.Г. Александеръ, Андрићъ, Поручникъ у Певзини. Константинъ Пеичићъ, Дръ Медвацине и Варош. Физикусъ. Г. Пантелићъ, Нар. Школа Директоръ. Н. Алексићъ, Мађ. и Нем. Прав. Адвокатъ. Гђа Софја Боборони за унуку Софију. — Г.Г. Макс. Влаховићъ, Стефанъ Ј. Зего, Станко Крстићъ, за унук. Јуліјану. Кост. Барићъ, Стефанъ Триковъ, 3. кн. Јевта Пековићъ, 10. кн. Никола Милошевъ, Петаръ Натаћъ, за кћ. Марију. Јованъ Јовановићъ, Алекс. Живковићъ, Ааронъ Лепедать, Дим. Суботићъ, Димитриј. Живковићъ, Сима Мандрино, Живко Јовановићъ, Јованъ Георгијевићъ, Михаилъ Николићъ, за кћ. Агапијо люб. чит. Јованъ Ризо, за с. Ђорђа. Гашпаръ Новакъ,

Макс. Поповић в Петар Пекић, за с. Миханла,
Трговци. Георг Јовановић, Лебцедер. А. Јова-
новић, Берберин. Павле Димитров и Павле Ву-
кашиновић, Ученици. Алекс. Станојић, Пекар
за кћери: Јоцу и Софију. 2. кн. 43. кн.

(Послани од Г. Максима Ђукића,
Бинопродавца.)

Г.Г. Димитриј Радановић, Парохъ Панч.
Ч. Конс. Тем. Прасјад. Сава Васић. Н. Димитриј.
Григориј отъ Добра. — Георг Ђарсан, Александер
Варсан, Стефан Лазаръ Благосвъ, Петаръ
Стојановић, Атанасиј Суботић, за вѣ. Драгињу.
Јосимиј Драгићевић, Илија Павловъ и Константињ
Петровић, Трговци. Максимиј Ђукић, за син. Пе-
тра, Павла и Стевана. Василе Бркен, за кћ. Ми-
леву. Александеръ Крагић, за кћ. Ленку. Јованъ
Бошковић, за сынов. Стевана. Зарја Завишић,
Тргов. Петровосел. Александеръ Јовановић Варга.
Манојло Радуловић Констан. Топаловъ. Коста Ђако-
новић, за кћ. Марију. Милка Топаловић, Люб.
Кн. — Јакија Аврамовић, Ђока Бошковић, Јованъ
Ђор. Василјевъ, Викентиј Петровић, Евтимије Бого-
сављевић, Јованъ Томић, Петаръ Радосављевић
и Јманујлъ Петровић, Ђурџиј. Александеръ Кр-
ијацъ, Стеванъ Николић, Стојанъ Дим. Стойковић
и Светозаръ Јаковић, Кројачи. Јованъ Симић и
Александеръ Петровић, за с. Светозара, Бербери.
Василе Барактаровић, Стеванъ Павловић, Пе-
таръ Илић, за с. Миханла и Софронија Кнежевић,
за с. Јевана, Чизмари. Јованъ Илић, мед. Кола-
чаръ. Сима Арсић, Дуванџија. Раста Дамјановић,
Тишлеръ за с. Гаврла. Петаръ Вуковић, Сапуни-
џија. Антониј Димитријевић, Георг Јакшић, Јованъ
Петровић и Антониј Ристић, Ковачи. Јованъ Ко-
вачевић, Коларъ. Прока Петровић, Шумаръ.
Алекса Симоновић, Црк. Сын. за с. Конставина.
Сима Димитриј, Димитриј Лујаскиј в Јованъ Бранко-
вић, Земљаџији. 54. кн.

ПАРАГЕ.

(Послани одъ Г. Максима Бугарскогъ.)

Г.Г. Аркадій Петровићъ, Парохъ. Трифунъ Бугарскій Учитель. Рада Павловићъ, Кнезъ. Теодоръ Петровићъ, Касиръ. Алекса Овцынъ, Сирот. Отацъ. Сима Дакићъ, Туторъ. Сава Спасовъ, за с. Аксентія. Сава Аничинъ, за с. Димитрія. Георгій Пашніћъ, Милошъ Прерадовъ, Трифунъ Шіачићъ одъ Кулп. Сима Новаковићъ, за с. Стефана. Јованъ Панићъ, Пантелей Пашніћъ, Црк. Служ. Димитріј Шіачићъ изъ Паланке; Георгій Ђурђевъ, Матей Мандићъ, за с. Георгіја, и Максимъ Бугарскій, земљадѣлацы.

18. кв.

ПЕТРОВО СЕЛО (У БАЧКОЙ).

Г. Василіј Ракићъ, Парохъ.

1. кв.

ПЕЧУЙ.

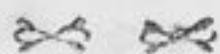
(Послани одъ Г. Николе Стојаковића, II
Лет. Мађаркс. Права Слуш.)

Г.Г. Лука Ужаревићъ, у Семиништу Печ. IV.
лет. Богословіј Слуш. Симеонъ Леовићъ, Теодоръ
Бикаръ, Георгій Крестићъ, Петаръ Вукићевићъ и
Никола Стојаковићъ, II. лет. Мађ. Права Слуша-
тельни. Никола Живановићъ, I. л. Мађ. П. Слуш. Ге-
оргій Гвоздановићъ, Милошъ Миланковићъ, Јоанъ
Живановићъ и Георгій Крстанећъ, II. л. Мудролюб.
Слуш. Јоанъ Мармо и Јоанъ Хаџићъ, I. л. Мудр.
Слуш. 13. кв.

РУМА.

(Послани одъ Г. Димитріја отъ Младеновића,
Трговца.)

Г.Г. Лаврентій Гершанъ, Архимандритъ, Мон.
Раковца, и Ч. Арх. Конс. као и Сл. Сремск. Међ.

Присъдателъ. Дамянъ Лукићъ, Парохъ Ирижкій и
Чес. А. Е. М. Конс. Присъдат. Јоанъ Кирковићъ,
Фрушкогор. Монастыра Фишкалъ. Јоанъ Рогвјаћъ,
Учитель Платичевачкій. Василій Міятобањъ, Тргов.
Јазачкій. Где: Елена отъ Младеновићъ. Драгнина отъ
Младеновићъ. Елена Коларовићъ рож. Младеновићъ.
Персида Чаркачићъ. Елизавета Стављаћъ. Персида
Матићъ. Гдоче: Елизавета отъ Младеновићъ. Маріја
Кротовацъ. Персида Лазаревићъ. 14. кн.

(Послани одъ Г. Стефана Лазића, Учителя.)

Г.Г. Станимиръ Крестићъ, Парохъ и Чес. А.
Е. М. Конс. и Слав. Срем. Варм. Присъдателъ. Ге-
оргій Ненадовићъ, Парохъ. Светозаръ Николаевићъ
и Василій Николаевићъ, закл. Мађ. Адвокати. Симе-
онъ Крестићъ, Сл. Кр. Ст. закл. Бележникъ. Лю-
бомиръ Цветковићъ, Учитель. Петаръ Лакићъ, за
сынове: Јоана Учен. II. Кл. трг. Шк. у Пешти, Сав-
ву и Тимотеа Учен. I. Нор. Кл. и доброучењемъ се
Ученику при явноме испыту I. на даръ, свега 4. кн.
Теодоръ Дамјановићъ. Михаилъ Михаиловићъ. за кћ.
Анну Учен. Јоанъ Максимовићъ, Софровій Радой-
чићъ, Тома Јоановићъ, Михаилъ Конићъ, за с. Кон-
стантина III. Лат. Шк. Учен. Гавриљъ Грунјаћъ, за
с. Игњата III. Нем. Кл. Учен. Маріја Богдановићъ,
Данијель Филиповићъ, Павелъ Богдановићъ, Стефанъ
Николићъ, Јаковъ Василіевићъ и Никола Станјаћъ, Тр-
говцы. Павелъ Бошковићъ. Игњатъ Здравковићъ,
Берберинъ. Јоанъ Георгіевићъ, Абаџіја, за с. Геор-
гіја Учен. Никола Живковићъ, зас. Игњата. Трифунъ
Петровићъ, Стражмештеръ. Димитріј Марковићъ,
Чизмаръ. Иліја Вуковићъ и Василій Јоановићъ, Ђур-
чић и Сладкопевцы, и Гавриљъ Јаковићъ, Майстори.
— Данијель Живковићъ, Тргов. Калфа. Савва
Белићъ, Ђурч. Кал. и сладкопевацъ. Браћа Моло-
вићъ, Учен. Лат. Шк. Стефанъ Јаковићъ и Павелъ
Филиповићъ, II. Кл. Учен. Димитріј Стављаћъ, Јоанъ
Марковићъ и Симеонъ Георгіевићъ, I. Кл. Учен.

40. кн.

С Е Г Е Д И Н Ъ.

*(Послани одъ Г. Димитрија Поповића, Ђакона и
Учителя Сегедин.)*

Г.Г. Димитрије Поповићъ, Ѓак. и Учит. Василиј Веселиновићъ, Подбележникъ и Торонт. Жупан је Присједатель. Јованъ Сремацъ, СС. НИ. и Филоз. Дръ, и Кр. Таб. засл. Бележникъ. Ђорђе Петровићъ, Учитель Ђалинскиј. Ђорђе Иконићъ, сврш. Богословъ изъ Ђале. Димитрије Лотићъ, грађ. и Трговацъ, 2. кн. Јованъ Хаџићъ, Тргов. Ђорђе отъ Николићъ, грађ. и Тргов. в Курјалиста у Диштр. Ст. Бечејс. Књижница учеће се Србске Младежи.

10. кн.

С Е Н Т А.

(Послани одъ Г. Јоана Вуића, Богослова.)

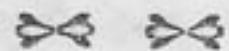
Г.Г. Алекс. Николићъ, Спомоћникъ Пароха Сенђанске. Петаръ Стойшићъ, Светозаръ Вуићъ и Конст. Живановићъ, Адвокати. Атан. Иванчевићъ, сврш. Богословъ и Невацъ. Павељ Вуићъ, Тргов. изъ Беча. Светиславъ Бугарскиј, Ученикъ. Јоанъ Вуићъ, Богословъ. Самуилъ Вуићъ, Гранатир. Капларъ у Бечу. Гђе: Софја Арацкиј, за с. Велька. Марија отъ Бадерлициј, за кћ. Малеву. Јулјана Николићъ. Гдчна Јлија Вуићъ.

13. кн.

С Е Н Т - А Н Д Р Е А.

*(Послани одъ Г. Петра Римскогъ, Пароха
Сент-Андр.)*

Г.Г. Димитрије Црвенперковићъ, Парохъ Збешкиј. Петаръ Римскиј, Пар. Сент-Андрејскиј. Гђе:

Марія отъ Маргаритовићъ. Екатерина отъ Фелдвари. — Иліја Бобићъ, избран. Об. Чл. и Сабор. Црк. Туторъ. Георгій Перкићъ, изб. Об. Чл. и Прив. Тргов. Содруж. Управитель. Георгій Несторовићъ, Сапунџія, и Црк. Св. Арх. Михаила Туторъ. Лазаръ Софрићъ и Марко Кречаровићъ, Трговцы. Библиотека С. Архангела, иначе зовома Пожаревачка.

10. кв.

С О М Б О Р Ђ.

(Послани одъ Г. Дра Савсе Јовановића,
Професора.)

Г.Г. Урошъ Стойшићъ, Парохъ, Ассесоръ Ковицт. Бачк. и Катихета при Крал. Педагог. Инштитуту. Јованъ Петровићъ, Сенаторъ. Лука Стојачковићъ, Сенаторъ. Петаръ Арадскій, варош. Инжениръ. Дръ Василіје Максимовићъ, вар. Физикусъ. Никола Михавловићъ, Адвокатъ и варош. Вице Нотарій. Аркадіј Николићъ, Адвокатъ. Јованъ Атанацковићъ, Сеніоръ избран. Грађан. Лазаръ Атанацковићъ, Лазаръ Маширевићъ, за синов. Владислава, Учен. Исаакъ Радосављевићъ, Евтиміје Поповићъ, Ђорђе Гргуровићъ, Самуилъ Живановићъ и Јованъ Јанковићъ, Трговцы. Василіје Прокоповићъ, Фабрикантъ. Јутињ Коньовићъ, Ђорђе Атанацковићъ и Симеонъ Ковицт. І. Лат. Клас. Ученици. Михаилъ Јовановићъ, IV. Елемент. Кл. Учен. Петаръ Мороквашићъ, III. Ел. К. Учен.

21. кн.

С У Б О Т И Ц А.

(Послани одъ Г. Матеја Гойковића, Учителя.)

Г.Г. Симеонъ Станимировићъ, Капеланъ. Светозаръ Милутиновићъ, Адвокатъ. Теодоръ Прокопчанић В. Фишкалъ. Георгій Зарићъ, Касса Перцепторъ. Андрей Николићъ, Адвокатъ, за Гдчну Ната-

лјо Станковићъ. Ватрославъ Милутиновићъ, Кр. Т.
Бележникъ. Петаръ Јремићъ, Куріалиста. Василј
Петровићъ, Георгіј Арадскій, Сава Стойковићъ, Мв-
лованъ Манойловићъ, Филипъ Петровићъ и Ђоанъ
Зарићъ, за с. Ђулу, Трговцы. — Матей Арадскій,
Јованъ Павловићъ, изъ Сент-Ан. Симеонъ Груићъ,
изъ Сом. и Стефанъ Деспотовићъ, тргов. Спомоњи-
цы. Давидъ Ранђель, Столаръ. Гдчне: Маріја Ара-
дскій. Милка Луданћъ. Екатерина Дунђъ. — Екате-
рина Радићъ, Јоанъ Веселиновићъ, Тома Петровићъ
и Димитріј Пачу, Ученици. Матей Гойковићъ, Уч-
тель.

26. кн.

ТЕМИШВАРЪ.

(Послани одъ Г. Константина Хаџи, Ђакона
Темишварскогъ.)

Г.Г. Самуилъ Маширевићъ, Архимандритъ Бе-
дніскій, Чест. Конс. и више Сл. Међа Сосѣдатль.
Стефанъ Михаиловићъ, А. Е. М. Синђелъ, Честн.
Кон. Бележникъ, и више Сл. Међ. Сосѣдат. Влади-
славъ Веселиновићъ, Прота Темишвар. Чес. Кон. и
Сл. Тем. Међе Сосѣд. Давидъ Арсеновићъ, Намѣст-
никъ Свято Георгіевскій. Пантенъ Јоановићъ, Иса-
вљъ Зорленданъ и Амвросіј Јоановићъ, Јромонасъ.
Тома Поповићъ, Парохъ Малскій. Никола Адано-
вићъ, Ђаконъ Фабричкій. Јоанъ Поповићъ, Конз.
Финишаль и Сл. Тем. Међ. Сосѣд. Тома Стефано-
вићъ, Дръ Медицине, Конз. Физикусь и Сл. Тем.
Међ. Сосѣд. Владиславъ Стабићъ, Соворш. Бого-
словъ и Епископ. Канцелистъ. Петаръ Манойловићъ,
Ученикъ II. Срб. Кл.

13. кн.

(Послани одъ Г. М. П. Канакогъ, Грађак.
и Трговца.)

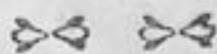
Г.Г. Михаилъ Шевићъ и Аркадіј Пеићъ, из-
брани Комунитета Членови. Георгіј Жадићъ, Марко

Люта, за с. Георгія Іоанъ Юга, за супр. Марію.
Павелъ Арсеновићъ, П. Г. Штанићъ, Јоанъ Попо-
вићъ, за Старца Марка изъ Боке. Георгій Казимиръ,
І. Д. Николајъ, Георгій Стојновићъ, Никола Геор-
гіевићъ и М. П. Канацкій, Грађани в Трговцы.

13. кн.

(Послани одъ Г. Јосифа Милутиновића,
Грађан. и Берберина.)

Г.Г. Мелентів Драгићъ, Прота Жебелскій, в
Сл. Тем. Међ. Сосѣд. Георгій Николајъ, Парохъ
Тем. и Конс. Членъ. Стефанъ Дракулићъ, Пар. Мал-
скій, и Конс. Чл. Стефанъ Иліевъ, Пар. Фабрич-
кій в Конс. Чл. — Баронъ Стефанъ Дука одъ Ка-
даръ, и выше Сл. Међа Сосѣд. Николай Маленица
одъ Стаморе, и виш. Сл. Међ. Сосѣд. Јоанъ Стој-
новићъ, одъ Лапунашъ, Сл. Тем. Међ. Генераль
Перцепторъ, и выше Сл. Међ. Сосѣд. Симеонъ Да-
маскинъ одъ Немета. и виш. Сл. Међ. Сосѣд. Ва-
силій Лазаревићъ, одъ Средишта, и выше Сл. Међ.
Сосѣд. Гђа Катарина отъ Вуковаћъ, Спаница отъ
Берексова. Марко Поповићъ, Бировъ Темиши. Пе-
таръ Недельковићъ, Великій Фишкалъ, за с. Геор-
гіја. Петаръ Чермена, Обрштайсеръ Айнемеръ. Пе-
таръ отъ Стойковаћъ, Никола Яаковићъ, Јоанъ Ше-
вићъ, Павелъ Бањъ и Ђорђе Кулевачићъ, Адвокатъ.
Јоанъ Каракашевићъ, Акцијната кодъ К. Џарине.
Аксеатів Каракашевићъ, Спомоћ. Апатекарскій. Тин-
ка Грувћъ. Димитрій Васиљевићъ, І. год. Мађ. Пр.
Слуш. Владиславъ Д. Шербанъ, Ученикъ. — П. А.
Стојновићъ, Александеръ Пенћъ, Јоанъ Неделько-
вићъ, Јелісавета І. Логофетъ, Јоанъ М. Керда, Ла-
скаръ Шандоръ, Павелъ Нагуль, Маріја Н. Вишац-
кій. Арканій Поповићъ, Петаръ І. Шандровићъ и
Ніка Јовановићъ, Трговцы. — Никола Манойловићъ,
за с. Теодора Василіј Павловићъ, Павелъ Вучавъ,
Димитріје Поповићъ, Стефанъ Поповићъ, Стефанъ
Јоановићъ и Јна Поповићъ, Кабаничари. Дмитрије
Николићъ, за кћ. Малицу. Петаръ Поповићъ и Јо-
ванъ Јеревићъ, Казандів. Стефанъ Нешковићъ, муж.

Кроячъ. Сава Цакела, Самарія. Кирилъ Миманъ, за с. Ђоку, в Гавра Петровићъ, Сабови. Савса Радослављевићъ, за сын. Јоана в Алексу. Георгіј Чабановићъ и Јоанъ Протићъ, Сапунџів Петаръ Георгіјевићъ, Јоанъ Пашка, Јоанъ Моротванскій, Василіе Ђукићъ, за с. Велька. и Михаилъ Ђорговићъ, Чизмарі. Јосифъ Милутиновићъ, Берберичъ, за сына Јоана. Дешенићъ Леополдъ, изъ Вранѣза, в Марко Михаиловићъ, изъ Бечкера. Берберске Калфе. Јоанъ Бечејацъ, чизмар, Калфа. Јоанъ Божићъ, тргов. Спомошниа. Боголюбъ К. Николићъ, Ученникъ 62. ин.

ТРЕВИЗО (У ИТАЛИИ).

Г. Михаилъ Ђурчићъ, Ц. К. Обрлайтнантъ и
Касарн. Фервалтеръ, родомъ изъ Каћа у Бачкој.
1. кв.

ШИДЪ.

(Посланы одъ Г. Томе Симуновића,
Арендатора.)

Г.Г. Урошъ Милутиновићъ, Прота Шид. Аверамъ Џанећић Стефанъ Новаковићъ, Пароси Шид. Јоанъ Ђерићъ, Парохъ Јамеескій и Чл. Конс. Јоанъ Максимовићъ, Пар. Бачиначкій. Јоанъ Милутиновићъ, Пар. Адашевачкій. Михаилъ Войновићъ, Пар. Иловачкій. Светозаръ Поповићъ, Пар. Вачицкій. Мойсей Моловићъ, Пар. Рачанскій Јоанъ Николићъ, Администр. Парохије Моровичке. Јевтиміј Игњатіевићъ, Ђаконъ и Учитель Нор. Шк. Адамъ Драгосављевићъ, Натарошъ, в мѣст. Школа Надзоратель. Павелъ Ђиковићъ. І. кл. Учитель. — Марко Мауковићъ, за кћ. Милицу. Славуј Славујевићъ, за сынов. Андрію. Петаръ Коичкій, Јоанъ Момировићъ, Николай Симуновићъ, за с. Гаврила. Константинъ Станчићъ, за с. Самсона, и Петаръ Џенећъ, Трговцы. Дмитриј Орешковићъ, Угоститель. — Станко Фо-

ришковићъ, за кћ. Христину. Михаилъ Мауковићъ,
за кћ. Христину. Андреја Коячкій, за с. Прокопія.
Ісаакъ Симуновићъ. Ігњатъ Симуновићъ, за кћ. Ма-
ланцу и сына Георгія, 2. кн. Ђоанъ Георгіевићъ, за
с. Павла. Лукіянъ Тубићъ, за с. Савву. Ђоанъ Ко-
вачкій, за кћ. Јодиту. Алекса Павловићъ. Милошъ
Симуновићъ. Ђоанъ Кнежевићъ, за с. Любомира. Лаз-
аръ Беличевићъ, за с. Стефана, и Ђоанъ Шумано-
вићъ, Майстори. — Ђоанъ Васићъ, Никифоръ Мауко-
вићъ, Петаръ Петровићъ, Адамъ Пернянъ и Ђоанъ
Цвенећъ, Землђељци и люб. членіја. 40. кн.

П О Г Р Е Ш К Е.

Стр. VI. врс. 1. у мѣсто ила	читай	ниа
" " "	2.	" цемомъ
" " "	10.	" Србствонъ
" " "	20.	" колоко
" 1.	8.	" семльомъ
" 8.	22.	" восилие
" 10.	12.	" стотри
" 14.	11.	" ствоймъ
" " "	14.	" основанїа
" " "	20.	" Імператера
" 23.	9.	" тѣтописъцъ
" 26.	12.	" мадѣдна
" 112.	27.	" 1587
" 143.	20.	" 1318
" 145.	22.	" 1495

